AUTHOR		
TITLE	$7 n_{3} n' on orbin J c j'' n c n r' n$	
IMPRINT <u>BERLIN</u>	/	
CALL NO.		
DATE MICROFILMED		WV
	$\mathbf{H} = \frac{1}{2} + \frac{1}{2}$	
FU.N	MED FOR THE JEWISH THEOLOGIC.	AL SEMINARY OF

XEROX University Microfilms, Inc.

NO. 5652

RR

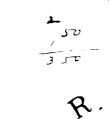
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנ ww.hebrewbooks.org ע"י חיים תש"ע

6

WELKIC

F AMERICA

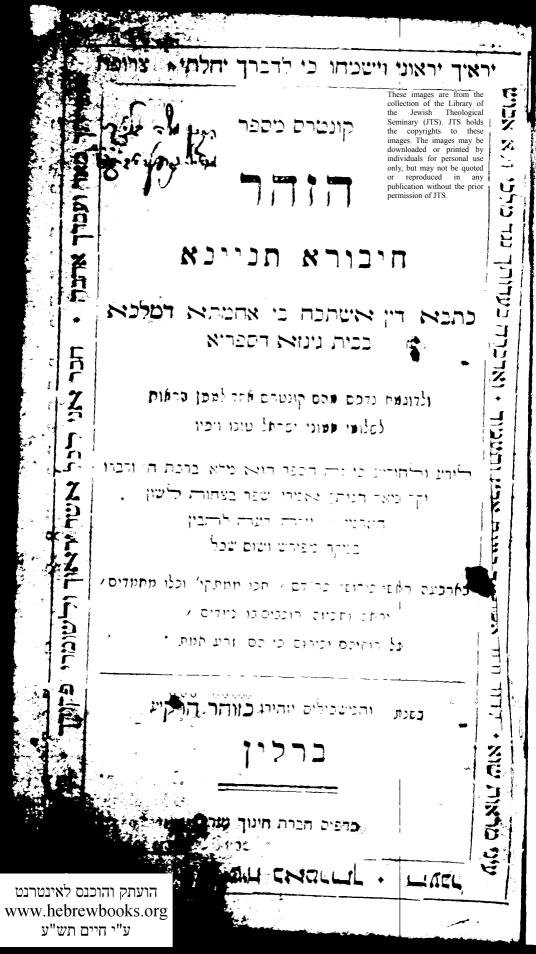

4.50

.

EX LIBRIS 50- 305 1991 710: NS 2 ises 2

۰.

סק׳ הייה אינו ליתר הסכמו׳ משלומי אמוני הגאוני׳יודפסו בנגף הספר

צעת סהיא הרחני קונטרים אחד העדבר כלשון הזהר כולל דרושי׳ וניאורים על מרש קודש בדרך חכמה והקבלה ואמר שכן מלאם בקרית מלך רב בנית הספרי׳ של הלל כתוב בכתב ספרדי על קלף ולא נודע מנטן מי ילאו הדברי׳ ואולי כתבם אחד המחברי מדורות האחרונים אך יכוא ילא בשפת שיר כדרך כל בצלי השיר המייחסים דבריהם לגדולי׳ אשר מעולם אנשי השם ע״ד אמרם ו״ל היחלה באילן נדול ׳ אך בהיות ל דבריהם נחמדו להשכיל ביראה ובחכמה כתורה וכמלוה ׳ אמרת י הדברי׳ הנאמנים צעלמם אין הכרח לשאול מי אמרם כי הממ׳ כד לעלמו לכן יעלו לרלון על מכבש הדפו והיו לעינים לכל דורש אלהים משכיל בכתובים היום ך״ו איר תקמ״א לפ״ק ׳

בעצם היום הזה גא אי הרבני הטשכיל אוה׳ יצחק הלוי אק"ק שטנאב ללות בעצם היום הזה גא אי הרבני הטשכיל אוה׳ יצחק הלוי א בהשכתה על האים ופע״ח להר״יול והשכטתי עליא א

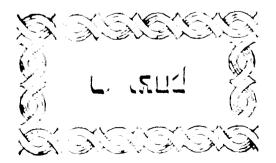
הסכמת המקובל האלהי הרב המחבר מו׳ חיים מצאנא

הק׳ יוסף בעיע פורת יוסף חונה כה ק״ק פפד״א

היום נא אלי המשכיל הרבני מוה׳ יצחק הלוי מסשנאב ובידו מגלת הז סתרים כתוב ספרדי ומתורנם ארמי מדובר בו נכנדות בשם תנאים ואמורחים כעין ספר הוהר והדברים עתיקים ויוער שכן מלחם בבית הספרים של אחד המלכים / ואבינה בדברים וארא כי הם שוני הענינים קלחם כמין חוצר הלרושידרושו וקלתם בים הקבלה יפרשו / וקלתם בנתיבות התכמה יהלכון ואתר כל מחקר יחקורון הלד השום שנהן שרובש ככולם עוביש להשמעוח חונים, חד לא ידעתי מבטן אי ילא הדברים ואולי המביא עלמו כרבם כי ידעתי את מאים ואת שיחו שבוא ממנגבי דברי חך חלוק מהם בהיות שכל מגנבי דברי׳ נוננים משל אחרי׳ ועייחשים לשלמו וזה גוגר משלו ואייתפס לאחרי׳ וכבר הקירו ויל זה כחמרם אם תרנה להיפניק היתלה באילן נדול אף כי כוא זה דרך כל מלץ ומשורר לחמר דבר בשם חומרים הרחוים לדבר דברים כהם כמו ס'חיו׳ כמיוחם אמומרים לא אמרום למ"ד משלהי׳ וכמו ם׳ שוער אמונים ומה גם בספר הוהר היטן נחמרן בז דבמים נשם אומרים לא אמרום כע"שכ הגאול מהור"רינון ויל בספר מ"ם / ומהמצואר שכל מחבר יכול לחבר ספרו בלשון שהוא רביל ב ערבי וארמי כמו שחיבר הרמבים רוב היבוריו בליע וכלבד שיהי׳ דבריו כתורה במצוה ונסיות שדברי אה פקונטרסי אהבת ה ויראתו על פניהם יעירו ועוררן שת הקורם למסנה את ה׳ ולירחה אותו וח״ו שין נהם דבר מתכנד לתות ה׳ ולמה שאמרו חו"ל לדרנה בנימורים יכבד חת דבריהם לידעולהודיע כי ל דבר ריק כואגואף נס שכל משכים איננו משכים על יושר המחבר כי לס עליושר החינור לכן עם היות כי חלה הקונטריסים לא נודע שם מחברם מכי אחר שכל דבריהם כינים וחמיתיים מקבלים כחמת מהחמרו לכן יעלו לרי על פכבש הדפום והיו לטינים לכל קורא לחזות ננועם תורת ה׳ , דברי אדבר

דסכמת הגיאון המפורסם מוי יוסף אכד דקיק פפדיא -

עלאאדקררואו א ושקרא חנים מאן דשמה דשוי ובחא ילקה בחים ישמא אובשונים racise idead agiest disay as side / disay acio agligat tiens an fuential trip account a mar ignant concern adaction rearing is face a car and and the craige act in court full of of the במספרק בתובנון בלו, בפיבק. ש שוקש בוצש בבר כם לסמוו בפון כרום י ושסטכרושש militera understant unit di ciasta activa dies sancting radan des ans acygiriag / fillaccoccies acitaicias instance account acitaicias / בבאיוינא דפנקהואו יהאמה עלוסי עב ארנים אסקכל כנין דסובה למענד ענירקא לכן תובולו תכול עובושו לואיש שוקש בכר נשקשברר יחבו ו וכל מה דיםתכל בר נש קרין זיני יראש קרין איה תרון זיני שובלתנות ותובתל עת אישוחשקכלותה רמשמשא בחוכשל דעביד לעלעול במה דמוקאוה בסוכעול הבחת דשלמה שלכו : הבבור דמים fed are any frame and a raged istance area required for the בנם כא יראה קדמים אישי אחאלמי דמוכלתנומא בנין דכל ברנט דלית ביה יראה (LEC.,) / 154.1 LE CH 1602 EUEUS disince oficial de Ligures d'aux . runais refre regress ator and analy de transfaces alas added ewerning i en anter radien ca ealad minealad man man educe reactionation des of and required actionaction rec ceredy indianil seres reach imacil reach indecell card sad grisd. נש בקום בבנב. ויוונמו נכטו בשבוך לוגב במכנטו כנו ושמר בקרובועם נטיחערק נלנא גבל מסחבל מבירהוי וק נה בסובלהנא ומנרשה ו דבריסהנל נד eul iule and rea o usice anne lar (al rau) , ich arer raile מוכא לפא איפי יראה גריעה דחליא בדברבעל ז קביינא יראה דלא קליא בדבר racica restricit ratia contraction contante acat contration דמכמה ולש הממלמת רילה למוד / תבל מה מני הרון ירתין מינון מדם יהתה דתלים e, eig acae (ight cha) / ey. dug yeu.o dug dag lyau inge g.e. ruag לכל עושים הבעיי ליש המח על ירחש לחודה קת ג והו כם קרת חחרת בתיב כן ירשה חבישכט בר נש שול בלא שוכל הנות כמה דכתיב לת לחכמי לחם (קבל מי) ו ותו לאסקכלא ניה שבל אמה מבעי לים ידהו בסוכלתנה ינדע בה נסקושטה ושקרה גרם" בחחראשים חבמום יראח ה שבל טוב לכל עושיהם (חלי קי"א) ו האי קרא אישלי

LEILN REILN

ראשים

חנריא ודת איכו רות דקרא נראשית נרא אלהים ומתרגמינן בחוכמא בגין דתכמה איהו ראשיתא דכל עובדין דאתעבידין בעלמא דכל אומנין לא יכלין למעבד עבידתהון אין לא יסתכלון בקדמיתא בחוכמתא איך ישלימו בידחהון כדקה יהוח וכל נגר ופותן דעביד עבידתוי בלה חוכתה ליח שלימו וקיומי בעבידתוי / וכנין דה איהי רחשיתה דכל עונדין דברחשית דהיכדין כחיבה' קנט

רחשון וחני חתרון (ישעיה מ"ד) : צחק מני אמנה שניה ענינא דראשית רמיו לחכמה וכן אוקמוהו 10N

החרא עם"ח ירחה איהי תרעל דמלכותא דשמיא דמאן דבעל למחוי יקרא דק"בה בנהירו דפנפוי בחכמה בדוויעול / ווה השער לה׳ כדכתיב בואת יצוא אהרן אל הקודש (ויק׳ י"ו) / ותרעא דהיכלא להיכלא יחשב וע"ד אתחלתא דחכמה חכמה חחשב / ח"ח האי מאן דרוחיה נכונה ושארי למחוי עובדין דקו"בה ונבורן פריטן דעביד בשמיח שלעילה ובארטח מלרע יתער ביה דחילא דק"בה וכל יומין וומנין דיקום בדרגי קתיחשב בלבוי דכל עובדין דקו"בה עביד בגבורה לחוד, ולה בחוכמה שכלל עלמהוישנה לכל חכים דמסתכל בחוכמה,דביה השתכלל עלמה כמה דאתר ריע כשהייתי עייה חמרתי מי יתן לי תייח ואנשכנו כחמור / ועל דא יראה ונבורה סלקין כחדת במניניהון / ואין יוכה האי צר נש ויהך יתיר לעילה מדרגל לדרגא-יחגלון ליה חרעין סחימון בחוכמא ומנדעא ויעול לעילא לעילא עד יעול גו דרנא דחכמה עילהה ויחוי בעינא דלבוי דכל עובדין דק"כה אוף נחכמה אשתכלילו וכדין יתחברון ביה תרין דרנין , דנפקין כחדה , ושריין כחדה, ואינון חכמה ויראל דסלקין נחושבן ע"ב רייו ברוא דויעבור ה׳ על פניו (שמות ל׳) דעניד שיבור ונרית דלא יעול לבו קודשא מאן דבעה ניחיך מה דאה אמר ויענר נרתוקות זהנ (מיא ו׳) ו בנין דהרין דרנין אלין חנמה ויראה ממויהון כמדא אינון הבריח המיכון האברית בעשר שפירין מן הקלה מל הקלה / ועל רוא דא א"ק כי לה׳ מלוקי ארץ וישת עליהש קבל (שיא כ׳) ו מלוקי אינון תרין דינין תקיפין, דינא קשים ודינא רפיא דאינון תרין יראין יראה מתאה ויראה עילאה דתרוויהון כחדא סלקין בחושבן תבלי תחאה איקרי ראשית חכמה / בגין דאיהו תרעש למיעל גו קודשא כמה דכתיב בואת יבוא אסרן אל הקודש (ויק׳ י׳ו) / עילאה איהו גרמה דחכמה בנין דמתדבקין כחדא כדאמרן ועלה א"ק הן יראח ב׳ היא חכמה (איו׳ כיח) י היא רמיו לחכמה כו"ן רמיו לבינה דאיהו יראה עילאה / ותרוויהון איכון אתחלחא וראשיתה דעובדין ושלימותה דילהון / קו"בה עביד רחשיתה בחכמה ובר נש בירטה / ורוחדעלה חני

ועל רוא דא אמר קרא יראת כ׳ ראשית חכמה / יראת ה׳ דא יראה קדמאה דקאמרן דאיהי אתחלתא לחכמה ורא איהי תרעא למיעל בה , שכל טוב דא שכלא דעובדא דשימושי למידע עב וביש וע"ד כיומר שכל טוב י לכל עושיהם לכל מאן דעביד חקנה קנינין דיראה ותכמה כמ דא ואת הנפש אשר עשו נחרן (ראשייי"ב) / ובנין דמאן דנסיב חדח בלא ריצות אלתו כלו כשיב,כמה דאמרו חבריא אס אין יראה אין חכמה וכו׳ על דם אמר לכל טושיהם דששמעותיה תרוויהון כחדם ודא איהו ברירו דמלם : יאות מללתא ומהימנין כליך אכל אות לפרשא קרא באורחא

זהר

אר אבא

דכתי ז

א״ר ייםא שמענט מבולינה קדישה דהתוון פהלו קמיה קו"בה ובעו מניה למכרח בהון עלמה , והווהנה מיטלה המחין קויבה עד דתיעול אות איף דהא כתי׳ לדיק הראשון בריכו ובא רעהו וחקרו (משלי י״ח)? ג ותו מיט עאלו למפרע ? אמר לי׳ ר׳ ילחק כבר אוקאוהו הבריא, בתחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במ"הד , וע"ד עלו אתוון למפרע ובנין דידע קו"בה דלא יהקיים עלמא ע"ד לס געא למנרא עלמא באקוון תחזין דלאיתחזי כמאן דעביד למפרע ושלש דינה בעלמה וכד עהלה פוה בי"ה כבר נההו התהי להתריהון זאתחזיכמה דעאלו ביושר אליף בקדמיתא ביית אהתרהא עברם לא בעא קו"בה למברא באליים עלמא בנין דאיהי המיוא לשוממותא וכליאותא דאקדימת לחכמה . בנין דלאישתכל אינש בחנמה אין לא יתפלא וישתומש בקדמיתא למינדע תשקופא דאלתא דארגים / אואו יכשפש עלי תבקופא דאלתא למנדעא וכדי ינדע תסקופא יחבר משקופה ואוליד ידיעה הדה דהיקרי הוכמה דהיהי ידיעה למקשר קישורה דעילה בעלולה כדקחמרן / והאי פלא איהו אליף בהיפוך אחוון ואולידה בי"א דאיהי הכמה כדקאמרן ועל דא חל"ף אוליפת חכמה לבני נשא כמה דכקיב בוא ואלפך תכמה (איו׳ ל׳ב) / ודא איהו הוא דשידורא דחלפיא בית"א דמליכין לינוקא דבתרין אתוין קדמאין מרמוין לים דאין יפלא בא"לף דאיהי פ"לא יאלף הכמה בבי׳ת ו ובנין דלל מתפלא יקים בתווהא כשעה חדא ממתין למנדע עילה כמה דכתיב ואזחומש כשעה חרא (לני ד) ע"ד אתקרי האי דרגא כתר דאיהו מהינות כתה דכקיב כתר ליוציר (איו ליו) לורוא דמלא והתכמה אאין קמלא (שם כ"א) ו דאיהו תוזו וביהו דבר נש תוהא על בוהושמה (כי׳הוא העדר הקודם להויה) עובנין דאילף איהי אין ים ועלאא בעיז לאהוי ים על דא לא בעא קו"בה לאברא פלמא בא"ף ויהיבלה נבובה אחרא למהוי אתחלתא דעשר אמירין אנכיה׳ אלהיך דתמן עתעטר קו"בה למהוי מלפא על עמא קדישא ע והאי כתרא רמיו באת א"לף דאיהי-פלא ואין סוף ולא קיימא לא חחואה לעלמין כמה דכתיב כי לא יראני האדם וחי (שמות ל"ג) : את השטרם כנר חוקמוהו חבריה דהחקריה נייז לשומים בנין דהוי אוירה דמעל אפי ארעה עד רוס רקיע אקקרי זמים לשה

ראשים דרכו קדם מפעליו מאז (משלי ח׳) , איהי הוח מאנא אגמנותיה דקו״בה למעבד בה כל עבידתוי כמה דהוון מלטיירין בה , כדכתיב ואהי׳ אנלו המון ואוקמוהו חבריח אל תקרי אמון אלא אומן אני הייתי כלי אומנותו של הק״בה בי נשתכל וברא הבריח אל תקרי אמון אלא אומן אני הייתי כלי אומנותו של הק״בה בי נשתכל וברא בעולם , ותמן כתיב ה׳ בחכמה ישד ארץ כונן שמים בתבונה (שם ב׳) , ובנין דאורחת דחכמה לחשבחת עילה ושבה לכל מעולל ומשובב ולקשרת עילה ועלילה תרוויהון כתדה כמה דאוקמוהו חבריא אינה חכם הרואה את הנולד , על דא איהי תרוויהון כתדה בילי לחתי קשורא דתרין פרלופין חד עילאה וחד תחזה , ותו דאיהי שבירא תטינא להתא ודא איהי דרמיז הרא בראשים ב׳ שפירא הניכל דאיהי ראשית וחכמה בה ברא להתא ודא איהי דרמיז הרא בראשים ב׳ שפירא הניכל שלימותא דבל בריין כמה דאמרן ואורייתא איהי שליגא כמה דכתיב תורתה׳ תמומה (תלים י״ט) , על דא פיה בתחה ברמה :

בראשית

עקמוהו

דשמיא וארעא וכל חיליהון אתבריאו מולקדמת דנא יומין סניאין מן יומא דק"בה דחיבו אלף שנין וכמה שמטין ויובלין מנהון עברו עליהון דאשתכלילת · ארעת שתאיומין דק"נה ותרבת תר יומה כמה דיהה בהתרית יומיה כמה דהוקמום - מבריא / קמן תנינן עלעד שהיה בורא צולמות ואחריבן / וכדין שן יומא ראתבריע שמיא וארעה ועד החרים. עלמין תתקיים ארעא שים אלף שנין וחד אלף חרוב וכדין חמרו הבריא דכמ׳ שמיטין ויוכלין מן יומין דק׳ בה עברו כל בלחין מן יומין דהתבריאו · וכד תרנה הרעה ביומה שביעהה פור התפוררה לכמה תבירין והוון תכירהה שאטין בטי ההום רבה כמה דכתי על כן לא נירא בהמיר ארץ במוט הרים גלבימים (הליי מ"ו) ו ודק רמיז ליומא שניעאה דביה יאוטו הרים וביה לדיקים יצלו אבר כנשרים כמה דאוקמוהו חנרים / ומן סניאום מיא דהוון על אפי ארמא הוון שלקין עננין ומחשכין אכי מהומאוכן אוקמוהו חבריא המים הרו וילדו אוכל יוכל יומא דאתחרבת שוה תשוכה ואמישהא על אפי ההוצא ולא הוון מתחון כהורין דשמא ורחא ושאר כוכניא דהוון משמשין בשמיא / וכד בעיא קיבה לחדמא עלמא ולשכללא ארעא כדין שעבר על פפי תהומה רוח אלהיט חוק מפרק עננין ומתרך השיכה ובעבידתה דא אער שלקים יהיאור דבד אעביר ענכא ואמיצחת שליק חשוכא ואחחוי נהורא / ברם לא שמבדרו עננין כולהון ועבין סניהן עדיין חפין עין שעשה והוות נהורה ועירה כנהורם דיותל דעינה ביומה דמיטרה / ולההחדכיה חרעה מן עננין ואמיטתה עד יומל רביעאה ובכן אתחדיאו נופא דשמשא ונופין דשאר נהורין כמה דכתי' יהי מאורות ברקיע השמים כיומר יתחוון גופין דנהורין , כד שמעור אנא וחנרוהי מלין אום אשתטתו כל אפיהון ואתרו רבון עלמין כמה מסיקין מלין אלין כמה ברירן אינון כמה מהימרין אינגן דכולהו חנאי ואמוראי משעיין להין באוקומתיהון ראוקמו להו / כמש איכון מיישרי אורחין דקראי דהא מן יומין שניאן אתקשי לי מה דא"ק ויסי ערב ויסי בלקר עד יותה רביעהי דהה הין לית נהורין ליה לפרה ורמשה והשחה ידענת פירושה דקרמי / מןיומה דהחיהיבת הורייתה לה השתמעו מלין הלינה למ אתינא לעלמה אלה למשמע דא דיין / וכען בולינה דנהורה פתח פואד ויתנהרון מליך עוד : דרדא אלהים את האור כי טוב / כל מדעם דאיתא בעלמא טב שיהו ואקרי טבוכל דליחא בעלאא אקרי רע ובנין דא כל הוויין טבין שיטן וכל הפסידין בישין שימון ועל דא בכל יומא דאתברא בה בריאה חדתא כתיב ביה כי טוב ובנין דלים הפסידה לאין בעלעה דכל מה דפסיד יתהווה מנים בריאה אחרה על דא לית ביש במיר בעלמה ודש הוא דחוקעוהו חבריה והנה טוב עחד וה עות בנין דעיתה לא פסיף לבמרי ולאו בים במיר הוא / ובנין דמאן דללי ללותיה בעא לפרשא מלוי כדקה יאות של דם מחליפו בלעותה דשחרית למימר ובורה מת הכל בחתר ובורה רע דה"קוכדין

דכתי'ערים גדולות זכלורות בשמים (דכרי'א׳) / ושמים אתנוור מן שם דאורי תחום וגבול רחיקה ובנין דכל רחיקה תיה ליה חרין הלוות דחיקרון שם שם חמן ממן של דא חתרבי מלה דא ברבויא דויוונא דאורי זוג וחיבורא דהרין כחדה / והאי חוירא אית ביה זינין משניין השה שאר זינין סגיאין וע׳ד אמרו חבריא חמן אשא תמן מיא : לרהאריך היתה חוהו / אר״י כבר חוקמוהו חבריא מלמד שכבר היתה / בגין

ר' יחוקי'

ריכן הא אלהים לאור יום , שית אינון הקצ"ח קארי להון שתהן , יממא וליליא שמיא וארעא ויממיא ואדם , בנין דאינון שמהן לוימנין אחון גללא ולומנין פקטי בהאי פרשחא , יומם וליליא בכלל אקרון ימתא , ועידן כהורא לחוד אקרי ג"כ וממא , כולהון מניען דנהורא אקרי חושך בכללא ומידן רמשא אתקרי בפרט ליליא כולהון שמיא דכהון כובניא אקרון שמיא בכללא והאי אורא דביא דעל אפי ארעא אקרי בפרט שמיא , יבשה וניח כבישה מיא איקרון בכללא יממי ומי תהום הפי ארעא אקרי בפרט שמיא , יבשה וניח כבישה מיא איקרון בכללא יממי ומי תהום אפי ארעא אקרי בפרט שמיא , יבשה וניח כבישה מיא איקרון בכללא יממי ומי תהום לחוד אקרי בפרט שמיא , דכר ואחא בכללא אתקריין אדם ודכורא לחוד אפי ארעא אקרי בפרט , וכל דא אתי לאחואה דכל מעשה בראשית משחעין בכלל אקרי אוף הכי אדם בפרט , וכל דא אתי לאחואה דכל מעשה בראשית משחעין בכלל ונפרט כמה דבה "באחברא כולא מאין ליש כדין בכולא יומין דעלמא אחבריין בריין איש ליש כמה דכתיב תושף רוחש ינוועון חשלח רוחך יבראון (תלי'ק"ד) , בע"ב מיש ליש כמה דכתיב תושף רוחש ינוועון חשלח רוחך יבראון (תלי'ק"ד) , בע"ב אדם ערטלאה ולא הוו מתכלמין דעלמא כתיב ימים יולרו (שם קל"ע), במ"ב אתקריין אדם ערטלאה ולא הוו מתכלמין עד דאכנו מאילנ׳ דע"וור וביומין דעלמא אחבריין דעריא ולא מתקלים והי בראי כומין דעלמא כתיב ימים יולרו (שם קלין בכלל דם , בע"ב לתברי דעריא ולא מתקלמין וקדם דידע שולימא לאברות בין שבללידם , בע"ב לתברי דעריא ולא מתקלט וברי כוליון עדרין בנלא ומילנ׳ דע "וור וביומין דעלמא מתבריין דעריא ולא מתקלים וברין כוליון עראי לה מקיכו בללוח מילני דע מאלני ביש כדין איהו מתכליו ל גנילוי דעריא ולא מתקלים וברין בוליח מקלמין בוליון בוליון דיר בלא מיאיל בנילויול דירע רוא דילהון א ועל דא מקיכו בללוחא המחדש בטובו בכל יום משיר מיב י אורילה איהו מיון גנין דוכי למחן נייווני לברא ביו בלו מילו אימין בני דיק ל ממין

קרא בנין דקדמאי לא לריכין לפרשא חליהון , ולא אחיא כמאן דפרים לישנא מעליא לישנא נקיה לאום קרא לא אשחעי בלישנא דננותא כמה דאוקמוה חבריא , ונגין דלית ביש גמיר בעלמא כדאמרן ולית חשוכא נמירא בעלמא דנהורא זעירא אקרי חשוכא כמה דכתיב כשמעכם את הקול מתוך התושך (דברים ה׳) והמן כתיב ודגריו שמענו מתוך האש (שם) על דא כתיב בהון קריאה דאין גמיר לא יתעבד ולא יתברא : ךךך אלהים צין האור ובין התושך , האי קרא אית לאשתכל יתברא ביה מה רבוחא דהאי הנדלה דהא כל בריין דעלמא אתפרטן דא מודא , אבל חשיכל עבטא דנהורא דיתפלל לגלולין דקין לחדא ומתנענעין ואולין באורחין תרילין וכל חומרין ונושמין דעלמא לית בהון נוקבין זעירין דנקיבין מעבר לעבר מנהון זכקיהון אולין באורח מישור כמו אווירא ומים ווכוכית ומתנענעין ואולין באורחין תרילין וכל דנקביהון אולין באורח מישור כמו אוית ונוקנין זעירין דנקיבין מעבר לעבר מנהון דנקיהון אולין באורח מישור כמו אוירא ומים ווכוכית ומרגלאין ענין דברירו למחוי ואית מנהון אולין באורח מישור כמו אוירא ומים ווכוכית ומרגלאין ענין דברירו למחוי ואית מנהון דנקביהון אולין באורח מישור כמו אוירא ומים ווכוכית ומרגלאין ענין דברירו למחוי ואית מנהון אולין באורחין שרילין עליא לית בהון חילא למעבר בגשמין דנקיניון הנקיניון לה דנקורא מונין באורחין הרילין ביא ליח בהון חילא למעבר בגשמין דנקיניון למחוי ואית מנהון דנקביהון אולין באורחין מרילין מיז במון הולי נמו ברין ומנין אורחין מרילוין כהורא אולין באורחין הרילין של דא ליח בהון חילא למעבר בגשמין דנקיניהון מרילוין כהורא מולין באורחין החוור לאוחרהא והאי גשאא עביד ללא בנין האי טבעא דאטבע קב"ה בנסורא דיהכון נלולוהי בארחין חרילין (מה דלאו הני בחוש דאין מון אונין בלורא לחשוכל ודא איהו דא"ק וינדל אלהים בין האור ובין החושך דאין הוון אולין בטריא בינו אינוין אונין אומין ביובין און אינין ביון אונין בטרא לחשוכל ולא איהו דא"ק וינדל לא הוה בין אור לחושך :

בראשית

שוקמוהו חברי׳ לישנ׳ תעלי׳ נקט / כמאן דאמ׳ לישנ׳ בריר׳ הפוך לישנא מספק׳ דמשהעי

חזקי דהוה לה בריז ועיר בני רב , אתא האי ינוקא מכי רבכל תמת יתהון בעם למיהב להו שלמת ובנין דלאידע , מאן דקשיש מינייהו למיהב ליה שלמה ברישה מתר"שלמה עלייכו רבנן שתיבו ליה שלמה עלך ינוקה חכימה עשחילו ליה י במה דעסיק האידנא בכי רביאמה בעשר אמירן דבראשית דאינון ע׳ "ויאמה ובראשית ו ושחילית מ"ע שני קרה באמירה קדמזה יוחמר לי רבי בנין דחיהו רמיו לתכמה דבעי משקוקה במה דהוקמוה שיג לחכמה שחיקה עוצ"ד לה כתיב נה המירה עו"ר חוקי׳ כדר אתערית בתלולא דקב״הולא ידענא מה איהויננין דמניעא איהו דיהא לקב"ה המשא מאני מלולא כבר נש, על דא פליאה איהו מלולא דא . פחח ר' חוקי יום ליוש יניע אומר וגו׳ , אין אומר ואין דברים , (הליייע) , קיק כל מלולא איהו רמיוין דרמיובר נש לחברוי רעוחין דלבוי / ועלדאכל רמיוין דעלמש מקריין מילולא כמה דבסיבהלה חכמה הקראונו׳ , הנינו פחאים פרמה (משליח) א וכנין דכל תסקופה רמוה עונדהה דיהמשך מינה ע"ד התקריין כולהו תשקופין מלולה במה דכתיב הוא הדבר אשר דבר ה לאאר בקרובי אקדש וגו (ויק׳ י׳) כלואר תסקוכל דעונדה דה החוי דקנ"ה לא נסיב אפין אוף לקריבין דיליה ודה אחוי יקרה דיליה קדם עמא כולא , ונגין דכל עובדין דעלמא , מחעבדין בחסקופין דכל עובדא משיך אבחרוי עובדא ידיצא כמה דכתיב כלם בחכמה עשיח (תלי׳ ק״ד) חכמה רמיוא לתסקופין דעונדין על דח א"ק דיומין יהללון כמה דבתיב אמרתי ימים ידברו (איו ל"ב) ייום ליום יביע אומר , צנין דעובדא דיומא חד ייאא עובדא דיקמשך אכתרה ומה די ליהני ביומא דאנתרה י ונגין דכל עובדין דבראשיא אתענידו בחכמה ונתסקופין כמה דפוקמינן דתוקפת דריחפה דויקה בריר אמיטחה דשליק מן מיה ובעובדה דם מער קב"ה יהא נהורא עובדיןיתפרשון כולהון אמירן דכל משקופא אמרא יהא עובדא דה , ודה איכו מלולא דק"בה דאורהי למללא בהוסקפין דאיהו עניד כולהון כמה דכתיבולו נתכנו עלילות (ש"חב׳), ברם עובד׳ דבריחה דעלמ׳ נכלל דרמיזה בחמירם קדמאה,כמה דאקמוהו חבריא, דשמיה וארעא וכל מיליהון סתבריאו ביומא קדמאה דלה קדמה חשקופה גניןדעובדה דבריחה דה לחוד הוה יש מאין (מה רלחיה שכלולה דחקי אבתרה גאיהו..ים מים) על דאלא כקיב נהאמירה למנד, בראשים דהשא לרקשימה דתסקופין ורחשימה דמכמה דמרוויהון הינון יש מחין כמה דכתיב להנחיל אוהבי ים (משליחי) ורמיז לחכמה דאקרי יש ותושי׳ ואיהו יש מאין כמה דכמיב וקתכמה מאין תמלא (איו׳ כ״ח) ואלין חסקופין דקנ׳ה אודע בהון בעותים שינון תרין דינין הדא תסקופין דטונדין כראמרן תניינא תסקופין דדמיונין לאמי בהון רעותיה לנכיאין ולמארי רוה"ה כמה זכתיב וביד הנביאים אדמה (הושיי"כ) ו הדאליהו דא"ק כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה / שחלום חויון לילה וגו׳ / דא רמיו לתפקופין רדמיונין / והוכח במכאוב על משכבו ונו׳ (איו׳ליג) דא רמיו לחסקופין דעובדין , ובנין דמלולא דחסקופין דעובדין איהו חדיר וסניא יחיר מן אלולא דדמיונין דאיהו מצער ולומנין ידיען על דא מאן דידע מלולא דמסובין דעובדין איפו עדיף מאלן דידע קסהופי דרמיונין נדא איכו רוא פה דאוקמובו חיריא חכם

ור׳זירה הוי אולי באורתא מטו לכפר ינחום ואתאכסנו בי אהמלה

- **771**

אריאה ידי גללו לאל חי עילאה דאתעיר רוחד למשאל שאילחא דא דעל ידהא רווחנא מלחא , פחח ואמר ומתחח ורועום פולם (דברים ליג) חיח כמה דאוח לבר נש שיפין שניאן וכולהון אחמשכן בתר ריש׳ לאתר דרעותא דיליה למקד יהכון כולהון אבחרוי כדין אית לארעא שיפין רישא דארעא איהו ארעא דישראל דכתיב וראש עפרות תכל עריה דילה איהו מלרים כמה דכתיב ערום הארע באתם לראות , ועולהון שייפין דילה אתמשכן בתר רישא דאירו ארעא ברן

ואמר האיקרא קשים דהא ידענא דאתחלתא דליליא אתקריאת רמשא ותחתלתא דיממא לפרא / ולפוס דא קשיא מה איהו דא"ק וישי ערבויהי נקריום שחד הא היו יומא קדמאי לא הוה רמשא קדמוי לותו תמן תנינן דבליליא לא אתברי מדטם ולפוס דה הוה לה לאקדומי הני קראי דויהי ערב קדש בריין דחתבריאו מדעם יום ביומיה ל מ׳לר׳ חייא כלהון בקר דמ׳ב רמזי ללפרת דאיהו קדם רמשת דהתי ישמא וכדין יתפלשון קראי ויהי ערב כען ונבר הוה לפרא קדם רמשא דין וכדין יתפרש קרא ונבר ימות ויחלש (איו׳ י״ר) א״ל ריילא תקין פירושך דין בגין לאיהו אכחים אוקומתה דמהרי מתניתה דחינון ילפין מקרה דה להקדמה רמשה כל לפרה בכל מועדין ווימנין, ואנת אמרת דלפרא קדים ל א"ר הייא איפכא מסתברא דאנא מסעי׳ להון דילפותא דילהון בנין דהוה לי׳ למימר ויהי בקר ויהי ערבכסידרא דוימנין י ולא הוא אלרכינן לפרשא וכבר הוה לפרא , ומדשלי קרא בדבוריה ש"מ דרמשא חום לאקדמא בכל ומנין בחנין ובמוצרין : ך׳ אך עוך משתעי זימנא חדא אתארחים עם האי טעיא דהוו נהירין ליה שבילין דרקיעא כשבילין דמאתיה ושמעית מיניה דתרעה איקי סגלגלא כלולמא דהה ביעותא ושמשא איהן שתגלגל בגלגליה מן מדינחז למערבז סחור סחור לארעא בכל יומא ואנהיר פלגוחה דארעא בכל וימנין ותרעת עבדת ללה לקבלוי דנהירו רשמשת כחי סטירה דנהירה חקרי ייומה וסיטרת דצלא אקרי ליליא ונהירו ולילא אינון מקנענעין בכלבולא דין לקנל דין כל יומי עלמין ולא נייחין אפי׳ רגעא חדא ועל דא אחרין דארעא אטתניין בנהירו ותשוכא לפוס שעתיהון דלפו׳שעתא נהיר לאלין וחשיך לאלין ובתר כן אנהיר חשוכין נחשיך לנהירן / וטן דשמעית מניק שברים פירושא דקרא ויהי פרב ויהי בקר יום אחד / דקרא אדע דכולא יומא אישו רמשא לדין ולפרא לדין / ודא איהו רוא דסידרא דלותא בולל אור מפני הושך וחשך לפני אור / ש"ל ר פינחש חמוי ברי שפיר מליך ויאות מלילתא אבל שים לספקם עליהן ען דפנינן כד התפלב לילאחא קב"ה לאשתששעא עם לדיקים בגיע ולפוט מה דחתרים לא ידענא וימנא דהא פלגוחא דליליא דהאכל מידן ועידן איפו פלנוחא דליליא לדין ופלגוחא דיממא לדין ולפרא לדין ורמשא לדין :

מדים מנדיא , וכאה חולקיהון דנביאי קשוט וידעי מנדעא דמהימנותא דאינון ידעין מלולא דקב"ה , ועתידין בני עלמא לאשכחא שלימותא דא למנדע מלולא תדירא דק"בה כמה דכתיב אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' (לפני'ג') , מושף עליהון עלא קדישא דינדעון מלולא דנבואה דאיהו יקירא ביומין אלין כמה דכתיב ונכאו בניבם ובנוחיכם עוכאה איהו מאן דיהא בדרא דין ויהמא שלימותא דא דרקי ערב ויהי בקר , ר'חייאור' יישא הוו יתבי ולעי בהאי קרא שאיל ר' יישא

בראשית

10¢7

סקופי

דקלין ועינא דמייא אמרו ניתו ב מחות דיקלא חדוניפוש , פתח ר' נחום ואמר כתיב ולא יכם שרב ושמש כי מרחמש יכהנם ועל מבועי מיש יכהלם (ישעי'מ"ע) ח"ח איש איהו אורייתא כד"א הוי כל לאיז לכו למים (שס כ"ה) ואיהו שובעיא לרעבין רוויאו ללמאין נופש ליגיעין חדוה לנסיסין כד"א משפעי ה' ישרים משמחי לב (תלים ייש) והשתא אנן יגיעין מאורחש ע"ד כילעי באורייתא ונרויח נפש וחדוותא , וכפן אמאל שלח חדא מאי האי דככולא שותא ברוין דאורייתא נורויח נפש וחדוותא , וכפן לימוד אוף כישות אתי האי דככולא שותא ברוין דאורייתא נורויח נפש מדוותא , וכפן לימוד אוף כישותא האי דככולא שותא ברוין דאורייתא בימא תא חוליע כלא תלמודא לימוד אוף כישותא דקודשא לא למגן נקטו שירכא דלישנא שניא דא מודא , וחו כתיב לימוד אוף כישותא דקודשא לא למגן נקטו שירכא דלישנא שניא דא מודא , וחו כתיב לימוד אוף כישותא דקודשא לא למגן נקטו שירכא דלישנא שניא דא מודא , וחו כתיב אוליך מייחדי ראיה לליכא כד"א ולבי ראה (קהלת א') ולא כתיב בשום דוכתא אכ"ך מייחדי ראיה לליכא כד"א ולבי ראה (קהלת א') ולא כתיב בשום דוכתא אכ"ך מייחדי ראיה לליכול מורא וליון ליח תווהו על פוש ממל כזיכון אין ושאינתי עם לבי , וחו מיט אמרו חברייא סירי קלי לא משחמעי , ותו כבר אמרו יכיל למללא תרוויהון כחדא איכא תווהו על בני ישראל האין יכילו למשוע דאינון בני כשא ואורני בשרא להון , וכען אין דיע ליהוי לך ליישנא מלין אין אנען חמרא אנתרך : לכרה ר' ילחק ואמר שרימת ידי בללו וקושנתו לא נישלא מותין זינון בי

דליליא דקאמרן : רבי יצחק ור׳ נחובהוו אולין מן אושא ללוד כד מיחם יומא , הליש . ליבהון,ולא יכילו למשבל שרכא ושמשא , מעו לחקל חד דתמן

דאיהו עקרא דכלהו שייפין אחרנין כמה דכתיב עיניה׳ אלשיך בה וגו׳ (שם ייא) ועל דא כולהו וענין ומועדין קביען אינון לפוס פילכא דארעא דישראל ושית שעהין מן יומי שניא ומועדיא דאינון משתווין בכל אתרין מקדשין לכולא יומא עבא בכל אתרין כמה דאוקמוהו הבריא מקלת היום ככולו געל פילכא דא יתחשב הא פלגוקא

זהר

בראשית

מסקופי מלין מרווידהן דמיין דא ידא למהך באורחותרילו אמה דלאיה שותא דתלמוד׳ דלא אתיא למילף עעמין דפקודין לחוד איך יענדון כל פקודא כהלכתהא , ובנין דאינון ידיען דלא אחיידעו בתסקופיהון על שום שמיעה יתקרון כדאמרן ע"ר שירכא דלישניהון ק"ש י ובנין דלבא חמי כל מלוי בחשקופיהון ולא בעינא בישרא יפל דא אתייחדא ראי׳ ללבא ואתי׳ כמ"ד איזה חכם הרואה את הנולד / בנין דכל אכים חוב בהשקופה דמלה מה דיערע הבתרוי ומנדעל דה התקריהת רהי׳כדהמרן / ובנין דכל נהורא נהיר באורה מישור על דא אית הילא בבר נש למחמא שרנין סניאן בחדא דהם לא יעיקון דא לדה וכל חד נהיר באורחוי וכל חד עביד טללוי ולא מהערבין בחדם , לא כדין קלין סניהן דאינון מערבלין אורחיהון וע"ד לא ישהמטון כחדם כמה דאמרו חברייה , ובנין דנסיני הוון קלין סגיאן כחדא כמ"ד וכור ושמור בדיבור אחד נאמרו / פיד אי לא כוה שניא שמעא דא משמפא דפלמא לא הוה חילא בנני ישרא לעשמעיפון אבל רוא דמלתא בטורא דשיני הוון כל ישראל נביאין כמה דכחיב פניש צפנים דבר ה עוכם (דברי'ה') נחווי דלנא שמעו קלין דנבואה דכל ידיעין דילים קריצין אינון כחיווי לעיינין על דא כתי רואי את הקולו׳ א וכמה דעקימו דשוכלתנותא סתרא מנדעא דת שקופא דמלתא עד דלא יחכם לה כדין נושמין דנוקניהון עקימין סקרין נהירו דנהורת עד דלא יחמא לנהיר / ודח איהו רוא דא"ק וינדל אלהים בין

האור ובין החושך כדאמרן :

רהי רקיע בתוך המים / האי אתר דמן אפי תהועא עד אתר דענכין ועבין שאטין כיה אתקרי רקיע ואיהו מבדיל בין מייא דעל אפי היא דעו מיא דער בטיבינ / יתת בריאים הבי שויא במה דבתיב נעום ימותם

ארצא ובין מיא דמתנשאין בעיבין / ימתקריאים הכישמיא כמה דכתיב ועוף יצופף על פני רקיע השמים / וכתיב ערים גדולות ובלורות בשמים / וקדם דאשתכלל האי רקיע הוה האי אתר דמעל אפי תהומא עד רום עננין מלא עבין ואמישהא וכולא אוירא דהאי אתר אישמיש מליחין סגיאן דהוין סלקין מיא ומשרא לח הוה נחית כמה דכתיב דהאי אתר אישמיש מליחין סגיאן דהוין סלקין מיא ומשרא לח הוה נחית כמה דכתיב כי לא המשיד ה'עי הארן / וכד בעא קג"ה לשכללא ארעא פקיד לרוחא דידר ענין ני לא המשיד ה'עי הארן / וכד בעא קג"ה לשכללא ארעא פקיד לרוחא דידר ענין פקיד לשמשא דייחום האי אוירא כד יחות וכד יחוור לאתירהא דהיכדין כתיב משם מלאכין רוחות משרתיו אש לוהט / ומן חומא דשמשא נגיבו מיא דהאי מורא דאקרי מלאכין רוחות משרתיו אש לוהט / ומן חומא דשמשא נגיבו מיא דהאי מורא דאקרי דקיע עד אתר דאחתלש חיל דחומא ואתגדר קורא ודא איהו אתר דעננין ועיביןשאטין ביה / והאי אתרא דאוירא טהירו אקרי רקיע השמים ואפרש בין מיא דמלרעובין מיא דלה נשטיה דקרא זין וזא להורא בין מיא דמלים ז

דקור הים וכל חלקאיומין קרמאין הות רוח תקיפא מנשנא של אפי ארצא

כמה דבתיב ורוח אלהים מרחפת על פני המים ורוחא דא עביד שליחותיה דקניה למעבד עבידתו כמה דכתיב עושה מלאכיו רוחות , בגין דהאי רוחא תקיפא הזה מנפנע בנשיבוי למיא נענוע תקיפא ואתנענעו עמהון תבירהא דארעא דסוון הזה מנפנע בנשיבוי למיא נענוע תקיפא ואתנענעו עמהון חבירהא דארעא דסוון שאטין בהון כראמרן ואתדבקו תבירא בתבירא כמה דכתיב בלקת עפר למולק ורגבים ידובקו (איו׳ל״ח) ובנין דנשיבו דרוחא לאו איהו שוה בכל אתר עיד לא הוה האי מתדבקותא דתבירין שווין בכל אתר דבאתר דהות רוחיה תקיפא אתסכשו ביש עבירין קניאן ובאתר דהות רפיא אתכנשו לבחר ובאתכנטותא דא דלא שוה בכל אתר

סקכנורק

ולותין

חוקר׳ כ׳ מכא הוו אולי בארחא בליליא מעו לעורא חדאן קפו עיניהון וחשו חד מגדלא עלוהי וחד ברגם קאים עלוהי ובידוי מאנין דמחוי משנין

הוה ליה למיצר / אבל בגין דנהורין וכל חיליהון שוון באחריהון בשצי שמיא מן יוחא דאתברישו,ברס גופיהון לא אתחויאו ברקיע דשמיא עד יוצא רביאי דכדין אתחוי אור דנהורין ברקיע דשמיא, כדמותהון וכללמהון בד אחדכי הא אתר מעננין ואמיעתא / ובגין דנהירו דילהון לחוד הוא דאתחוין גשמיהון הוון בשמי שמיא על דא כתיב׳יה׳ וטעמא דמלתא יהי אור מאורות ברקיע השמיש / ובגין דגרמיהון דנהורין הוון חשרין מהאי אתר על דא כתיב מארת חשר :

(משלי י"ד) / וכנין דלא שייכא רכיבא בלמאין אפיק למחאוצייל הורא : דרי מארת ברקיע השמים אר"י אית לאשתכלא בהאי קרא יבין מאורות

עידוי ואולידם תולדין כדכתיב ונקתה ונורעה ורע , ר׳ חייא ור׳ יישא הוון אולי באורחא מתו לבי חקל חד, דהוה זרוע כרכומא אמר חד לחבריד נתיב בדובתא דא וניתהנה ברישא דריחא איהו עדונא דרוחא והשתא רוחא דלן משלהי מן אורחא ע״ד גיפוש לבחר עד דתיתוב רוחן בהאי עידונא דריחא , יתיבו א״ר חייא אוריתא איפי נעירו דבר כש וחיוהי כמה דבתיב בשכבך תשמור עליך / והחכמה תחיה בעליה , ובען מנן אולין באורחא בלא נעירו ובלא חייא דעלמא דאתי , זהיף ר׳ייחא מוריתא איפי מנן אולין באורחא בלא נעירו ובלא חייא דעלמא דאתי , זהיף ר׳ייחא עינוי ,וחמי מנן אולין באורחא בלא נעירו ובלא חייא דעלמא דאתי , זהיף ר׳ייחא עינוי ,וחמי מתן לפרין סגיאין, דקננויתאן גאילניא דהוון סחרין להאי חקלא , וחיות ברא לבאין יעלין וארנבין דהוו דיירין גו כיפי עינרין דאשתכחו תמן אדכר מלא ואתר שמענא מחבריא דכל בריין דעלמא מתפרשו לארבעה רישין דמרכבה קדישא לחחואה דק״בה רכיב על כולא וכמדין ועופין וחיוותא וארעא , ועל דא תווהנא מ״ע במיב ארבעה רישין אינון למחין ועופין וחיוותא וארעא , ועל דא תווהנא מ״ע בעי רישין שר נשר ארייאד /עניר חייא וארעא אוורעי די

ארץ ותבל (תלים ל): תרשא הארץדשא כד אתדכיאת ארפא ממימהאפיקת איבהאןפנדית תולדיך. כהאי איתתא, דאתדכיאת מסאובתהא, ואתחברת בבעלה, זעדיאת

חתבידתא ארעא דגורין דגורין וסלתו טורין ולחתו בקעין וכדין כחתו מאימן טוריא ואתכנשו בעמקי בקעין / והאי נשיבא תקיפא דרוחא איהו ועיקו דקכ"ה ומלולא דליש דפקיד על מיא דיתכנשון דקב"ה לא יועיק בקרון ולא ימלל בפואא , וכדין פריש דוד אלכא הני קראיכד"א מן גערתך ינושון מן קול רעמך יחפוון יעלו הרים ירדו בקעות אל מקוס זה יסדת להס וגו' (תלי׳ק"ב) , מן גערתך ראיו נשיבא דרוחא איהו גערה דליה בב"י כמה דכתיב ויולך ה׳את הים ברוח קדים (שצו׳י׳ד) וכד פריש איהו גערה דליה בב"י כמה דכתיב ויולך ה׳את הים ברוח קדים (שצו׳י׳ד) וכד פריש דוד דא אר ויגער בים סיף / ויתיר אן דא פריש בדוכתא אחרא ואחר ישאו נהרות דכים מקולות אים רבים אדירים משברי ים אדיר בערום ה׳פירושא דקרא הלי איהן יתיר אן חוקף קל מיין סגיאין דהוון במ"ב תקיף במרומה ה׳דפקיד עלייהו לאתכנש בנקעין / ובגין דשליקו דטורין איהו ראשיתא קשכלולא דארעא על דא כד בעא דוד לאדכרא אתחלתא דילירה רמיו לה בסליקו דטורין כד"א בערם הים יולדו ותחולל לאדכרא אתחלתא דילירה רמיו לה בסליקו דטורין כד"א בערם הים יולדו ותחולל

כראשית

ולוחין דנחש מציירוןופינוהי מטייפין לציח שמיא תוומ אוריכו תמן עד דנחית האי נר כם מן מגדלא , יהלב להו שלמא ושאיל להון : מאין איכון ולאן אולין א אתיבו יודאי אכן ואורחת מקקנה לון לכפר ברעם אמר האי ביכלילית רעם ואורחן רחיקה איןים רמוקה לון יש רעות מקקנה לון למטקנה על רעותטון לאוטבה למון וירו כען לביתה דילי וביחו ומחר מהכון לאוטבה למון וירו כען לביתה דילי וביחו ומחר מהכון לאומנין אסקכמו על ידוי ווורו מכתהוי,כל נייחו תמן שאילו לי׳ על עבידתוי אמה חגה ומעיין מרחין ושבילין דבוכנים אנת וככל לילית ברירה, חסק פל מגדלה דם החמן מגלילי פלמה, ואנה האי סילוכי בכל בוכב׳ ובמחני משחתת דמת קני לעבידתה דם אנה מדיד תורכם דהלוכה דכל כוכנתן אנא מעריך בלוכא אד לקבל חברוי ואנש ידע מתי יאת גרון דשת חברון מנהון ומחי יקפקדון דין לקכל דין , כד שמעו מלוי דחכים איתו חדו עמיה לחדא אמרו ליה במטוחא מק אשתעי כען לון מאינון פליאין דשוכלת נוחא דאשד קד"ה בחילא דשיא כתה דכתיב ה׳ בחכמה ישל חרץ כונן שמים בתבונה (משלי ב׳), חתיב החיבר נש ואמר מסתפינא דילמא אתון מהנהו דאתאמר עליהון לא יחפוץ נכיל פתנונס (שסי"ח) ו פתח האי ב"נכתיב אשרה לפי מחשום בעוד רשע לנגדי (תלי'ליט) האי הרא קשיא, אמוי שוי סנירו לפומר אדרנא יפהח פומת הנהרון מלין לאוריי הארכה האי רשיטא חקוב מחטאויכתה דכתיב הוכח תוכיה את עמיהך (דק׳י"ט) וכדין עביד כמה הבקיב אלמדה פושמי׳ דרכיך וגו׳ (חלי׳ ניא) י אבל ח״ה רשמים אינון רשמי כםל׳ בליק בקוקא דלהון למחוי יקרא דקב״ה דאיהו סלקא מנו מנדמא דסוכלסמחא דאסיד ביצורין דיליה כמה דכתיב וכסילים ישמאו דמה (משלי א׳) והאי עיפשוחא איהי גרמה לחשה כמה האוקמוהו חבריה: אק חדם חושה אה"כ נכנם בו דוה שטות ולהני רשעי כפל לית לחודמה טוברין דקביה , בנין דאינון בעיניהון חפידי וחכימי בלמה חשבין דיקרא דקלים כפוס שטומה דלנהון כמה דנתיב אשר יומרוך למומה (חלים הלים) וכדי שמעין סוכלתנותא ותרחי מהיממתה דקנ"ה דאימן בהכוכת ממה דחשיבו מינוך מתיין יתהון כמה דכתיב באוני כסיל הל תדבר כי יבוו לשכל מליך (משלי ד"ג) וכמיב אל תוכח לז (שם ט') לז בני׳ כסיל וטאי לז איהו מגורת כי כעליז נימתם (ראשי מיו) דלית חילוי אלא בכומוי בנין דאיהו מפיק מלין מכומים מס דלא ידע כלברי ואין אחון מאינה כסילין וללכין טב לכון דלא תשמעון עמי ר׳ חוקי׳ ואער לא מיהביתוא קדם רשיעיא דשנאין סוכלתנותא וחבבין מותא במה דכתיב כל משנתי אהבו מות (משלי ה׳) וכתיב אל תהי סכל למה תמות בלא מתך (קהלתו׳) ברם אק מנכין סופלתנותא וחיי, כמה רכחיב והחכמה תחים בפליה (שם) / כרין פחח העיצר עם לחיב כי גדול ארונינו וורב כח / כמה פסיעין עיימין דבני נשא דלא חון כליאן רצרבין לעניד קב"ה וכמה סתימין אודניהון דלא שמעין ומרין ושנחין דקא תומרין זמריא דילוה שלפרא ועד רמשא מעדינהא ועד מערכא במה דכתיב ממורת שמש עד מבואו מהולל שם ה׳ (תלי׳ק׳נ) וע׳ד התפלל דוד לפקחא עינוהי למחוא עובדין דקניה ושוכלתנותא דשתיל בהון כמה דכתיב יראה אל ענדך פעלך (שם ל׳) בנין דמאן דואא להון בעינא דלבא ומשתעי לכיב פליאן דעבידסוי בדא יסקרב לקנים כאה דכתיבואני קרבת אלהים לי טוב שתי נה׳ פחסי לספר כל מלמכותיך (שם אינ) תנין דכל עובדין קכ"ה אינון שמהוהיקרם דיליה כמה דפקיב כל הנקרם בשמי ולכבותי

Π

ברפסיו

לעירון

בראסיו (ישעי'ו"ג) על דא מאן דידע עונדפי איהו ידע שמכן דיליה / הבין דכל שמהן דיליה אינון אמת כמה דאוקמוהו חבריא חותמו של הקב"ה אתת על דא מאצ דקארי גי׳ באיטן שמהן דלפוס עוברוהי קב"ה אחקרב לגביה ועביד שאחר כמה דבחיב קרוב כי לכל קורמיו לכל משר יקראוהו באמת (קלי קמיה) וכתיב אשנבהו כיידע יקראני ואטנהן (שם ל"א) : 🞵 ד הנהו טיפשין ורשעי כשל דאתרן חשנין דיקרא דקב"ה איהו לחוד בשמיא ובתרעא דאנן חון להון ולית כוכנין יתיר אאיכון דפתחוים לעיינין וכל כוכבים אימן גרמין נהירין לחוד ולית עליהון יצורין כלל , וכד ישמעון שאן דיימא דאיכון- כוכבין שליין יצורין למחין וחייא יבוון יקיה ויאשרא דאיהו בפיד בקב'ה / ודא איהו שעופא רברבא בנין דיקדא דקניה איהו ביצורין דיליה במה דכתיב כל הנק׳ בשמי ולכנודי ברשתיו (ישע׳ מינ) ושניאות ימרין ישנון יקרים כמה דנקיב ברב עם הדרה שלך (משלי י"ד) , ומו רחיקה מיהו דיצורין הברבין כפלין כובנים דועירא שנהון (בר אםיהרא) רב יתיר אן ארעא דילן יהון ריקנין שימרין וכולמון לא אתבריאו להוד לשתשא לארפא דילן רחמנא לישובן מהאי דמתא דאישי בחאן דאמי דחד אומן עונד מהטין אומין אלף ככרין דפרולא למעכד מנהין מחטא וצירא פדא א ברם כמה דלית אתר ריק מינורין בחרפת דילן בדין שנק קובבין ליח בשון ריקניא כולהון אליין יצורין כארמי דילן קופאי צמחי וחיים וכמה דאינון שתבלבלין ולא נייפא לעלאל כדין ארעא אפגלל חרין נלנולין שאערב׳ לאדינחא, חדא מחור לקיערא בכל יומ׳ והציינה הפור לשמשה בכל שמה וסיהרה וארצה חימן צולמין הקדרותה ומקבלין נהירו מן שמשם אנהריודה לדם כמה דכמיב וקרה זה אום משרשוים ומקבלין דין צן דין / ואף ששין סגיאן רברבין יעיר מהאי שששא דמאיר לון אית בעלצא ובנין דמיטן רחיקין שנים שנן על דה קלחסון אחתוון לנא כי גוכנין ועירין וקלחפון לים בנא מילא למשוה יחהון וכולהון שמטין זפרחין באוירא דאקרי שעים כלפרין בדר במורחיה דפקיד ליה קניה ולח יחבל אורחה דהבריה ורה חישו בתקיבו אתוקני כנותה עושהשלום במרומיו י כדשמעו ר׳חוקי׳ור׳ אפל מלין הלין תווש שת שתיארים ידיבון בלטו ואמרו מה הגו מעשיך ה׳כלם בחפמה עשיח (תלי׳ק״ד) ג מיר אנאבעה מסבין מלין שנתה דקב"ה דפמרי דאית לים לקב"ה עלמין מכיאן וכדין אותוהו מבריא נותיד הקנ"ה להנתיל לכל לדיק ש"י עולמום אבל אית לתפקא בעלין אבין דאמרי דבולהון כוכביה פרחין באוירא וחביצי ישראל וחביעי שומיא בולסון פבירין דמים להון בלבלים זברת לתוד מיכון פליבין אי בלבל חוור וחול קבוע או איפבת א וכו שים לספקה דאנה אמריה דמרפה לא נייחש ושלפה אמר והארץ למולה עושדם ויות דוד בלבי פרים יתיר ואמר וכוא כחמן יוצא מחופתו (תלייי"א) ואנת אבל מדאר עא שיהי שתכלבלם תחור לשמשא / אתיב האי בר נש שמעכא מכוציבא קרישא דלית אנחנא יבלין למגדע אי בנבדים חולין בגלגליפון או אי חינון פורחין באררה (מיר **2**m (דשולם מן והפרץ לשולם טועדם איפו אחוי קיומא כדיא למכן ימתדו יצים רבים (ירשי ליב) דהה כדין איהו ענות דרישא דקרא דור הולן דעויל מעלמאובט לעלעו וא יהודור שלכה אמר לפוש מחויהון דבני נשה וכדין המרה אורייתה את שני המאורות בגדולים אוף דשמר מכנים הברבין יסיר לחדע מן סיפרע מכל בגין דשיהרא אסמני

זהר

int,

האי שירה דעעל אפי שרעה עד רום שמים, שיח ביה וינין ששמין דם ען דם , אית אוירא ארשי, דלא חוה לשתנששא וכל מאן דמנשם יקים ישום לשעתוי האי אוירא נעיב אתריה במערין וכיפין ובירין עעיקין נגין דאיהו דורדיא דאוירא בעין דורדיא דחערם, דנשיב שתר לסתם, בן האי אורא נסיב שתר בעעיקו בשתר דלט נשיב ויקא לבדרא האי מרסט לנקאה לאוירא אית מערין

כולהון עביד בסובלתנם סגיאה כמה דכחיב כלם בחבמה עשים (שם ק"ד) ויסיר מן זא עביד קביה דכל עבידתם דעביד ארשים ביה באתוון גליפן הא חכמה דאתיישדם ביה וכל חכימי בני נשא יכלין למקרת כתבא דנה ודא אים רות דאיק שכמות בחוץ תרונה (משלי א׳) דבנהו רשימין מוחין וקרתן לבני נשת למימר מיל וחוו עובדא דק"בה וסכלתנותיה, בן ארי לים חבים כה׳ י ועל דא האי רשימו אודע למאן דרריש רעותיה דק"בה בכל עבידתוי איך יסד טבעת דליה ולאיוה חכץ את עביד, כד'א דרושים לכל חבליהם :

בריך שארי דביכלא דבאני לים בשלימוסא ולא גרע אניה כלום : איך זערך א לר׳ ייבא סבא ידע מר באינון ויני כוכבין אם אינון. ואין נהירין לך שביליהון דשאטופא דלהון ? פתח ואמר גדולים

מעשי כ׳ דרושים לכל חפליהם (חלי׳קי״ם) ח״ח כל מה דעניד קבים בתלמת,

לילים כמה חבילין טהירין נפקין מנו מקרימון ומשטטין בעלמם רכלין לנוקה לבני נשם ומפן דבטה לנטרה גרמי׳ מנהון מכמ׳ ליה לחתעסקה בהוריחם לבני נשם ומפן דבטה לנטרה גרמי׳ מנהון מכמ׳ ליה לחתעסקה בהוריחם ובסוכלתולה דשיטן נטרין עלוהי כמה דבתיב בשבבך תשמור עליך (משלי ו׳) י דמוכסוכלתולה דשיטן נטרין עלוהי כמה דבתיב בשבבך תשמור עליך (משלי ו׳) י דמוקמי חבריה שכעור בלילה והמהלך בדרך והמפנה לבו לבטלה ה׳ו מתחייב בנפשו על דה עידן הוה לעתעסקה במלין דחכמה י זקפו מיניהון לשמים וחמו בנכביה דמו שחקן בשמיה ברקודה ודלוגם דשון דלנין, ושמעין מחתר לחתר ווגדין הריכין להון י וחמו חתרין בשמיה דמתחוין לבינין בטו פלה המתיר ווגדין הריכין להון יוחמו חתרין בשמיה דמתחוין לבינין כעו פלה דמתנהר מנהירו שפירה ובה לתחי יקריה כד'ה ונהיבלו כלו מומר בנוד י הרעה דהיכליה מלים כל הנבין יקרין ומגדנין לוניהון ופליוחיה מתטרה בנור ומרגלהין טנין י

מכלילת עם שעשה ואחקריאת המתור הגדול : ריבא סבא ור׳ ופירא הוי אולין בתורחא עול שמשת ורפש לילית,

לעיינין יחיר רב מנהון ע"ד אחקריאת בשם גדול : רדרי לשאורות ברקיע השמים גהאי אוירא דמעל אפי ארעא עד אחר שאטוהע דעננין דמחקרי רקיע השמים מחן יתחוון גופי דנהורין דקדם האי יומא רביעע לא אחחויאן. כדארן גנגין דכל מדעם דאחחוי דמן עלמין לא אחחוי יחאמר עלוהי דאיהן אחענד בעבידתא על דא נאמר ויעש אלהי' אח שני המאורוח בגין דכל עובדין אחענד בעבידתא על דא נאמר ויעש אלהי' אח שני המאורוח בנין דכל עובדין גדראשים יחאמר עליהון כפום דאחחוון לעיינין ועל דם כחיב אח שני המאורות הדראשים יחאמר עליהון כפום דאחחוון לעיינין ועל דם כחיב אח שני המאורות אנדראשים יחאמר עליהון כפום דאחחוון לעיינין ועל דם כחיב אח שני המאורות אנדראשים יחאמר עליהון כפום דאחחוון לעיינין ועל דם כחיב אח שני המאורות אנדונים אוף דירחא איהי נהורא זעירא מכון בגין דאיהי קרינה לארעא יחיר

האין יעול ממן חיא מן חיוותא ימות ובר כש יעול ויפוק בשלם ע ואים שפרין דכל חי ציעול מען אנשאו נעירא יפותון וטפמא דמלתא דאין ישגא האי אוירל כקופת גר כם ימוחון כלהון ואין יהא רומיה כקומת חיוותא לפוד דמולא בנחינו ימותה ליוותה לחוד דמנשמין יתיה ברם בר כש איהו גביהה מני׳ומכשם אווירא דכיא דלעיל מנים על דה השתחר בחיין / חים אוירה דחיהו אשה לה נהירה ולה חמימה ואין יתערצ עם אורא דיסודא דלי׳ מיים דאיהו אורה דאכן מכשמין ליה כדין מלהעין-מניה בעורין דאטת ווקוקין דנורא בגין דשיהו כסידא דרחה בתיא ו ודא איהו מסקופי כוכביא דשאטין כוכבין באוירא / דען חיבורא דתרין ארירין מייא ואשא אחיילדון להיטין דמתחוון כבוכבין דנאורין דשמעין באירא לפום שעתיהון זכרגעה חדה יעפון נהוריהון והשתכח קדרותה וחית מושון להשי אתפרנותה תהקיים זיאנה אריכא פלנום שקא הו שתה ונסיב אתר באוירה דלטילא דלא מקבלבל עם ארעא בגולבלהא על דא יחקיים שאי כוכבא וימכא אריכא אתחוי דשניט ושתגלגל ואויל בפלוכא דשאר כוכני שמיא / מה דלאו הכי כוכני דשמיא דאיכון גופין קייתים לעלמין ואיכון רברבין ישיר למדא מן ארפא דילן וכולהון אתותבו מיצורין אבנין ומתצין וצמחין וב"ח כארמה דלן והנהו אתרין בשמית דתתחוין כערפלו טוהר אינון כוכנין סניתין דקניעין בהתי חתר ועירין למחוי דפיינין בגין דאינון רחיקין לחדם מנן / ואתחוי זיברא דלפון כי עיסראי דערפלא וליח קד וסוף לכוכבין אלין דשינון עלמין וארפין כנין דכמה דקביה איהו אים כדין לית סוף ותכנית ילפנידתוי צגין-דפעלא בית פניד פנידתא ציח ופעלה בניח עניד ענידחה בניח וכוכנין הלין הינון חרין דינין מנהון מנהרין מגרמייהו כשמשא דאית ליה כטורא מגרמיה / ומנהון דלים להון נהורא כשיהרה וחרעה דילן דחינון השתכחו בקדרותה ברם הינון מקבלין נהורין מחינון בוכנין דנהרין כסיהרא וארמא / ובגין דאינון גרמין עכירין על דא פנדין ללא והאי נהוראידנהיר עליהון חור לאחורא כמה דאוקמוהו , (יעוין כתוב נגדל אלטים כין כאור ובין החשך) ו ובגין דאיכון דא לעילא מן דא על דא וימנין ידיעין אהקדרון עילאין מכלא דמתאי כד יקועון תחומיהון כתרחת לילא דפיניהון לארעא וכאי קדרותא אתקרי לקוחא דנהורין ואטחכתו לוימנין ידיפן כעה דכה קיימה סיהרה בעידן הקתכרוקה קחות שמשה בתורחה תרילה דרין . שעשת לארעה כדין אחקדר שעשת ויהוי לקוחה דשמשת ו וכד קיישה סיפרה נפלנותם דירהה לקנל שמשא באורחת תרילה דבין שמשא לתרעה כדין אתקדר שיהרה ויתשך מללה דארפה דחפי עלוהי ויהוי לקוחה דירחה ע ועל דה קדרותה דשמשא איהי בריש ירחי לעלמין ודשיהרא בפלגות ירחא לא ישנון וימניהון / וכרין ארע שכוכבין סנישין דקדרוחא ישקכה נהון לוימנין ידיעין / נאלין כוכביא צולשין קלתיסון משכין נבר לחברי׳ נקלחיהון דחקין נבר לתרריה ודא איהו מסקומה דבועווע דילהון / ואים לכל חד פרכא ידיע בשיעורים וחילוי בנין דלא דער לתכרוי יתיר וחסר מעם דחצטרך ולא יתכלון אורחיהון ותהלוכיהון ניי בכוכלתנותיה ו וערכל דם מעברה (פי' מגריח) מסיפו नेद हिं

שמיה

שוים ועד סייפיה לשוואה שידרא בין כוכנין ועירין לרברבין בין קריבין לרפיקין בין אותין לחתנענעונין מתנענעין בנייחה / ולית כוכנה חד דלה ישתהף בערכה דה כם כל כוכני שמיא ונסודיהון ואורחיהון לא ישחנון לעלמין . כד שבוע ר׳ ועירא מלין אלין קם על קנלוי וארים ידוי בללו ולאר רבון בלמין כמה הברבין עובדך כמם שלימין אינון לפוש מחן דתסתכל בהון בסכלתנותה כמה חמידין אינון לפיינין כמה תחינין חינון לרוחם חמידין לשוכלתנותא חדמין ללגא כמה דכתיב כי שמחתני ש בפעלך בדה התידע חיליה דק"בה דעביד שלמה בחילה דשמיה דמינון מחרי קרנה דין לקנל דין וקינה עניד אםכמותא ושלמא בינייהו כמה דסדר יתהון בסידרא ידיעא לפוס אסכתותא דא ודא איהו דתקינו בללותה המסדר אם הכוכנים במשמרותיהם עושה שלום במרומיו / זכהכ חולקיה דמתן דידע שידרת דה / רבון עלמין מהן יכן יתנם מטיילין מעלמה לפלמה ונחמי ביקרך מהינון בריין די ברחת על אפי כוכבים בנין דכל בריין איטן יקרא דון "כה כמא רכסיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראסיו (ישמי מ"ב) . ברם פיאגתנא רנה מן סוכלהנא דהא בהאי עלמא דאגן דיירין ביה אנן כפורין דלא משן יקרא דין"בה קשא אפי׳יתישא חדא לית בן חילא לאשתכלא שיברי׳ חילוני ופנימים. דליה וכמה ערהין נידין מחפלגין ביה כישכ בבריין דעלמין חוחרנין • כד אתפלב לילים ואינון מטו לכפר חנן וחמן אשכחו לרש" בי ולר"ם ברים ולר׳ פנחש בן ישיר שמדי והד עניא דקוה טנין אבחריהון ביתו חמן וחדו לסדא / לפרא כהר ואינון קמו למהך כל חד באוראיה ואתחבר ר׳ יישא עם ר״ם ור׳ אלפור ברי׳ ואולו בתד מרחם. ור׳ כנחשור׳ ועילה והאי עעיה מולו בתורחת אחרה ע בת להון ר׳ ועילה מה דשוני מר׳ייסה סבה ע היר פנהם מלין תריצין הינון עני ההי טעיה מכל אית לאסתכלה במן בנין דספיקין סניאן מתטרין מנהון חדם דכום אמר דמודחם ועבפם דנהורין לאסקדרא לומנין ידיען לפוס מהלכיהון דקנימין להון דבהו יארמון כלא דמבריהון ניפקדרון ולפוס לא לית בהאי קדרותא שימנא לעב או לביש דהא ארתיהו הוא . ב׳ יתיר מן דח אית לשפקה דהוח אמר דקדרותה דסיהרה בכלגום ירחה לפלמין ומנן) שיהרם לקיח בריש ירחם שי׳ רע לישרםל תבינן בחיבורה קומהה (ר"מ בסוף ירחי סי׳ רע לישמעמל / נ׳ חיה לספקל הוש חמר דמרחה ועבעל דנהורין לא ישקנם לצלמין / ובתיב והיה אור הלבנה כאור החמה ונו׳ (ישני׳ ג׳׳) ומארי מסניםם אמרו עתיד הק"כה להוצים חמה מנרהקה לדיקים מתרפחים נה ורשמים נדונים נה יד' קו חים לספקה כמהן מצלינן יה"ר למלה פנימת הלכנה ולה יהה נה שום שיפוט וכו׳ דם אחוי זק׳נה ישנא סידרי נראשים לאנהרם לשיהרם עד דיהם לה נהגרם מנרמה כשמשה / וכבר מפרו חבריה בסיבורם קדמהם מע"ג דהתי שלימוסם יהוא נארפא אורחא ועבעא דהאי עלמא למישתני בתה ד׳ פנחם בתיב בי לא ראיתם כל סאונה (דברים ד׳) / וכחיב וסמונה כ׳ יביט (במד׳ידב) , בנכו מרין הראי קשיין אהידי , אבל מ"ח כד בעם ק"בה למתויקרים ללדיקים וחבימים דיהון ככל דרה וקרם ברט עלמין. סגיאן עילאידמאלטין וארעין ובכולבת אחוי תילאי אסוקסיי בשחינוי קשתיל כהון דוגמאין דמרמגין על חילין ומוקפין ידיתן ואיטן דוגמאין פע"ג קעיקרן ושרשן בק"לם עם. כל דם למשחתון כים כל למוד בשלמו

בראשית

DIMNE22

דנגידין אבתרוי ועל דא אתקריין אתורים כמה דכתיב וראית את אחורי ופני לא יראו (שמות ל"ג) ומתרגמינן ותחויית דבתרי ודקדמי לחיתחוון / וכמח דדמיונה דבר נש דמתחוי בחספקלריה היקרי תמונה כדין דוגמהין חלין דחחון דעיונה חילוי ותוקפוי דק"בה על דה ההקריין תמונה כ׳ ו ודה חיהו דחוי משה יתיר מכל נכיחי קשתי דאוף אינון חון למיונין כמה דכחיב וביד כנכיאים אדמה (כושנייב) ודתמאין אלין לית אינון דמיין בכלבו עלמין דכל מה דאינון משחלשלין מעילא לחתא ישחנון ומתחון דוגמדין רחיקין ולה ישתמורעין לבני לשה בר לנביתי קשוש דהית נהון חילה למינדע יתהון כמה דחוקמוהו חבריה נדול כחן של כביחים שמדמין הלורה ליולרם ו צנין דבדובמתין מכרתין ורחיקין ישתוון חילן דגרמין (פי׳ פלמיים) רוחניים עם קילין דגרמין גשמיים / ונחחריה יומים ישתטן חיליין דעלמין רוחניין ועלמין גשמיים ישהארון כטבפהון וכאורחהון י תדו חרין דוגמאין צין עלמין רוחניין לעלמין נשמיין קפארה ישראל איהו מעין דוגמא דשמשא דנהיר מגרמיה ועלמהא דרהיעא מעין דונמא דסיפרא דלית לה מגרמה כלום לחוד מה די אנהר עלה תפארת ישראל , ותו דנגלותם אופירת גרופה צבין דלא מטי שולטנתה לחוד על פמא קדישא ושאר פמין אמליכו עליהון אלהן אחרנין ג ובאחרית יועיא החכשע מלבוחא נרקיע על עלמא כולא כמה דכתיב כי כלם ידטו אות למקענם ועד גדולם (ירמ׳ ליא) י ונאמר ושים ש׳ למלך על כל הארץ (וכרי׳י׳ר) / ודא איכו מעין דתמא דסיהרא דלומנין איכו זעירא בריש ירחא ושופה ולומנין איהו רברנא ואיהו בפלגום ירחא דהיימא בחשלמותה ועל דה כד בעינן לללהם על עלכותה דרקיעה דתקרנה והשלוע בעלמא כתא אלן אמרין יהיר למלא פנימח הלבנה וכו׳ ברס ליח רעומא דלן על האי סיפרא דאתאוי לעינא בשרא לחוד על סיפרא עילאס דאיפו מלכותא דרקיעא דקיקוס באשלמוחמוחשלוט בכל מרעה כמה דמלילנן ובכן הן פחדך וכר , ודה היהו רות דאוקמוסו הבריא מאורום לוקין וכו׳ ורמיו לחיים ומיל , דאין פים לקי דה איסו שימנא דמבוש אינון נישין דיהנין יקריה לאל אחרן וכדא פנדין גריפו ולקומא בתים ואין מ"ם לקיה דה איפו סי׳ דישראל אינון בישין ולא יכנין חילא להאירגא במא דכתיב תנו צוו לאלהים וכתיב ובפשעיכם שולחה אתכם ורתו תורו ילדוגמא חדה מאימון דוכמאין דבין שמשה להכמה תרוויהון היכון כהורין שמשה נהיר לכיני כשראלשחוה נשמין דעלשט וחכמם נהירת לעיני דלבה למכדע ידיען דברבין בעבידתוי דקיבה וכמה דחית בני נשח דעיניהון חלשין כמעלפין דלם יכלין למחוה בברירו דשששל ומלערכן לאסוה לנסאה עיניהון ולאוערא נהורת והשי עסוה איהו כעין נרחק לכשורה דשושא כדין שית כ"כ דלית שהון חילא לאסתכלא בחכמה מנו במיהא דלה ו זאים בני נשא דלא בעאן לאסתכלא בחכמה כמה דכתיב לם יחכון כסיל בתבונה (משלי ייה) ו וכשילים ישכאר דעת (שם אי) ואינון מעונין חלאין דנפשין ועל דם נהגו מבריה כשטלנה דהתי פסיה דמשים הלמין דגופה דכד כעם למיסה יעקה או שעים דלם במין לאיתר טא דטסוותם עידוי בנין מרירוחה דלים כדין שיהומערב ליי בו מוכלין וששקין מתיקין וכדין יהיב שמוומה בהוי מוביבלם מדפיה / כדין פבדין בדין מסלין וששקין מתיקין וכדין יהיב שמוומה בהוי מובילם מרפיה / כדין פבדין מכין ברים במביים במביים למוומי הכמה בו מתלין דרינון ענין

כאה רברבין עוברין דק"בה דמוליף לכל חי אוענותה דביה ישכה טרפוי באה דכתיב מהן להם לכל בשר (קלייקליו) וכל חד הכים נאומנותים מהדלית חילא בכר וש למשבד כווהכון ועל דה אית לתווהא אצאי אשליט קיבה לבד כם על כל זיני חיים למפלח נהון למקטל יתהון למיכל בשריהון / ובחיבורה קדמהה תרנן בגין דליח להון חולהם בסוכלתנותם כב"ב / וחכן חמיכן דפית להון סוכלתנותם רבה ויתירם / יומים חד אולינן במדברא וחמינן האי חיווא זעיר ככלבא (פיל פראת בליא) דהוה כמין על מילגה אד ואומין קאוי עשבין ידימן אמר האי טעי' דהוה בהדן תא נעשר גו כיפא דעינרת ונהצי פליאן הברבין דעביד קינה בעלמה אוריכנה קשן כשעה חדת וחמינן של תיילקה (רט"ן עי"שר בל"א) דאיהו כתור בר שתו דטלפת תחום שילנא דין אותי האי איואורמי לארפא סנך פשנין דואין וקמת הא איילאא לאיכל מאימורששנין דאינאן מתיקין לאיילים בה שעתא קכיץ האי מיום מן אילנם על איילסם ורכיב עלה ונעיץ לפרניה בנוה ואיילתם ערקה עשיה אורחא רחיקה כד השפלהם כפלק לארפת כדין קטיל יתה ואכיל בשרפה י ותו חמיכן קופין סניתן דהון מעתדין צייפין לאתוי שין ייתי בינוכרין אתעתרו חד רחיק מן פנרוי שורחה רחיקה ופקרא בוצנים (פי קטואים) מן חקלה וקדמפה וריק לידם דחנרוי וחנרוי לתנדוי מד דמעי לירא דבתראה דעמיר יתהון גו כיפא רעינרא ובשעת׳ וצירא פקרו לכולמו בוצינהא . קט המיכן תאן חיוות (בי"ביר בלפו) דאייתא עלין רפטורין על אני מיא זכני פייתים על ביף נפרא ארפין תניינין הליפאין ועביד פחחא למיא ופחה ליבאחא בנין דשפו דר ביכשתם ומית ליה עסקא במים וכד שניף מיל ארבין מרעק פריל לתביינין

חבמה מנו מתלח והאי מתלא שיהו נרחק לחבמה כמה דמכוה איהו נרחק לחמם ובדרה בהראה מקני חכמה בעלמה בכן יהעדון הנהומהלין ויסתכלון חבימים צכחמה בלא מהלא דשיהו נרחק דלה ע ודא איהו רוא דאוקמוהו הנרי׳ לפחיד לבוא שוליה הק"בה חתה מנרתקה לדיקים מתרפאי׳ בה ורשעי נדונין כה ע בגין דרשעי כםל לא יספצו בתנונה ע"ד מלה דחכמה אלערא להוואתי' כא"ד וכה נעשה לו סס מיים לא וכה נעשה לו סם האות י בעשה אדם בללמנו ברמותנו / א"ר ילאה פרין זיני סוכלהנוסא אית בכר נש חדא סוכלתנומא דעיונה למנדע קשוע ושקרא בעובדין דפביד קליה , הנינה סוכלתנותה דבבירהה לתכדע עב וביש בבובדין דמתענדין עלידה דברנם / זינה קדמה רמיו בללמנו ובתרה במלת כדמותנו ותרין נינין אלין אים שוף הכי למלאכין עלאין ועל דא נאמר נעשה ואינון חד בקיבה בנין דכל עובדוי אינון טבוקטוט כחדא ועל דא כתיב ויאמר אלהי׳ בלישנא יחידאה לאחואה דאיהו מל כלא שתופא י וכבשודה וררו י ביבוש ורדיה אינה תרין דרגין בוינא חדה ליבוש איהו שולטמותה קשיא והדירא כמה דכתיב לכבוש למבדים (ד"ה ב׳ב״ה) רדיה שולטנותה רפיא דאתי׳ לפרקין כמה שלטוני מדינתין ובנין דשרטונותא דב"נ בלוני ימא איהו שולטנותא דפרקין כל דא נאמר ורדו בדנת הים ר׳ אלעור בן ערך הוביתיב קאוי דרי"בו וקיף עינוי וחמי בא להתתא (שפיין בליא) דארנת רשתין כנולין למילד יתושון תות ואמר

בראשית

לבשמעות אונים ואינון חדאין למשמע האי מתלא וסביאן מתערין למחוה העלושום

וכד שליף לתרינין פאי לעילאין וכדין כולכון חיוותל אית לכל חד הולק בסוכלתנותה, וידיעין הינון למהן דמפתכל בהון וכדין כתיב ארבעה הם קטני הרן והמה חכמים מחוכמים (משלי כ"ע) · בתח ר"א בן הורקטם שמציק בידים התכם והיא נהכלי עלך (שם) שאי קרא אית לאמתכלא נים דבעא לעיער פוכלתנותה דריחשל דה וקצדכר שטוחה דילם דעבדת רישתהה בשיכלין דעלכין

ואיכון אנקי היכלין קעלין יתה אוזרקין לפלבר י ותו אית לספקא בהיכל שלך א בהיכלי מלכים מכפי׳ לים למימר / אכל איח מלכם שיח ליה תרין זינין דביכלין חד בעדינתאומיהו בסיטרא דקרתא בנין למיהוי ליה נייחא עריגשא דקרתל ו חניינע בהרגם ומיהו בנוי משריתים באמליעותהון מדק בגין דיהא מנטר משנטוהי מכל אתר באשקווקא ותניינא דירגים אתערוסא דקרבא שכל סיטרין באשתוותאחרא ו והא אקמתא אית לה חילא דסוכלתנותא דא ראיהי בנאת לה תרין בתין חד בסיטרא דאוויתה דכותליה למיתב ביה בעידן מערם לנייחם מעקין דלחלוחה / תכיינה ברי ממליעותה דרישתה למיתר ביה בעידן קרבה למרגש ליידה דיתושה מכל מיערין סמור סחור באשתוומא הרא ורא דמצר בידים תקפש דפיפי הב צת שעונין דרישתע למרנש אתר דניורא לאוחלה למיתה לקבלהא , וכדין אנן אנין ערעיעוסל סניא בקעלאונשאר איוון והאיך נימא דלית בפון בוכלתנא י פרוה רי"בו בכל כנלים פמר קהלת / האי קראאית לפסתכלל ביה וכי שלפה עלכל דהוה חכים שכל אדם במה דכמיב ויחכם מכל אדם (מיא פ׳) יימה דעוברין דקיבה אינון שטוקא ורוד מנוי האר בהיפוכל כלם בחנמה עשית (תלי׳ק״ר והו ליח לקווהל על מהי דמתר יש לדיקים לשר מגיע איהם כמעשה הרשעים וגו׳ ו אמרתי שגם זה הבל (קהל׳ח׳) וכי באה דמור דמיהו שטותה אתיישב מפיקה דמתער מן לדיק ונים ליה ו מכל קיח כבלא שיפו רוחא כמש דתימא הבלא גרים / וכנין דפאי רוחא והכלא שורחיה לאתנענע ולשניא אתריה ברגעא ועיראולאשתנא מקור לחום ועיבישר ללתלוחם על דע איקרי פבל כלישנא דפעותה בגין דאינון עוכדין דלית בהון טעמא ולח היישי בהיועיהון כעח דכתיב כסיל שונה במולתו (משלי כ"ו) וכדין מורחאוטבמא דעלעם משתנאשיגוים מדירא בפרטין ומישין לומיפון ולמ קמים בקיומים מוף רגעא מדא ולית טעעם ותכלית בשנויא דין על דא אקרי טבעה דעלמא הבל / ודא מיהו דממר הבל הבלים אתר קהלת דהוב מרגלת הפומיה למימר דכל מוכדין דעלמת משתנין בטבעת דשתיל בהון ק"בה ואשהד על דעהל דא דארבע יסורין דעלעא ששתניין לפוש אנקנא דעכלא דין כעל דכתיב דור הולך ונו׳ רפיו למישין דמיים דפקדין ועתהוין חרת השעם רעוו ליסודם דאשא דאיהו ששתנא בגלגולא וכדין כולמון ושלמה שכנש בשפרא דין כולהו דמתין דעפרי מהימנותא למחוי דלית נהון הימנותא וכנין כנישותא דא קארי לנרמיה קהלם גלפום הימנוסת חדה הצר הכל הכלי׳ דכולם מתנהג בטבעה ולפום הימנותם דה שמר פרוקא דא אפרתי שנם זה פנל דפורחא וטבעא דעלמע גרים בישא שוף לצדיקיא דלם ידעין למודהרה מהא טבעל / וכבר לוקימנא דכל בר נשאים ליה סרין וינין דסוכלקנוחא מדל לפנחנא בין עב לביש ואים מילל בידוי למעבד עב לו ביש כמא דכתיב ראה נקתי לפניך את החיים ואת העוב ונו׳ (דנרי׳ל׳) נגין דעסקיה נאישין פרעין D11

כראשית

דאים אילא בנר כש לפנדי בהון אין לבפלא אטפאים טבין או בישין או לפני בנינין. בוכין או בישין ופל שום שינויא דין דבידא דבר כש אקרי חילא דפוכלתנותא דין בשוש הבלא וחילא דסוכלאנותא דא אית לכל חייא בני נשא ובעירין דאיהו כלי אוצמתא לכל חי לאשבחה בים ערפוי גכר גבר כפום טבמוי דשקיל בים ק"בה ופל דה אקרי חילה דא לם כל חי בנין דאימו יהיב טרף לכל כחמל לנוהא ובנין דעםקיה בחישין ובפרטיז דלא קייצי בקיואייהו לפלאא פ"ר לא ישיב חילא דין חיי פלאא לאחריהון אין לא ישוי שמתלמה ואותנמה לחילה תניינה וחילה תניינה איהו וינה דסובלתנומה להבתנה בין קושא לשקרת בעובדין דעביר קיבה לוניהון דלית חילת בבר כשלשכרי במן מדעם כמה לאנתכה אין כד איהו זינה דחיה או דבפירה ואין ארפה איהי פנלנלה או שניחע דעיד דקיבי כבלבלא קושטא איאו ועיד דאיהי שעיחע שקרא קאמר , ובשי מילע בסרתם אירי אין בנין דלית חילע בכר כש לשנוי ביה מדעש ובחילה דע לית לחיים חולקם דמינון לה ידפין לאכפרא בין קושעם לשקרם והילם דה יהיב היי עלמין לשארהא גנין דפסקים בוינין דשינון קיימין לפלתש ומשן דמשתכל בהון יתדבק נכשים ורעוקיה בהון ויהון לגרשא חד ויחד לעלמם כשל דדינה דמתחכל כים אי לעלמם אנין דכאי חילה בתראש שי מהנה שוענותה לפגדע קושטשע"ד שחקרי בוכלתנותה דמהימנוחא כמא דכקיב ולאשכיל באתחך (דני' ט') / וננין דלית לחייא חולק בחילת דין על דה לים להון חולק בחיי עלמה כמה דכתיב מי יודע רוח בני האדם העולה מים לפעלה ורוח ברספה היורדת הים למטב לפרץ (קבל'נ') י ודם תיהו דם"ה ומותר באדם מו הנהמה אין ע כאי מותרא דנפשל דאדם דאשתאר בתר מותל דשיהו דרבל יתיראלחדם על בעירין שיפו חילש דסוכלחטותש דאקרי שין דלית לבעירין חולקש ביה , כי הכל הכל , ברם חילם דמוכלתנותה דכולהון חייא אית להון חולקה בים דמיסו אם כל חי מישו הכל / שינויא דלח קמים בקיושוי ולא ישיב שארית למארושי בנין דאר דבקותא דולים באישין דחלפי ולא קיימי לעלמא בדמצרן / ובנין שא אשתכלותא יתירה דאים לב"נ יתיר שן בעירין אתיהב ליה שולטנוסא עלייהו לתפלה בהון כמא דכתיב ועבד אויל להכש לב (משלי ייש) ו וצל דשכל ביב דלית לי׳ מולקש בתילש דסוכלתנותא דוינט בתראה ליה ליה דרגע יתירע על בעירין ולית לים רשו למשלע כמון ורא איהו דאתרו חבריא ע"ה אסור לאכול כשר / ואל דא ראיז קראוהחכמה פאין קמלא (או׳ כ׳ח) דעיקרה דמכמה ידיפא איהו זיכא דאין / ברם משיטרם דקינה דנתכתה עניר כלים מאין כמל דכתיב כלם נחכמה עשים (תלי' ה"ר) וכמיב ואכי׳ אלו אמה (משליח) ואוקשי הבריא ש"ם אשון אלא אומן וכו׳ ו אחקרי שלי זיניז דחכתה ים , כד שאצו חנרים אלין שלין חדו חדוותם יתירם ואמרו בולינט דנהורם פמה רוין לפורן אנהירת במליך כמה אולרין גריין אתגלי לון בנשירו דסוכלמטתך שלאלא אתינא לפוא לחוד לאשמע דא דיין כנין דכל ענוגין דעלאל כלל חשיבין לקבל פכוונה דמודייו דידיהי ברמא דעימנה דעלמי דחתי דלים כווקיה בסוי כלמי כמי כמי כמי כמי דאוקמו תבריא יפה שפה אחת של קורת רוח בעו"כנ מכל חיי עו"פו ע וכדין למר דול נוג לי סורח ליך מאלפי וכב וכסף (יהלי קייט) . גרם נני נשי דשינון בבפירין לש ידעין ענוגא וין אויפשין ליק ביונקע בנחיפון לעקדי כאמקכלופא דעי ובאכ אולקיש

reter

דמהן דקורחיה למחדי צרוין דאוריתא וחכמתא דשמיל ברריין ועביד לגרמיה שמחת קורה בעידן אשהכלותיה בהון דין פלח לק"בה פולחנא יקיראולהימנא דעלה איק ענדו מת ה׳ נשמוע (שם ק׳) / וכתיב תחת אשר לא ענדת את ה׳ בשמתה (דנרים ב"ח) , ועל דק מלילינן והערב נא ה׳ אלהינו את ד"ת בתר ברכסא ההנאה דאוריתא דלא נהוא כאינון כסילין דפראין אוריתא וחכמחא במא דכחיבוכסילים ישראו דפת (משלי ה׳) ולל מהשנגין על רדין דהכמתה והינון מנרכין ברכחה דארייתה למנגל בנין דבישין אימן בטיניהון וקריין באוריתא כלא נעימא ומתיקו כמא דאוקצי חברים שקורא כלא נעימה עליו הכ אומר מש אני נתחי להם חקים לא עובי׳ (יחו׳ כ׳) וכאה מולקנא דיהיב לן הנ"ה נחכמתה ושחיל בן תילא למחדי באשתכלוסא דא ודי הוחונא שלין זלין • דידוי עדב ויסי בקר / כנר אוקמינז פשעים דקרא דקזמר ואים ריושא צען ונגר אוה לפרא קראוי / כחיבויכולו השמים וכחיבויכל אלהים כיום אשביעי שנהו סרי קראי קשיון מהדרי דקרע קצא קאצר דבראשא דאשלישבתו אשתליאו עוכרן רקינה וקרא בתרא קאמר דביועז דשבתא זשתלימו , שכל ת"ח תרין שלימו אית לכל עובדין חדא אםיטרא דעבידתא וחדא אמיצרא דעובד ואואן ע וסא כל עובדין 🙀 דכראשים אשתלימו כמצלי שכחה בזלימיחה דעלומי לית לאישרא או למגרע כרס אישיטרא דק"כה לא לשמעודע אין יפרא כיומא שניעזה - עוד בריין מדמין כאה דברא בכל שתאיואין או לא יכר אזה יושא שניעאה ולא אתבריאו יתיר בכן אשתאודק דשלימו עובדין עשיטראדק"נקאוף שני י ויבל אלשים ע איתו עטעש חעידו כעה דכתיב זקכל דור העלך (שיביינ) , בנין הבהזי יואא דשכחא יהיבקיכה בכל ויני בריין דברא חילא דחמידו למעכד פירין ולאילדא תולדין כללמימן וכדמוקהון כמה דכתיב שש- גרא אלפים לעשות , דק"בא ברא יקהון על מנת לעשות תולדין דוגמתשון בסילה , דחשירו דשתיל כמין בנין דכל בריין דעלפי חייא ולמחי דהרעה זינון דכר ומקכא לוניסון וכל מקנא ליח בה חילא לאולדה תולדין בר דקכלת ורצא שדבורא דילב לאהי והיורעי איהו כציוה קזידים וינין סניאן בלמחי ענהון דרכורא ונוקנא בונוסי שלקין בקניא חדודבוראיש בורעים לנוקבאם נלאידוי / ומנסון דרכורין צוניסון שלקין בקניא אדונוקניפון םלקין בקניא אתראואין איטן קרינין כאתרא חד כדין שיי רוחה דנשיכנטיל סיוי ורפה שרכורה ושעיל יחיה ככ קכו דליה והשי רוחש שביד שליחותיה דק"כם ורפותיה כמה דבתיב צושה שלאכיו רוחות. וזין אינון רחיקין. דין כן דה חכון בגרייתה דעשכין דוכשה מכילני למתי אוליו מן קרמת על לצחי דכורין י להלי ורעל דדבורין לתלחר ברגליהון ואבתרבין אולין ויתנין על נוקליהון לוניהון והאיורפא פתפשבמקנא מרבליהון ועברת פולדין לוינה / ועל דא חוקאוהו חברים דפל מולדין דפלמין מילשן ותשאין בולמין משביון מוזוגא דדכר וניקבא לוניהין א זייוונא דא איש בתלם בחרין כעלמא דארגבותא איהו באת זברותא איברין באיכריך ישורין כישורין / וכפלעל רחוחה איהו בלתשברוסל ושילוכל הלשוון כמו אשרונשי / הנעלע׳ דשכלסמקל ליהו בלתחוברוסא דפתגמין ועלולין דמיין בתחועל דאמליטופא. וכלתר דלים מעונא לים תולדין / ודא אישו דאוקמוהו חבריא שאשה נקנים בשלשת זרכי׳ ו במוף רציו לעלעה עילה דכל ענדעום וקכלקט קה אתים בכשוכה ולבונה

··· 7777

בראשית

דסנכה וושנה רמיו לעלמה דחוון דויווניה היהו בכסנה דהתוון ו ונביהה רמים לפלמה דהרנשות׳ דויוונם דיליה הישו היברין באיברין בדקהמרן , ודה איהו דה"ק אם סולדוק השמים והארץ בהגראם דתולדין כולהון אתילידו מויווגא דשמיים ומרפא / וויותגא דין אשמלם נחמידו דיומא דשנתא בדאמרן וע"ד אתקרי חמדם הימים כמם וויותגא דין אשמלם נחמידו דיומא דשנתא כדלמרן יום השניני ויקדש אותו לריי בולמן דתקינו נללותא יויברך אלהים את יום השניני ויקדש אותו לריי בולמן ברכפן אינון טקוון יתירן וקרושה איפו פנדלמא כמה דנוירא דקיהו פרישא מתשרא אקרי בניכו קדושא ופרוויהון נסנין אתרא ביותא דשבתא בגין דבהאי יומא ארוות כל בר ישראל כשתחי יתירה דאיהו ענדעה יקירה לפבחנה עובדין דקיצה ושוכלתנותה דשתיל בהון ונפאי סוכלתנותא אנדיל שובדין דויני דליחת בכר גבר לונוהי לפקרי להון שבהן מתייחדין כפה דקארי להון פרם קדמאה ולכדלתא דא בפאי בשמתא דאסקכלותא תתעבד כשה דאוקעוהו חברים אם אין בינה הבדלה ערין , בנין דבהשי יוצא אשלים קינה עבידתוי ואיהו ניחם דגופה ונשעתא אתערת לאשתכלא פליטן דחכמתה דשתל ק"נה בטונדוי ולאפרשא גוברין לוניהון ולשמדי נהאי אספכלותם בצה דכתיג כי שמחתרי ה׳ נפעיד (תלי׳ ל׳כ) , ואלין אינון מחכשי פ׳ לפוס בובדוי דחדן נהאי חיפושל כמה זכתיב ישמח לל מנקשיה' (דיהא' ייו) , וחדוותא דת שמקריאם שונו שנת כמה דכתי' וקראת לשנם מענ (ישעי' נ"ם) / וכתיב עו תחצוב מלה׳ (שם) - בגין דנכולהו יועין דמול ׳ יתר ב׳נ ניוין דדב׳ חע דעינון כר״נת דכד דעיך בשיבתי יחוי בסיי דדועם וכד ייכול יחוי בחיי דבעתי דעינון יכהין מדיר רעינט דארעם וכד הניש בחתאת רגשין יתוי בתיי דגיה וכד פביד עיבו לתכרוי יתוי באיי דגיב יקיר עליהון יומה השבתה דכים יחוי כל גר ישרהל בחיי ראשתכלותה דשישו חיי דעלאכין עלאין דכל מיישון שיפו לחוד אםתכלותא וכשמתש דא מתקרימת יחידה נגין דיקירה שישו ולית כוותה בקיי עלמי כנפשין דנר ינת דמינון דל"מת א ורא שיהו רוא דתקינו ללותא רכשנת כל קיואיא רוזיו להזי נשומא יסירא דקאמרו . וחיין דנשמתה יתירה לה כשהין לצלמת כבין ראינון סלקין מהשתכלותה דמכמתה דאַקיל קינה כשונדוהי דלית לה סיף כמי דכתינ לסטונתו אין מספר (תלי׳ קויו) . הדין לים לאסיוכלוסא סיף / ודא איהו דראוו מנריא דאר / כל שעני את סשנם הדין לים לאסיוכלוסא סיף / ודא איהו דראוו מנריא דאר / כל שעני את סשנם נותני׳ לו נחלהכלי מלרים / ואתי׳ כמא דכתיכ להנחיל אוהבי יש (שטית׳) / יש רעיו לחכמתא דאיהי מנדת כל יש אין כמא דכתיב והיוכמה אין תפלל (איו׳כ׳ח) / רעיו לחכמתא דאיהי מנדת כל יש אין כמא דכתיב והיוכמה אין תפלל (איו׳כ׳ח) / וכקיב כלם בחבמה עשיה (חלי ק"ר) ואישי עו פר דעלם לתרו מברים לדיקים יושבים ועערוחיהם בראשיהם ונהני מויו השכינה בראשיהם דייהאבליהו משכנא דסוכלתנוהא וא דלא פשיק לשלמין כשא דנחיב שוברי בנשק הבכא געין ישימוש (שם כיד) , אורא דעקרין בעימקא דמדוכיא באסתכלותהון כמא בשוקמי חבריא אין אדם עומד על דית אי אכ נכשל בש ו ישוון מכוכים יסיה מכוע דחכתה דלא פשיק כדיצוי לעלמין ילכו מחיל אל חיל יהכה שאשתכנותה לאשתכנותא בחייהון ובאוקהון כא"ל אכין דנר אתוך דבר ודא איהו דאוקצוהו חבריא לדיקים לפי בעיתחן לין להם מנוקה · כ׳ לא המעיר · למר ר׳ יצחק כפי קרא אתי לאחופה דמדם איכו שליעותא דבשי עלפא ובגינים אתנריאו כל יצורין דעל אפי ארפא ובגינים אנטיב

ק"נק

¢*¢/

קדרוהה סניה ו הסתכלו שכם ואכם לאשכחם ניחה או מערים לאבלא עליהון מן מטרא עד הכי אתי לבדייהו האי טעי׳ כד רביב סוסיא ואער לאול שותיאו הורו שנתרי לניתא דנה דאיפו קדעיכון בתורשא ולא תתעכנון דילעא מסתכנין דרעמין וברקין דחילן ומינן למיפוי , שוחימו למהך מבתרוי , מינון מתו לבייתם וקיגה יהיב קלין וברקין שניםן דחילו לתדם אור ששי עעי׳ לא מדחלון שית צידי חילא למצבר בעירו לביחם דם דלא יקרב לגביה ברקא ולם ינויק לים רפשא וקדם דחשבד התי בעירו אערו מכבון בספא ודסבא וגלים דשעיר ולא יהוון בניתא כלבא או שונרה גל חיוון דאינון שעירן / ואיהו אוחי ואפיק רושהא דקרולה דרישים דדפל ידהוה אריך כתדין אשין יתיר מרומה דהאי ניתה ונמין יתה בסיטרא דניתה בפומקה דארעא עד אתר שניעא דמים , בכן אתר האי רומחה ינטור עלן דלא ינוק רעמש לבייחא ולכל מחן דחית הכא ע הזווה ר׳ אבא ואתר וכי כשרא עבידתה דא לאיערק שן קדם קיבה ולאסתערא מעונשים וקרם לווח מוסר ה׳ בכיאל ממלם ואל מקוץ בתוכחתו (משלי ג׳) , ענה כאי טעים ואער אם כדין אתון סבירין למס דין כרקתון לביתם מן מטרם ולמה דין אחון נטלין ברפשיכון כובמין דלבדין לפנכם מלייכו מן שרבת ומן תערה / פתה קחי טצי׳ טובה׳ לכל ונו׳ (חלי׳ קמיה) / חים לה עכיל קייבה מדעם למגן מו לבים חבל כל מובדין דיליה מיכון לתועלהין רברבין ולומנין יתנוק בר כם באימו עיבין כנין דלא ידע לאודהרא בדקא יאות ו כמה דמיטרא שיב עד לעלאה ומחן דלח חבנים קמיריה דעללתה לבייתים כסיד קלירוי עוף הכי שחי דעמא לקוצלתא רבחא עניד ליה א"בה למיעבד ארעא חלולין הלולין כשכונא דל למכנש לגבש שי מטרא / ולומנין החים בר נש באוראל דשתי רפאל פבר ביש וקעיל ליה וכני נשה דלם משתכלין מוכדין דק"נה דעליהו מחמר ואם פושל ה׳ לא יביעו י איכון לא ידניין אורמין דקינה ועיבו דיליה אוף כיעיבו דרפשל בנץ דאיטן סתיען פיינין דלבא וכד חויין דפאי רפשע קעיל לאונין בני באא ולואנין שריף בתין משנין דליא ביה טיבואא לעלמא כלל ולא פביד יתיה קיבה לחוד לקעלא ברי כאל . אבל אין דאיהו פקיחא דעיינין איהו ידע טיבו זקיבה דעדיד בהאי רעאא י הה סנהו עיבין ועננין כלקיזאן פרעל כמאדכקיב זאיד יעלה אן הפרזוגר׳ / וכנין דמית וינין דארעין סניאן אים ארעא דאיהו עפרא דגינחא ואיס דאיהי ערנא ואים דאיהי מול דעכדין מניהזכונית , האי שרעא דאיהי חול עציר נגום שנלא ספוגי ידיניא שם דלש קכישערויני פרצין ופפי, עיבם דפליה מן מולפ עציר בגוים כמי ככלאושר עיבין

ודא איהו דאיק והשקה דהוה משקה ארעא בגשושא כדאמרן . ר׳ רצחק ור׳ אבאור׳ יישא הוו אולו מאושא ללוד אהקדרו שמיא בעיבין והוה

ק"נה לעלמה ובחמשה יומין קדמחין קדם דחתברה אדם לא אודכך האי אוירא דעל אפי אדעא מענכין וחמיטתין בשלימו והאי רקיצא לא אשתעלל עדן בקיומוי בשלימוחא , ובנין דלא הוה חילא בעלכין למיסק עד אתר שאטותא דלהון דאיהו מקורא וכביעו דמטרא על דאלא נחית מטרא באינון חמשא יומין י ואיד יצלה מן הארן והשקה פני האדמה , הנהו עננין דהוו מנשא יומין זאיכון לארעי אינון אטמישו אפי ארצא בליחלוחא דנהון בנישושא דהוו מגששי בארעה בנין דכולא שקי

**

שינון ריקנין / וכד פנשין עיבין שניין דין און דין אחמשך הכלא מעיבא דחולא לעיבא דשתר פפראוכד יתמלא מהאי הנלא פריש מיניה ופריק יתיה לפוירא / וחמיד טוד לחיתדנקה בעיבה דחולה לינקה מניה ההי הכלה ותתדנק ויניק ואריק וכדין עביד כמה זמנין שד דיניק והריק כולם להוירה והוירה לפרעה והתעבידת בספונה מלייה חלולין חלולין ונגין דא אכנישת מימטרא לנכה / וחשינו דל כד איהו נכיק מטינא לעינה התמשכן הבתרוי וקוקין דנורה ורפשה דרפמה , וכן הוקשוהו חבריה פנני , הוא דשפני להלדי בפן למיצר דשפנין האי שבלם כדקאמרן וכדין מבדין כל מיב דכל חדיהיב לחברון אן חילוי כאם דכתיב וקרא זה אלזה ומתרנמינן ושקבלין דין שן דין . והאי שכלא חמיד לאחתשכא בתר פרולא ורהבא תנין דא נעילים האי רומחא דפרולא די רפשיה דדהל ורומיה יתיר מן ניתא בנין דיתאשך הלי הכלל אנתרו ואימו יריק ליה גו ארפא וא ינויק לביתה ארים ר׳ ילחק ידוי בללוי ואמר רבון כלשין כמה שלימין עוכדך כמש טלין איכון לאאן דידע יחהון יבן עלוהי בצלמאדין ויחיה יחיה בעלאא דמתה / והכה שבי בריך רחשנה השדרך לוומן ובריך מנח דבלים לון רוא דה לבערה ככשין סניאן שן שותא דרעאל אברך סני לחדא ו אכל אית לספקא נהריאלין אין ברקם ורטעה בחרה נפקין בתשיכו דההי בנלם שמי טעמה הקדים ברקה לרפשה בכל דישנה ע בוימים חדם התחון לחתרנשה כשי לשודנה וחתי לעינה ענה השי טביי דאמר יאות שילם / חכל בנין דאתרנפותה דצינא ודאודנא הווין בנענוע בו ארחקא דפורת וכאי אתרגשותם דעינא דאיהוזיסרה דנהורה אוחי להתנענע קלא דהיהו רינשל דאורני ועל דל מתענב רעמא לפיתא אנתרוי דברקל , איריישל יאות שלילק דהא כדין נחמי ככר נט דקן שעין שרחיק נחשי בקדמיתא פנישו דנרנא באצ ואנתרוי נשוע קול נקישו דילה ודא איהו דאיק קיל רפמך בניכל האירו ברקים (חליי פיו) , גצידמי דקל רפול אטתצע ליגדמי כנר השירו נרקין לביינין , בריך רחאנא דסקיל כולא בחכמה כמה דכתיב כלם בחכמה משים (שם קיר) . חכמין חכימים דיחבון תפלוי כדכתיב גדולים שיבשי הי דרושים לכל תכליפש י

בראסית

מיהו כפיל מן מ"ד / ורוע דעלמא ואם נקנה קלד ועמאה שבועים (ניקר' ייב) / ובא , איהו דרמיוו אין טיפט יורדת מלמעלה שאין טיפיים מולים בנגדם מלמטה (ורוא דעיפו שנא דע"ב יויד ה"י וי"ו ה"י ותרין עיפין תתאין דאינון תרין ע"ב . שווין ק"דש ורמיו דזינון קדעאין נאתערותל / ועם טיפה דלעילא שוויין רי"ו כמדת גבורה ברוא דויעכור דתיהו כליל פ"ב רי"ו לרמוס דקלם טיפין דאינון קלתא ע"ב. מלת בעמי׳ חשד עבדין רייו דאיהו בכורה ורוא דמלתם והמוע המשולש לא במהרה ינחק אועל דא רעיו מה דאמרו שפני שיורדין בנבורה עואל דא רעיוו במה דאמרו אין בין מים ללא כצלת כימא ע דבין תלקא מיצין אלין דאינון תלם עיפין קלם שמהן דעיב עיב שליק משפרת דמילה ניאא כלם חושננם דאתורן ניאא דאים: שרשיהון דמלוי ולא פלקין בתושבנה כדין בו"ן יויד ש"ם אליף / ו"ן ויד ש"ף שורין ריוכעדת בטרה יאלה שולדות השמים ובארן בהברחם / תמן תניכן אל קקרי בהבראם אא בה׳ בראם תנאי התנב כק״כם ע״ב שיקנלו ישראל בס בתורה א "א"ר יצחק מכאן אוליפנא דיומי דאסיבכת ביה אוריסא דמי ליומין דאתברי בהון עלמה וקלק דמיונין אית בינייהו ואינון מלכותה ודוכהנה וקלין י במ"ב אתפטר קיבה למלכם על בלפה בנין דלית מלכה בלה עמה , ובמית התעטר למלכה על עמת קדישת גמיב עביר קינה דוברנה לפליתן דחוכמה דישר בילורין דיליה בחינון רשימין דרמוי דחוכמתה דרשים עליהון כמש דכתיב וכר עשה לנפלאותיו (פלי קיים) / ובשים שניד קיצה דוכרנה לקיושוהי כשה דקקינו כלוחה וכר לשיב וכר ליימ ע בציב הוו עלפולק ורעמין כדכתיב ורוח ללהי׳ ערחפת ע"פ המים ואתי׳ כדכתיב ברן יחד כוכני בקר ויריכוכל בני שלהי׳ (או׳ ליח) , וכתיב אן בערתך יטוסון מן קול רעשך יחפוון (מלי׳ ק׳ב) / ובצ״ת כתיב רשי קולות וכרקים (שמום ייט) ועל רוא דא חקינוקדמאי למימר בללוסא דר"ה (דאימו רמיו ליומא קדמאה דמינ) שלכיות זכרונות שופרות וכולסון קרשי עשר אינון , מנשון ששתעין בשברין דבראשית וענהון בעובדין דא"ת ושנתון בשנחא דק"בה בנין דאינון ראוץ לאיצולשית . וכנין דעיקרם דתרוריהון לאשתעי שנחל דקיפה כמה דכתיב עש א יצרק לי שהלתי יספרו (ישעי׳ איֹב) ז ואל דע רצוין שינון קרתי דאשתעי׳ בשנחה דקינה / ודא שיהו רוא דפנונתא דפניגי צה תלת אטוראי חד אפר דאינון עשר לקנל עשר אמירין דשיב וח"א דשינון לקכל עשר אשירין דשית / וח"א דאינון לקכל עשר דינין דלישנת דחתחער בתהלי׳ וכולהו חישו רמיוח הד בדחמרן י וידהי מחדם לנפש שים / ליהו כנישתה בדיה בער חית קנה (תלי׳ ס"ה) / כנישתה דחילם דעודיינין בהומשין / ועלולע איכו שלימו דבנישת בני נשאועל דל מתרנמינן לגכש קים לרוח משללא ודעטולם שפרש בין ביכ למיים יא"ר אבא הען הניכן דרייבו הופירע שיתות דקלים ושיחות בעיח / וחות חערת דעדם למור אית ליה עלול ולע שאב פייא עני ר׳ יצחון ואמר עלולת שיהו שימנין ורמוין באורעשה גבר לחבריה רשומים דלבים שיהו קרין זינין חד עדשה קניינה השכשומה עלולה ערמה מיהו לישני דכל חיים חימן ובעירן ועופין לונימון ומימו אשמשולע בהלין משניין דמית לכל מי קלין ששמין שרעוין רעוקין ששניין דבלבים כמה דכלבת כביך בקל עליב כד

לרב

כאיב ובקלא שחרא כד חדי ובקלא שחרא כד רגיו / וכהדין תרכנולא דאית לים קלא ידים כר בעם להורוונה עם נוקביה / ואית לים קלה מחרה ידיעה כד קפרי לנטוהי למיכל וזית ליה קלא שחרת כד לחים עם חברי׳ וכדין שית קלין ששניין לכל חייא דבשון רמזין רשותין דלבהון נבר לחבריה לונוהי , וכדין אית אתוון וסימנין משנדן ללמחי דחרשא תרמדון שוכיהון וכישיהון לבכי נשא ודא איהו מלולא ולישנא דליהון דביה מודמין לבני נשא באינו זטיבו דלהון וטכעא דישד בבון קינה , וכל מאן דרביל עמהון איבו ידע תלוניהון ולישנה דלהון , ועל רות דה היק וידבר על העלים ובו׳ מן התרו אשר בלבנון ועד האווב ביולא בקיר (מיאה) , דידע עבעא דלהון ואסתעי לבני בשל שילא ושכלתנות דק"נה כפוש האי חכמה דישד בכל חד מכהון כמה דבתי'כלש בחכמה בשית (אלי קיין) ווכתיב הודיצו בעאים עלילותיו , שיחו ככל כפלחותיו (שם קיה) ודה איפו הוא דפרק שירה דאוקמוהו חבריא דכל האומרו יש לו חלק לעויפל , ורוא דתלה דק"כהישר כולא בשוכלתנא שניאוישה בכל חילומהי אי דין מדה טבא ידיםם. ומבעי׳ ליה לבר גם לאשתכלה בעיכה דלבה הזי חכמה רישר בכל תי ולמליף התימדה ענא לאתנדני נה כמה דראיב מלפנו מבה וות הארץ (איו לים) , ואוקצוטו תנריא פלמלא מתנה קורה לתרנו לניעות מיונה נולמומלה פיום מתרנגול וכו' , ומדימן שלק יחוי כה כש בחיי כל אל דאתי כמה דכתיב שתכתו תוזים בעליה (קהל ו') , וברום דה שירתא דכלבה איהי כואו נשתחוש וכברשה וכו׳ , דאתי לאלפא לבר כש דינדה לק"כה עלכל ערבותא לק"כה עייד עמיה כמה דזיהו מודה לתריה ונטר כל טוביא בנין עיבות זוצירא רצכיר פמיה אריה כפתותי לחאא ונרמין דישיב ליה ורמיום דהמי פרק שירה אישו שיאה דלהון כיק זארן , ותלולא דא ולישנא עכניא דא אית לים לנר כם ען יואד דאתיל דדבר איהו כלצר ככי וכד איהו בחדוה שחיק ע ברש אית ליה וינא דפלולא תנינא ראימו לישנא דאשכתוחא דאשנימו גבר עש חבריה לפקרא לכל פקנם בשאל ידיפל והל לישנל האשכתותו לית לשחר חייא חולקא כים בנין דבל בר כש לרך לכרי כשל שניאן לישציין יתיה ברוא רא נשה לו עור כמדו דבני כשא לריכין דין לדין דין חרים וכריב וורע ותקן מוונא ודין אריב וספיר לבושין ודין כר בחין וכל דא אנערכו ללישנא האשכמותא בדיל לאודעיא רעיתין שניאן דלבאון מס דלאו סכי שאר חייא דלית למון לרוך בכר לחברני ועל דז די להון בעלולא דעכעא לחוד , ועל שום תיא דליטנ ראסגמום ראית כבר נשיתי׳ על חיים אחקרי בשוש רוח מללפותי (פי חי מדנר), אמר ר אנא כמה שניון אלין כמה מהימנין אינון למאן דידע ארמא דשישת חית דכל מלולת דילפון בתתלין וחידין ורשושין עמיקין יעתרון בוי מלין דעלמי , וכמה החיקין מלין אלין של כא רשטיין דחשבין דלים שוכלתנא וחיך בפתנמי מכיעין ולח ששתקלין בעינה דלבם עעיקו דילהון ורשות און בש זליהון ועליהון איק לא יחפוז בשיל בתבונה כי אם בהתבלות לכו (משלייית) . ויטע ב׳ אלפים בן , ר׳ לצור פחת מה רב טובך אשר לפנת לירדיך (תלי ל'א) / מיח מלין- דפורייתא שינון סתימין כאשר חד וגליין כאשר אחרא / האי קרא איהו שתים ובשתר אחרא שפרש בכתיב ילמון לישרים תושיה (משלי ב') / ואתיא לפינה לפינה לגיש / ישרים שמן להים וחכישין ראולין באורה ששור בפלין דעלפי וכסכלתנופי והושיה רמיו

בראשית

רעאריכון

לרבעוב דשממר בקרא שמים / מושים עיקרה דלים ושרשוי יש ורמיו לחכמה דחיםי ישואטתכחת מאין כמה דכתיב והחכמה מאין תמלא (איו'כ"ח) / ואיף הכי אפיקם בל פוברין דבראטית אאין לים באה דבתיב כלשביוכאה עשית (תלי ק"ד) וכל פוברין דבראשית אתמר בהון כי טוב ושל דא ראיז מה רב טובך וגו׳ / ומנדע טוב דא שאיל משה כמה דכקיב הראמי כא את כבודך (שמות ל"ב) , דכל מובדין דבראשית חינון שמל יקרא דק"בה כאה דאוקמוהו חבריא על שם פטולותי אני נקרא וכדין כחיבצל הנקרא בשמי ולכנודי בראתיו ונו׳ (ישמי׳מ״נ) י וכמה דשאיל כן אתעמי באל דכתיב אני העביר כל עובי על פניך (שם) עורמיו למיב דהתאר ביה בי טוב דאחזים קינה הא חנאה דיסד גכל עובדובי דאשתכאו אנתרוי וקינה אשתכה לפניהם ען בלפי בלל ראשימא ודא איפו דאיק וראיק אק אחורי ובני לא יראו (שם) ו ותתרבמינן ותחוי ית דבתרי ודקדמי לא יתחון / ומנדעאה דא דאיהו חכמה דמהקרים ישומין קיבה לאורנום למוסני שמו כמש דכתיב לפנחיל אובנייש / בנין ראשתכלותא דחבמה דא ישיבה חיין דחדוותה להכימיא בעלמה דין ובעלמה דמתה כצה דכתיב האבמה תחיה בעליה (קהל׳ו׳) / בנין דכל מסתכל בחכמה דע בעא למנדע לים לקינה לפוס עונדוי על דא אשתכת ביה חדותא כמא דכתי׳ישיות לב מבקשי ה (תלי׳ קיא) ועל דם רמיו פחיה בעלים מחדי לנהון וכדין מפרש קרת בתור פני מלך חיים (שליי"ו) ו דכד שלכא בחדוותא כדין עביד עינו וחדוותא לכולא וכד עליב שלכא עניר בישה ועליבו לכולה כמה דכתיב המת מלך מלחכי מות (שס) , ונגין דק"נם ותפמה דליה אינון באחדותם בלא פרודא על דָא חדוותא אשפכת באחרים כמה דכתים מח וחדוה במקושו (ד"ה א' י"ו), ובנין דעניד כל ענידקוי בחכמה על דא ששקבחם חדוותה שוף הכי בענידתוי ודה מיפו דתקינו קדמהי לברכה שהשטחה במעונו / ורום דמלחם בידרה דכל מדצום יהיב חדוותה למסתכל ביה וערמבה יהיב עליבו וכל דה אקרי ללאות כמה דבתיב ללאות ולא שדרים (איויי) , כי שה כמום כלבו / ובנין דחבמה איהי סידרת דכולה על דם מאדי לבל דחכימן .דמסתכלין שדרהא ונגין דהשי עלשה שתעבד בתכמה כדשמרן על דה השתכה בים סידרה וישיב הדוותה למסתכל בים ית ח חקל דאים ביה נטיפן אילמין ולאחי כלכין ופרחין נטיפן בשידורא ובבריף פרין לעלמין האי אתר אקרי גן ויהיב עדונא למסתכל ביה , וכנין דהשי עלמא שתיל בים ק"בה יצורין שנישן עכדין תולדין לוניהון לפלמין כמה דבתיב אשר ברא אלהים לעשות וכולהון בסידורת דחבתה על דה תתהל עלמה לבן כתה דבתיבויטע ס׳ אלמים בן בעדן שקדס עשי ויטעוכבר נטעכל זיני יצורין בפלצה קדם דתתנרי אדם כאש דקיצא ונבר ימום ויחלם (ליו׳ייד) י ודל איפו דאקרבעינן מקדם מלקדמין וכדין אוקמוהו הכריא / ועדן רמיו לארעא בבין דשיהו שניקת כל עידוכין דעלשא לחמש וחמרם כמפא ודהכא וערגלפין עבין וכפש אימי מטן דמספכל בחכמתא דשמיל קיבשי בשמיה ובארכה כמה דכתיבש׳ בתכמה יפר ארץ נוכן שמים בתכונה (משלי נ׳) ע אסתכלותל דא איהי חדוותה דלבה כמל דכתיב ישמת לבמרקשי ה׳ (תליקית) ש ועידונאדא שיביניעדיליה כשל דכתיב שו עתעמב על ה׳ (ישע׳ נ׳ח) / וכדין אישו פרן דלעילא דעלים שקער ארן לא קחער כל כה (דברי'ה') ו וגאה חולקסון

בראשית

דמאריסון האסתכלוקא דא דידעין אורחין ושבילין דהאי ג׳ע לעיילא ביה מעלמא לעלמא עליהון נאמ עין לא ראקה אלהי׳ וולחך ונו׳ (שע׳ ס׳ד) . וישם שם אח האדם, ברעוקא דלנא כמה דקימא שם שם לו חוק ועשעע (שמו׳ע׳ד), בגין דרעוקא דקיצה לאחואה לאדם יקרה דיליה לפוס עמוה דיליה בשלימו דעונדי. דשלימותא דעבידתא אחוי שלימותא דאמנא דילה ולתכליסא דא אברי עלמא דרעותא דקיצה לעובא לשיניון בטיבו דיחמא להון שלימותי׳ לפוס שחוה שלימות׳ דעובדוהי ו׳צבור לאעבא לשיניון בטיבו דיחמא להון שלימותי׳ לפוס שחוה שלימות׳ דעובדוהי ו׳צבור מ׳, ארעה אפיקת איבהין כולא ענין ובישין סמא דחיי ושאל דמותא ורשותא אתיהכ לבר כש למישב מא נהא מה דיתרעי לביה ובמה דבריר נסיב אבריה דאהמשך אבתרוי

עב או ניש חיי ומותא ועל דם כל אורחין דק"בה מהימרין אינון ודיטהי קשוע י כל עץ נחמד למראה / רמיו לדכי עלין דיען בר כש ואינון תלח קדמאה רגיב

וער לנפשא תרינא יהיב חיי פלמין למריה תליחאה גרים מוחא ועל דא לסל קרם בחלם בחנין נסמד למראה , ועז החיים , ועז הדעת : ועוב למאכל, סאי זינא דסוכלסגוסא עב לעיוני ביה בנין דעיוני איהו אוכלא ומוונא דנפשא כמא דמאכלין איכון מווכת דנוכת כמא דבתיב לא רעב ללחם ולא למא למים בי אם לשמוע את דברי ה׳ (עמו׳ ח׳) וכתיב אבול את המגלה (יחו׳ ב׳) ורוא דפלה רעיונין דמנדעי א׳עג דאינון רוחניק בסוכלתנותא אתחלתא דלמיחא דלהון רינשל דחומרה דמתקרי כשמה כללה מרצה כמה דכחיב המת החרץ הלמה (הלי פיה) ודא איהו ראיק וילמח הי אלהי ען הארמה כל בין וגויי ואיטן עלין מתפרשין בקדמיםה לתרין זינין משניין גרמיהון וניחוסה דלהון חדה היה מנדעה דעיסהא דינה בסוכלתנא דיסד הביה בעלמא דלית חילא בכר נש לשנויי בה שדעם ויחוםה דולה קושטה הו כדיב כמהן דמשהכל בעיינין דלנה הש ארשה איהי שניחם או מתגלגלה דמהן דממר דהיהי שניחה שקרה קהמר ומיד דחיהי שנלגלה קאטא קאמר ומנדעא דא יהכת חיי פלפין וחדוותא תדירא למרוותהא כמה דכתיב התכמה תחיה בעליה (קהל׳ ד׳) וויכא דמנדכא דא רמיו בעץ חיים בגין דכתיב התכמה תחיה בעליה (קהל׳ ד׳) וויכא דמנדעא דא עסקהא בוינין דילורין דקיימי לעלמין ואחאחדת עמהון וקיימא לפלמם כווקהון / וכדין פרים שלמה נספרוי שמה דבכלתנותה דה כמה דהמר עד חיים סיא למחדקים בה (משלי ג׳) / תניינא איהי סוכלתמהא ומנדעא דעיסקא דילה בלרכוי דור נש לאדבהא ערפוי מוונא וכסו ובהין / ואיח חילא בבר נש לשנויי בה ומים לחרין אשתכלוחא חדא מאן דמסקכל לחדבהם נרכוי כפום מה דחיהו מנטרך לא יופר ולא יסגא ולאסתכלותא דם רפיו כל פך נחמד למראה ועוב למאכל , תניינא איהי אסתכלותא לאדבהם שנה יתירה וקניהה ממה דהיהן מלטרך ודה רמיז נעץ הדעת טוג ורע דהיה מתחות עבה לעיינין ונישה לעיונה דלצה בנין דמהן דרדיף כל וימנה להדבקה שנה יסירה ולחתרחקה מבישה כל דהו ליה ליה זימנה להסתכלה בוינה דהסתכלומה שנה יסירה ולחתרחקה מבישה כל דהו ליה ליה זימנה להסתכלה בוינה דהסתכלומה שישהה למנדם קשטה ושיקרה בטובדין דק"בה דחקרי עץ חיים ועל דה כיונה דין בסרמה נרים סכלות ומותה למריה ועסקה דליה התקרי סכלות כמה דהסיב לאחו נסגנות בניתי לי בתים וגו׳ (קסל׳ ב׳) ומרט דילה מיקרם סכל ועק

52205

אחי ויניחהו אלא דייביד ליה נייחא ננין דרפוחיה דק"בה דיחמנג בר גם בחיין דקשוע ולא ישלהי נרמיה למרדף בחר חיין דעב וביש דאחי׳ ביניעם בשר , ננין דמורחא לענוגא פנוגא איהו ואורחא לליכה לערא איהו ושמלא ידפי בכי נשא דא הוו נקטי גלימיהי והוו רדפין לאדנקא חיין דקשוע לששי אחידן ברילנא דירי בפטגא ובחדויתא כמא דכחיב ישמח לב מבקש ה׳ (ד"ה א׳ ייו) ובסיב או תחמנג על ה׳ (ישע׳ ניח) והות ממכטין בשיתרא ומסגן סובלתנוסא בנין דמניתום נכסין מסגא עליבן וסגיאום פרלכנוסא מסגא חדוותא י

דינהון כמה זכתיב ורזו בדבק הים ובו יי וינידוהו בגן עדו איר אנא וישימהו מבעי ליה כמה זכתיב וישם שם את האדם

ב׳) ו ועעמא דקרא מן ארעא דמינה נפקין כל בדונין דעלאה כמס דמוקימנה , מינה מתנהרין קנולין דעונין וחלקין ומשקין נינסה דה וכל נטיען דילה והיד מיטרא אים ביה מולקין סגיאן משניין וכל נטיפה שתיא מהיד מטרם מולהה דחוי לה לפום עבעה דילה / ומן המן החפרשן הינהה להרבעת רישי זינין דמיפון נייחי , למחי , רחשי , ממללי , ושמא דנהרין כל חד רמיו לוטהי בישון כמוו לכייחין דאיהו אחוי כייחא כמה דחימא פמוד לפוש . הוא הסובר כל ארץ החוילה / ארפא דחולת בנין דויני דנייחין כולהון כספא ודהנא ושאר מתכין ומרגלמין כולהון אתבריאו מן חול דחיהו סומרא דילהון ופל דה רמיו אשר שם ההב , שם הבדולה ונוי , גידאן רמיו ללמחי דאיהו אסוי נמיחה כמה דקימא יבטת כי ינית ירדן אל פיו (איו׳ ט) ולמתי אינון ינקין ופניהן חדיר מי פטרף דשאיבק ארפא , הוא הסוכב כל ארץ כוש , רומו לחבילי למחין שניאן דנפקין מנו ארפה במה דחימה בישה דחבר גיניה ו דרקל רמיו לרחשי דחייה דחינון מדין וקלין למהך מחתר למתר מה דלמו הכי למחין דחינון קיימין בחתראהון ו הוא ההולך הדמת חשור ע בריאה דחיים מקרים קנ"ה לבריאה דחים דחים מחושר מכל חייה , פרת רמיו לאדם דאיהו פרי כל חיין דעלמה , ומיהו פרתם ורמן דילהון כמה דכתיב ורדו ברנת הים ונו׳ י

במה זכתיב ואל תהי סכל למה תמוח בלא עתך (שם ז׳) ואוקמוטו חברים רשעי כשל בחיהם קרואים מתים י ודא איהו דאיק כי ביוש אכלך ממנו מות תמות י ושלמה מלכא פריש יתיר ואמר כל משנאי אהבו מות (משלי ח׳) ובנין דלית אפשר לבר נש למיהוי בחיין באשתכלותא דען חיים לחוד אין לא ידבק מונא וערפוי דגופא על אינא דאשתכלותא קדשאה דביקא בוינא תניינא דאיהו אסתכלותא איך לאדבקח ערפוי באורח מישור באמליעותא דאיהו בין ועיר לסגים אסתכלותא איך לאדבקח ערפוי באורח מישור באמליעותא דאיהו בין ועיר לסגים אסתכלותא איך לאדבקח ערפוי באורח מישור באמליעותא דאיהו בין ועיר לסגים אסתכלותא אוך לאדבקח ערפוי באורח מישור באמליעותא דאיהו בין ועיר לסגים ואל דא רמיו ועץ החייש בחוך הנו חוך דייקא י דלא יאכל מאילנא דחיי למוד דהיבדלא בין סורת אמן לתורח חשר דסורת לא יוער ולא יסגא ודא איהו רוש דבריא דא רמון חבריה בהא לתורח חשר דעורת אמת אחדא באיכו חורת ובריא דא רמון חבריה בהאי אתרא דטרת ודא מקבא דאחמר עלה רגליה יורדת מות י ובריא דא רמון חבריה בהאי אתרא דטמה קושעה ולא מיית אינש מכחן בלא וימנים (ישני

בראשית

לעבדה למערד פירין דמנדעין דקשוט כמס דכתיג יום׳ ליום יביע אומר ולילה יחוה דפת (תלי׳ י״ט) וכחיב דור לדור ישנח סעשיך (שם קמ"ה)

ולשמרה , לנטרא לה גלבא דלא תקנשי מניה לעלמין בגין דבה יחוי בר נש חיין דקשוע בעלמא דין ובה יחוי בחיי עלמא דאתי , לא טוב היות האדם לבדו , עוביה דבר נש באהתרוהא פם ריעין דיסעדון יתיה כל חד בעבודהוי דין ורע וחלד ואתקן מווניה ודין אריג והפיר לנושיה ודין פסיל אבנין ובני בייתיה מה דלא הכי חיוות ברא דלא מלטרכין נבר לחבריה , ושלימו דעור משחלם באיתתיה בעה דלא מלטרכין נבר לחבריה , ושלימו דעור משחלם

ניערים בעם איקוטון אני שמטון ור׳ אלעור בריה הה חולי באורחא אמו איצר ה׳ אלה׳ מן האדמה / ר׳ שמטון ור׳ אלעור בריה הה חולי באורחא אמו

לכפר חנן רמש ליליא אעלו לאושכיוא וביהו חמן והוו יקני ולפו באורייהא כד אקפלג ליליא אתא בר כש ובשש מבבא פחתו ליה חויוהו דהוו אנפוי מליין פלפין שערו לים מאן אנת ומה שמך אמר יודאי אנא ורחמיאל שמי / אמר ר׳ אפור אדלי שמא גרים ואיהו רמיו דקינה פביד פמך שיבו / אחיב האי בר כש ואמר קושטין שימן מליך דמן יומא חיי מתפרין עלי דינין סגיאן וק'נה עביד עמי עינו קושטין שימן מליך דמן יומא חיי מתפרין עלי דינין סגיאן וק'נה עביד עמי עינו קושטין שימן מליך דמן יומא חיי מתפרין עלי דינין סגיאן וק'נה עביד עמי עינו החמין ומכעדם עקן רברנין מני / ואוף האי יומא אעליה נהורשם וארש יתי לסערס ונשם כל מה דהוו לי ובעו למקעל יחי והוה ניהון חד לסעם זהוה עבדא נביחי כמה שנין וחכים יחי ודין עביד נימי עיבו ושובני מן קעלא יאיר שלעור כמה ילות ענדו קדמטי זהוו דיקי נשמהן בנין דאית שמהן ידיען דרמוי על נרמיה דמתקרי׳ ניה ומטהה דיליה י

לרוה רים ואמר כתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרחיו אף משיתיו (ישמי מינ) הדין קרא קשיא וכי מאן הוא דמהקרא בשמא דק"בה /

חקו עם ולכנודי לכנודי הוה ליה למימר , וחו מאי בעי לאחואה באינון חלח מליו ששריין ברמסיו ילרתיו עשיקיו דכולהון רמוין ענינא חדא , אבל חיח זירי שעהן שדרין סנימן מנהון רמוין מאודעין דאורעו לעתקרי בהון כמאן דמתקרי ירוק שתור ביחור כלום גוונא דבמשביה , ומנהון שמהן דמתקריין לפוס חילא דנפשא דאים בהאי דמקקרי ביה כמא חכים נביר נדיב , ואלין תרין זירי שמהן אים דאים בהאי דמקקרי ביה כמא חכים נביר נדיב , ואלין תרין זירי שמהן אים בהון גריעותא דרמוין על תרין עלינין דאחתברו כחדא מוף דחילין דנפשין קני להון מריכון בער דלא הוו בהון ועל דא לא מתחון למקרא בהון לקביה , ומנהון אוינון מתחבריון מתרין שמהן חר דמשחפל ליה מחחון למקרא בהון לקביה , ומנהון חוד דאבלין כל נבר תחות זיניה כמה דתימא דא זינא דראוינה דרא זינא דבעירא , ואינון מתחבריון מתרין שמהן חד דמשחפל ליה עם שאר זינין לנים לבסחהי וחד דאבדיל יחה משאר דינין לייתחל לה מתחון למקרא בהון לקביה אומנהון וחד דאבדיל יחה משאר דינין לייתחל לה נועהי בעה דחימה חירנים לדים מנכלן ומנהן שמהן דחיקון מקרין שמהן חד דמשחפל ליה עתות זינין לנים לבסחהי ומנה אלין שמקן רחיקון מקיבה בנין ראיהו חד בלל שחופא דארנין אינהי בעי חינין גייו לא למעבד כמה דחימל אומן , נגר וכוחב , ואלין שמהן לית בהון וינין , לקיבה ועל דא כל שמכן דקיבה לנוחב לומה עונהי באה דארמה הינין לנים לויין או למתבד כמה דחימל אומן , נגר וכוחב , ואלין שמהן לית בהון גרית היין לקיבה ועל משה ואורו לי מה שמו אחיב ליה קניה בעלא לימן שסק דיליה לנוש שאיל משה ואורו לי מה שמו אחיב ליה קניה בעלא לימן שסק דיליה כנוד

10

לחכימין יהא רפוא מן קדמך דתתן מנדפא לאבא וקנאוסא דלך לכל ידעי בינה ויהערון לאוכחא בני כשו לאדעאה שפשותא ואיבה דשוכלתנותא מלבהון ויספסמון עיניהון למחוי יקרה זק"בה ויחנון לבהון לחסתכלה שלימו דילורין דמנהון יתחוי שלימו דילך דמכדמה דח חיהי רעותה דילך כמה דכתיב כי אם בותת יתהלל המקהלל השכל וידוע אותי כי אני ה׳ עושה חשד ומשפע ולדקה בארן כי באלה קפנתי נאוסה (ירמי׳ ט׳) הזי קרא פריש דמנדעי עיבו דינורין וסוכלתנא דשתיל בהון אינון מנדעא דגרמיה דקינה כניי ואיהו רטותיה וכנין דא ברל פלמה לחתוחה יקרה דיליה למיון דתוי ליה / ודה חיהי דשחיל משה כמה דכתיב הרפני נא את כבודך (שמו׳ ל״ג) דבעא מק״נה למיהג ליה תכמה ויסתכל שלימו דעונדוהי דחינון יקרה דיליה כדקזמרן / וקיבה יהיב ליה שחילתו ואענר על אנפור כל אינון בריין דיליה ואודע ליה סוכלתנא סניא דשתיל בהון עה דלא ידע בר נש קמוי ובתרוי כזה דכתיב אני אעניר כל טובי על פניך , ורמיו לעובדין דברחשית דכתיב בהת כי טוב בדיל עיבו דקיבה דניביד עמהון, ורתית אח אחורי , רמיו לילורין דאת שכון אבתרוי דמאן דידע שלימו דשוברין איפו ידע שלימו דיליה כביי וליה אורחה למנדע שלימוחה דק"בה לחוד לפוס שלימותה דעובדוהי ו גפני לא יראו , רמיו לגרמוי כנ"י דליח מאן החבים ליה אין לא ישצר עונדוסי ודא אישי התתרבמינן ותתוי ית דבתרי ודקרמי לא יתתוון / ומברעה דה מיהי שלימוסא דנה נשת ומקן דידע יתיר מעובדין זקינה ושמהן דיליה אית שלים

ושושמה רמיות דהוה בעת למכתב ותשב תער גלמודה ושומשה י כד שמע רית מלין אלין ארים ידוי בליוי וחמר רבון עלמין מנת יהיב חכמתה

עבפא דכל חד דשתיל בי׳ בחוכמא ואינון יקרה דיליה כדיא כבודו מלא בולס ע זכתיב בהיכלו כלו אומה כבוד (תלי׳ כ׳ע) עלמה כולה איהו היכליה דהיבה ויצורין דביה משתעין יקרה דיליה כמה דבתיב השמים מספרים כנוד אל (שם ייט) וכל חכימי בני נשה דחון בעינה דלבה ההי שוכלתנותה דשתיל קביה בכל נוצר לפום טבעו אינון חון יקרא דק"בה וידעין שמהן דיליה ועל דא מצלינן ונהים מיזדעי שמך / ומחן דבשחט נפשיה סתים עינני ולא בעא למחוה יהרה דא איסו דמי לבעירה כמה דכתיב אדם ביקר בל יבין נמשל כבהתות נדמו (שם מיע) פליהו אחמר ה׳ רמה ידך כל יחדיון (ישנ׳ כ״ו) ובסיב ואח כועל ה׳ לא יביעו ומפשה ידיו לא רלו (שם ה׳) ואיקרון בווי שמו / ועל רוא דא איק כל הנקרם. בשמי ולכבודי בראמיו וגו׳ / ובגין דכל יצורין דעלמא מתפרשין לארבעה רישי דינין שצילות בריאה יצירה עשים / על דם אדכר תלת מנהון ועד רביעלה לל אתי לאדכורים בנין דעלמא דאלילות איהו אמלעאה בין נרמים דאים ובין שמהן דילים דמימן פונדוםי כדקמערן , דכר משתכלין במה דלעילה מנהון תיינין למיהוי גרמיה דיז"ם וכד מסתכלין גרמיהון חיינין למיהוי ספירן ומאנין דטים על דא לא כשרא למיכתב בפירוש ואינון בין קריין לכתבין ואת ואיו ולכבודי רעיז דם ברמיזה דבעהליה למיכתב כל הנקרה בשמי לתפחרתי אלתיו ולכבודי ברחתיו ילרקיו לף עשיקיו , וכעין דה היק והשב המר ושוממה (ש"ב י"ב) דהם והיו

יקיר

Þ

כראשית

יתיר ממאן דידע פאות מכהון / וכדין שמהן דכללין עופדין סניאן אינון שלימין מיתיר ממאן דידע פאות מכהון / וכדין שמהן דכללין מוער מעובדין ועל דא שמא שליש מכל שמהן איהו דרמיו על כללא דעונדוהי יח׳דקניד בשמיה ונהרעה ודרנה דה הקרי כל כמה דכתי כי כל בשמי׳ ונהרץ (דיה א׳ כיע) א ומתרגמיק דאחיר בשמיא מלפילא ובארעא מלרע עודא איהורוא דמיה כל הנקרה בשמי כל דייקה , ומן דהוקשי חבריה בשמיה ומרטה וכל חיציהון מתכריתו בשמח די"דוד על דם איהו שמח שלים מכל שמהן בנין דפיהו כללם דכל שמהן א"ר שמעון ברי שפיר האמרה וברירן מליך עליך א"ה בני אם הכם לבך ישמח לני נם אני (משלי כ"ב) י ריבא א האדם לראות אה יקרא לו ׳ א"ר שמעון אית לאסתכלא נהאי פרשתא דספיקין סניאן מתערין מינה / חד מה עצמא דהאי פיסקא. דכד אחחיל לאשתעי יצירה דחוה כשיק מלר ואשתכי אה דנסי ליה קינה לאדם במקרא שמהן לכל היווק ברא , קניינא מה אהו רבוקא דמקרא שמבן הא אוף כני שיפשין דעלמה ידעין למקרה שמהן לילידי בתיהון ולכלבי עניסון , הליתהה מה שיצא כתיב לראוק מה יקרא לו לשמוע מבעי׳ ליה למימר / רביפאה מה עעם דכתיב וכל חשר יקרא לו אשר קרא לו מנעי׳ לים , חמישאה מה דין דאמר הואשמו דמשמע דלים חילא באחרא לשנויי שמיה ולא ידענא למה י שתיחאה מאי ריסגור בשר החסנה דפנינה דסגירה איהו סתימה דחתר דאורמיה לאיתפתחו לוימנין במה דקימא ואת הדלם סנרו (אשי ייע) , מה דלאו הבי הא סנירה דלא יתפתח לפלמין , שניפאה מה דין דחוקמוהו חבריה הדם וחוה דו פרלופין הוו החנשהו בשינהה עמינהה מה דין דחשתלי אדם עכל חייא דרכריהון ונוקביהון אקבריאו בחדא בשלימו ואדם אלטרך לנסירה / השיעהה הדין עונשה דהקענש על דהכל מהילנה ענה היהו ליה דקדם דאכל הוה כבעירה דלא ידע לאתכלאא כנלרא דערים ובתר דאכל אתפתחו - פיכומי וחכים כלימה דערטלאומא / עשיראה מה דין דקארי שמש דאיתתיה מוה בנין דאיהי הות אתה דכל חייה ולמה להקרה לגרמיה חוה דהם תיהו אוף הכי אבי כל חי / ותו בנין האי טעמא הוה ליה למקרא יתה חיה ולא חוה בו"או : חד עשר מה דין דקאמר זיקהא המדם שמות , מה דלאו אורחייהו דשמהן מיוחדין לאתחברא נה"ם מגרעא דלא יחאמר הילחק הישקב . אבל ק"ח כתיב וכיר הנביאים לדמה (הושע י"ב) , האי קרא אתי לאחואה דאית דמיונא בין עלמין שילאין לעלמין חתאין דאינון כעין אשפקלריות ומראין דנלנין דא לקכל דא מרום שמי שמיא עדיקהום ארפא והאי דמיונה דהשהבה בעילהם מוף הכי משחכה בחתהם כמה דכתיב וקראוה שום (ישעי׳ ו׳) , ומקרגמינן ומקבלין דין מן דין , ברס דמיונין חחאין לא ברירן אינון כדמיונין עלאין כגין אחספקלריות כביאן מערבבין וממצעיןית דמומא דמתחי בהון עוכל חכים מבין מדפתו לדמתה דמיונין דתהחין לעילחין כמה דפוקצוה חברית גדול כחן של נניאים שורמין הצורה ליוצרה / ונגין דנשמחא דמי ליוצדם כמה דאמרנ חבריא הני חושה ברכי נפשי כנגר מי אמרן דוך וכו׳ עועל דא אים לפלשא אא פרשמא בנשתחה דחתי׳ להחותה היך שחיל קנ״ה חילין דילה ותיך שימו נפקי לשנתיהון נבר נבר לחילוי ולפבידהוי / וכל חכים בדה יצהל לקודשה להסתבלם לציקה לצילה דמיורין דחלין ומרטין מבהילין בנין דכלמין פלמין איעובללי והקאין שמופרטי פל דט מין

3323

3 I N

צכלל אלא מה שנפרע וכנין דכלל ופרע דמיין להדדי וכדין שנתין דמיין להדדי כמם דבתיב מה שהיה הואשיהיה (קהל׳ ח׳) על דח כל מודין דבראשית מתחדשין בהאי עלמא בכל וימנא כמה דכתיב תשלח רוחך יבראון וסחדש כני אדמה (תלי׳ק׳ד) אנן מקינו ביוצר המחדש בעובו בכל יום חמיד מעשה בראשים / ובנין דא חית ליה לבר בש לחסתכלה עובדין דק"בה וילורין דילית החיך שכלל יתהון על טבעיהון והאיך אינון מחיילדין לוניהון דבמנדעלה דא ינדע איך אתכריאו בע"ב ולפרשא קראי כדקא יאום . ועל דא האי סיפורא דבפרשחא דא מחפרש בנוונין סגיאן בכללא ופרעי לשעתוי ולומנין דעל מלועל רוא דא אתקרי אדם דאיהו שמא דאדם קדמאה בפרט ושמא דכל זיני דבני נשא בכלל לאחואה דכל מה דאירע לאדם הדמאה איהו יארע לכל תולדין דילים מן עלמא ועד עלמא / דבכל יומא אסברא בר נש ערעילאם ולא מתכלם בנילוים דעריה עד דחכים למחסה בבישה ולבררה בטב כדין ינדע להתכלם בערטלחוחים ויתכם כסו י ופל רוא דא אתקרי האדם נהיא ויקרא האדם שמוח וגו׳ נגין דאיסו שמא דוינא דבני נשא כולא כמה דחימא ואת החיה (ויק' ייא) ומן הנהמה (ראש׳ ר') וכללא דמלתא האי סיפורא אוף דהוה כפשטיה דקראי עם כל דא איהו רמיז לחילין דעלמין עלאין וחילין דנפשא וכלהו קושטין אינון / ושמהת גבריא דבסא פרשתא אדש זמוה ונחש למוין לחילין ידיען דענעיהון יאקן לשמהתהון י סיח כבר לתפרנא בריש ספרת דין דשילה דסוכלתנותה דבנפשה דבר נש היהו פרים לתרין וינין חד שיסו סכלחנוחא דפיונא למנדע קושעא ושקרא צעובדין דקינה , וחילא דא אמייהב לבר כש לאשתוכלה בעובדין דקיבה לאשכחה שוכלתות דשתיל נה בדיל למיהוי נה בחיי פלמין כמה דכתיב והתכמה תחיה בעליה , ועותה דהתי חילה וקיומה דיליה איתו שביעה דמעעמים רוחניין דעיסקה דיליה למנדע לים לקינה לפום עונדוהי נום דכתיב כי אם בואת יקהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני ה׳ עושה חסד ואשפש ולדקה בארץ (ירמי׳ ט׳) / ולמנדע אורחין דאורייקא לפרשא יקה בעיה מפילין במנין אדם דאינון יינ מכילין דר׳ ישמעאל וליב מכילין דריי שגלילי / וחילא דא ליקנל בשמא דאדם כדקל יאות ורוא דמלה מה אדם וקדפה (קלי'קמ'ד) ו ונגין דא איהו הושא דכל חילין דנפשא וכולמון כייפין ליה , קניינא איהו סוכלהעסא דעודדין להנדע עב וביש בעודדין דנני כשא , וחילא דא אקייהב לבר כש לאשכחא על ידוי טרפר למיחרי בה חיי שפה בעלמה דין ומוונה וקיומה דשתי חילה היכו שביפה דמטעמים ממריים כנין דעיםקם דילים למינדע מס מיהו שב לנופה ולא יתקרכם לים דעטעמים אמריים בגין דעיםהם דינים כמינדע מם מיהו שב כגופא ווא יקרנא יקרנא שי ואה דאיהו ביש לגופא ולאקרחהא מניה , אזילא דא אקרשם בשמא חה לפום מיכלי דאיהו מיכלא דחוים כמה דנקיב ונחש עפר לחמו (ישעשיה) , והדם דאשקכללו סרין חילין אלין על מטרחהון ועד לא הוה עיסקא דארם לאבחנא קדיר בין טב לביש סרין חילין אלין על מטרחהון ועד לא הוה עיסקא דארם לאבחנא קדיר בין טב לביש הוו קרין חילין אלין עקחברין והוו משמשין קרוויסון במנדעאה דקושעא ושקרא ובדין הוו קרין חילין אלין מקחברין והוו משמשין קרוויסון במנדעאה דקושעא ושקרא ובדין שוו לדם ואלים ואלין מרחברין והוו משמשין קרוויסון במנדעאה דקושעא ושקרא ובדין או אדם ואלים ואלין אלין מקחברין והוו משמשין מרוויסון במנדעאה לאביר בין על א הדיר או היה היינה אלים היו דו ביה לא היינה ביה לא היילא היילא היילא היילא היילא היילא היילא היילא אמבר ביה על קבל די ביה רוח יקירא דוינא דחילא בסראה לא בסראה לא הייל אנהיו מרעא זיינים בשה דקיצל עי מדבר עי מעוכף עי שינון שעל כללל מדבר מעוכף

tra

זהר

pricito

ליורין דחתשל רגשין נסר דלרנישו כאס דשיר פר נש ליורין לירין דחתשל רגשין נסר דלרנישו כאס דשיר פר נש ליורין דלכיל ליה א דלכוהו ולאיה בסר דמיתו וכמה דילייר טעמא דאיכלל ידיעלה בסר דלכיל ליה א ובנין דרשיחא דליורם שיא רשימן עקיימן כצין עקמימוסל דטרא דערד בגופים ליורין עקימין משכיין , על דם האי מילם דדיוי לים שסקרא בשמים , ועל דם שם מסבונוא דעבדין מנה שסטקלריצין לעושין דלמון דמיונין דובנין קדמיסון שסקרים מושס כמה דבסיב ועשים כיור במשס (שור ל׳) ושיהו שספבד מתרשס

דור לדור ישנת שעשיך (חליי קמיה) על דה בתיב וכל חשר יקרם לו , לחכללם מכימין דייתון בחחרית יומיא / וכד חמי עבעיהון דחיוון דשתיל קיבה נכל חד חילת דביה ישכח טרפוי כמה דיהיב חילא לשממית למפנד רשתין לציידא ובובין ויתושין לטרפהאוכמה דיהיב חילא לדבריתא למכנה בחיהון ולאספא דובשאי, כדין חמא ברמוי חשיר וגריעה מנהון נגין דלה השכח בגרמוי חילה דישכח ערפוו של ידוהי ודם שיהו דחשר ולחדם לא פלא כור כנגדו אדם לא אשביו לגרמוי עור בכל חילין דילים נגין דקילא דא הות מקרבקא עם דכורא כחדא ולא הוות כנגדו עדנה וכל דא לא ידע שהשי סילא / וכד דמיך בשינתא כדין אתעלם חילא קדמאה דמבחין בין קושעא לשיקרא מילא / וכד דמיך בשיקרא לשיקרא לשיקרא וכד דמים אובד בשיקרא לשיקרא בחילא במיקרא בשיקרא לשיקרא בחילא במה דיחלום ובאי חילא בתראה דמבחין בין שנ לביש אתער שעבד עבידתו בתלמא במה דיחלום צר כש עינו דחתחנרוחז עם אחתז שפירתז וכמה דיהלום אנש דאביל מעממי׳ עדין וכני בנינין עבין אל יחלום בר נש שביתנותא למינדע קושעאושקרא וכדין חכים פרודם דהמי חילם בתרחה נחתיהב ביה למהוי ליה לפור לחשכחה ערפוי פל ידוי ובנין דמתנשיבת מן חילי קדמיה דאיהו בדרגם דמיש על דא אתקרם האי שלא בקראה את הכי שלא בקראה דגופא דכל מה דחיהו חוה דחיהו עב פקיד להוא לאחקרבאליה ולאחדבקא בים יומה דחשיב דאיפו ביש פקיד להוא לאחרחקא מניה / ושלענותא דא רציו בקרא ויסבור בשר תחתנה דפניניה משירא כמה דכתיב בישנרוני בעלי קצילה (שיא בינ) / ובנין דחילה בתרחה דין הית לכל היוות ברה בטכפה דשמיל בהון קיבם נאסכחי על ידוי ערפיהון מה דלאו הכי חילא קדמאה דלים להון מולשי במנדעין בקאוש ואיסי אשל דכל חייא לאונקא להון ערפיהון על. דא אסקדע סאי שילא בתראה קום ולא חילא קדעאה כעה דבתיב כי היא היקה אם כל שי רדוברוט היה ערום, נחש רשיו לחילא דדעיונא בנין דדעיונא עסקיה ליירא

שינון פרעי דחפרים בין דנה לוינה כמידה חייתה דה היה וינם דבעירה ודה מהיינים דחיוות ומנדעה דא איהי שלימותא דבר כש ומנדעתה רברבת שיבו דהה תכאין דמן סומי פלמי לא הוה כהון חילא לאבתנא אין כר איהי זיכא דבעירא אוזיגא דקיוא וכנין דמקרא שמהן אלין קליין בשוכלחנותי כדקימרן כל דם כתיב לרפות לחתוחה דהם רשים תליא ביבא כמה דתימא ולבי ראה הרבה חכמה (קיל'א׳) , וכדין כל העם רואים את הקולות (שעו׳כ׳) , דאיהי ראיה דלבה בגין דלאיכשר שמע ללבא כמה -דאוקימנא , ובגין דקרא משתעי בוינה דאדם בכלל לדריהון על דא כתיב יקרא לא לאתואה דמנדעאה דאלא ישתלם בדרא חדא אבל אכימי דדרין סניאן יחמון קלת ען שיווסא ויקרון להיון שמהן לוניהון ומורעין לחכימי דרא דאתין אבתריהון כמה דכתיב

בראשית

פגונאות / ואוף זינא דקסמא דעסקיק בליורין ורמיונין דמתחון על אפי לטושת דאספקלריין ודחילין ודכבדה אקרי נחש בעה דכתיב והוא נחש ינחש בו (ראשי מ"ד) דאיהו חוא בדמיונין וליורין דאתחון בליטושא דנביע ועביד בהון קסמוי / ומחרהו דקסמה דין איקרון ענחשים בעה דכתיב עטונן וענחש (דנרי' ייה) מעוכן איסו דחוי ליורין ודמיוכין דמתחון בעננים מנחם איסו דחות דמיונין דמתחון באיםפקלריאין וחשנין לפוס דמיונין דילהון למנדע על ידיהון עתידין ודמטאריו והאי תילה דרמיונין אבחין בין טב לבים כמה דחילה דסוכלתנותה אבחין בין עב לניש כדקאערן / נרס אית הברילה ביניהון דחילא קדעאה דמתקרא לשה מחיפץ בפוכלתכותת ומבחין אין איהו עב בסופא כדין פקיד לאית דבקא ביה בגין דמיהו עב בקושעת כמה דכתיב עוב תחרית דבר מרחשיתו (קפל׳ ו׳) וכתיב וחכש באחור ישבחנה (משלי כ"ט) מה דלתו פכי האי חילא דדעיונין דלית ביה סוכלתנותא ועלה ואיהו נסיב מה דעב לשעתוי וארחיק מה דאיהו רע לשעתוי אוף דאיהו עב באחרית / קדמאם איקרי בחירה והאי חילא לית לבעירין חולק ביה / בנין דאיהי בפשכל ועלה לאתדבקה בעיבו דקושטא ועל דא שיקרי יליט / בפראה איקרי רצון דאיהו בלא פלס וסוכלתנותא פרצון דבעירא ואקרי יל"פר בגין דרעי לאתדבקא ברע דקושעה וברות דה דהבדילה בין בחירה לרצון תוקתותו חברים והמרו כתיב ראה נתתי לפניך את החיים ואת המות / יכול באיוה שנרצה כלך ק"ל ובחרת / (ספרי) ברם קנ"ה אוליף לכל חי בעבעא דשתיל ביה לאשכחה טרפוי על ידוי דחילם דה דרמיוה בשבה דאיתתא ועל דה המקרי הם כל תי אכל לה בברירו ועלתא אינון נסנין טרפיהון כבר כש לחוד בטבעא י

אך כי אמר אלהים ע האי חויא בישא דבום ערום כמה דבתיב והנחש ביה ערום , עביד עבידהוי בערמימותה , כד הוה דהדם והתקים קכלין מהיבין דאילנין דגינקא ומעיינין כל חד בעיונא דאתיישדו עלוויהון קדי צהון וכדין לביש מדא דחסידותא לאוכחה יתהון ואמר לאיתתא מה דין אתון עברין פתנמה דה׳ דפקיד יתכון דלא תיכלון מאיבי אילניא דכל בינחע / ואתתא אתיבת למימר לא כל איבין ועיונין אסר עלנא אבל עיונא דענדעא דעב ובים לחוד אער אלהי׳ לא קיכנון מניב דלמם המותון ובגין ספיקה לית למגור ולחשרה מיכלה דשחר הילניך / זבעקנה שתיב חויא למימר לא מות תמותון, לא כמה דאת אמרת דאיכם סטוקש קמי שמים סבל קניה אמר דוודאי מות תמותון ועל דא אית לכון למעבר סייבא דלא למיכל איבין דשחר אילנין דלח תיתון למיכל גופא דאיסורא, כי יודע אהים י בקובחסם דם אערים לגליה טעמל דפקודה דה בגין דגלויי דעמין שנון גרמי למפבר פליהון וקעלומן גרמה לנערה להון כמה דכמיב פלחות מדותיך על כן כלרתם נפשי (תלי׳ קייט) ולמש דאוקעוסו חבריא דתלת פקודין אתגלו טעמיהון ועבר עליהון רנה לבני בשל / ותרא החשה אבעינת בראיה דלבא דלית בגרמא דהאי שילנל נישה מדעם ברם דחילת דלה תעעה בהתפתותה דהרהורה להתדבקה בבישה וכד קויה דהיפניווני ורגיג לפיכל הספתת בהרהורה דלבה ואתקרת ואמרים פיכול עדם בישה למפגש בנישה והלהמוקה דה דחויה דמקחשד

זהר

כראשית

זמוכה למדם והו׳ ליעידון מחילנה דחיי ויחדון בחילנה דטו״ר גרם מוחה דסוכלסנות׳ כעלמה , וכדין ענדין הינון רשעי כסל זאתיין משיטרת דתוים בישה דתכיתנותם דלהון דמיונין כובין כמה דכתיב פתי יאמין לכל דבר ואינון שנאין סוכלתנותא וקושטא ומאן דפמיק כיה ולינון מתחשדין ומוכחין לחכימיא דלא יפיינין בסוכלתני והושעה וששן לעשיה ביה ושינהן שתחשרין ושוכחין כחכ שיוזיכו ישינין כשוכניגוש ורזין האורייתא ויסתמון עיניהון ולא ימוון פליאן דחוכמתא דשתיל קב"ה בעבידהוי א ועליהון אתמר ה׳ רמה ידך בל יחויון (ישעי׳ כ״ו) וכתיב וה׳ כינור ונכל וסוף ועליל ויין משתיהם ואת פועל ה׳ לא יביטו (שם ה׳) בגין דשנחין דעת כמה דכתיב ובסילים ישנאו דעת וחבבין סכלותא על דא חבבין מותא כמה דבתיב ואל קהי סכל למה מתוח בלח עחך (קהל׳ ז׳) וכדין כתיב כל משכלי אתנו מות (משלי מ׳) ומחן דרתים תוכחה רחים חיים כמה דכתיב החבשה תחיה בעליה (קהל׳ז׳) ומאן דיהן עינוי ולבוי למחוי שוכרין דק"בה דין יכשר שלימוסים ויתקרב כיה לק"בה כמה דכתיב ואני קרבת אלהי׳ לי טוב שתי בה׳ מחשי לשפר כל מלאטתיך (חלי׳ ע"ב) ודין חכים למנדע שמהן דק"בה לפום עובדופי יללא בשמא דק"בה ומתעני

כמה דכתיב משננהו כי ידע שמי יקראני ואשנהו (שם ל"א) י עיני שניהם / אתפתח תנדעא דלביהון לתנדע עד וכים מה דלא אתעסקו בים עד כטן ובנין האי עסקא אתער נהון חילא ותפקחנה דחמידו למרדף בתר מותרין דמינון טב למחוה דמיינין דבשרא ובישין לציינין דלכם

ותדחינו דבישל דא עבדו סיינא דיעצור בהון דלא יתדבקון בבישא כמה לכתיב ותדחינו דבישא לא מנדו סיינא דיעצור בהון דלא יתדבקון בבישא כמה לכתיב ויעשו להם חנורות / וטעמיה עלרין דיעלרון הרהורא דלבהון מחמידו יתירא ויעשו להם חנורות / ועשו במסיב שלרית חימות החנור (שם עיו) :

רישמעו קול ה׳ אלהים מחהיך ננן , זא רוח בצרה דצנרם קדם קנ"ה כמה

דכתיב והנה ה׳ עובר ורוח נדולה וחוק מפרק הרים ומשנר סלעים לפני ה׳ (מיא י׳ע) / ויתחנא האדם / בנין דאתנבר חילא דסוכלתנוקא דעבובים על דא מתרשל חילא דשוכלתנותא דקושטא ושקרא , דנדין אינון חילין דנכשא דבד יתגבר חד מנהון יתחלשון שאר חילין / נהוך כין הנן , יהיב דפתוי בכיונא אחרא , איבה / טן דרגא דידך דאנת קאים ניה / את קולך שמפתי בגן ואירא / בדרגא דיראה לחוד שנא קאים בגין דאפתלש קילא דחוכמא דילי ולא יכילנא לאסתכלא בעיונה דקושטה ושקרה דחיהו שורחת דמנדעה למנדע לים לקינה דחיהו קשוט כמה דבתיב וה' אלהי שמת (ירמי' י') ארור אתה מכל הנהמה , כמה דברכה מיהי תוספתה דטיבו מן כדין מיהי הרירה מנרעתה דטיבו , מכל הנהמה , רמיו לחמשה כליין דריגשל , ומכל חיום השדה , תרגומו חיוות ברא ורמיו לחילין דגופא דאיטן לבר מרישל , על גתובך קלך , אריא הני קראי אית לאשמבלא נהון דהא ידעינן דקי זה עניש לחטאין מדה כנגד מדה כמה דכתיב בפועל כפיו נוקש רשע כניון שלה (חלי ע׳) והאי קרא אחוי דהי איא אתקלצו רגלוי ורא קשיא האיך ישוה היו עונשה לחטאה דילים וכדין קשים לשאר עונשין דאחמר בקרא האיך יחיישבין עם חטאיהון / אבל ח"ח רגלים איהו רמיז לחשקופי מלין וטעמיהון כמה דכתיב ויברך ה׳ אותך לרגלי (ראשי׳ ל׳) ערירה בטבתי / ואפרי אינשי רגלים

לרבר

איק ליה עליבו קדירא בעבידקוי לאשבחא ערפוי נגין דכד ליח ליש סאיבוי שיהו עליב וכאיב לאשכחא יקיה וכד ישכח קאיבוי שיהו דאיב דלא יקאבד מניה כמה דשוקשוסו הבריא ערבה ככסים ערבה דאנא ודא עוכשי חלף דאחפתי לחדש לאסענגא באעידו דאילמא דעב וביש / והרוכך / דמיו לרעיונין דיסגון ברעוסא לאסענגא באעידו דאילמא דעב וביש / והרוכך / דמיו לרעיונין דיסגון ברעוסא דסאי ידלא באנין סגיאן לאשכחא סאיבוי בסובלחמתא דעב וביש ולא ישכח עיבו דקשוע עד דקבנא לאסיעלא עלוהי ודא שנשא דילה על דשעי למווא ואוחיאת לאעבד דעוקים בלא סובלתנותא נסוד ג בעלב קלדי בנים / בדישבע עמאיבו חדא יסא דעוקים בלא סובלתנותא נטוהי דא שנשא דילה על דשבע שעעים מחיקין יחאו בכאינו ועלינו אחרא לאשרא קינולה גילה מוני באון דשבע שעעים מחיקין יחאו לאשכחא מעעדים מרירון ודא שנשא דילה מנס באן דשבע מעוים מחיקין יחאו דאילנא

הרבה ארכה אלכובין האימילא דבוכלסנותא דעורין דרמיז נשמא דאשה

דעביד עבידהוי לליירי דמיונין ביקילא וחלמא כל ידע וכל יודע חסקופיהון ועממיהון / הנין דבחטאוי בעי למחזי מרחיק טיצמא דפקודא על דא אחענש למהך בשיפולא דעיינין ולא יחוי למרחוק טיבו דאים לים אחרים עלחוד טיבו לפעחף ובאחריה יחוי כמה דסוסים דעינוהי שפילין מפיני דרכיב עלוהי על דתיהך בחורחה דחקין הדמוהי ולית ציה חילה להסתכלה קלקולה דמתי הבתרוי מרחיק וההי דרכיב עליה חוה יתיר מרחיק קלקולא דאורתא דאתא אבתרוי דהא מתקנא ונסיב אורחא אוף אין הא אורחה לחרה לה שקין בקדמיתה ותו דכל עובדוי דהמי מויה על חתריה לליירה דמיוכין דחמשה רגשין דרמיון בשמה בהמה ולה יעכיד עבידתו לבר מן נופה כעובדין דכליין דרינטה דנסנין רגשיהה מלנר מן גופה פינה חוי והודנה ישמע מה דלבר מן בופה דלתו ככי האי הילה דבליורה דעל הקרים עביד עובדוי על דה ראיז בחיווקה דלים לה רגלין / ועפר תאכל / כל עובדוי דהאי חילא בתערא דליורא דגישאא ולית לים שולקה בעלה וסוכלתנותה ובנין דבתעהוי המיד הוענה דלהו דליה ליכלה ליה לחדם תאסמיה לעיכל מאילנת דעו"ר על דא העדיו מנים עלה וסוכלתנא דאיהו רצון בלא טוכלקטתא ועלה כמה דאוקמינא ו ואינה שזיק ו העיו לקלאותא ושלאתא דבין עדיה ועיה כמה דאירע בשהייתי עיה אמרתי מייתן ליקית והנשכמ כתמור ושיבה דא לא הפסוק לעלמין דאינון דאחיין מסיערא דהאי חויא ואינון דהיענוחא דדהו דמיונין בובין מינון חכימין באנפיהון ושנאין למכימי קשום על דלאיהמכון לכל מלחא כאימון טפשין , ביןארעך ובין ארעה , רעיא לסוכלקנא וטפשותא דקדמאה שיהיורע דהכיצים ובסרפה ורע דמארי דמיונין דשינון סתרין דא לדחמה דנני שיפשופא שתרא סוכלתטוחא במנדעה ומה דברי סוכלתנוחה שתרה עיפשותא במוקפה ושהריהון שנהין דם לדה כמה דכקיב וכסילים ישמא דפק (משלי ה׳) וכקיב לא יתפון כפיל בתבונה (שם י"ה) / הוא ישופך ראש חכימא דאתא מורפא דחילא דאדם ואפתיה שהו יקדיר מליך בראשיתא דבדין גליין לקבלוי כובין דילך ואנה הקדיר סובלקטוסף דדיה בסופה דתוכחתין בגין דבסגיאות רעיונין יהינלמו כוביך מן קדמור ודם מונשה דיליה על דפתי לים ככובים למיחד בעב לשפתר ובהתחלתוי

זהר

לדבר פיי טעם לדבר / ובנין דהאי חויא אויל בערמימומא וגלי טעמא דפקודא דרבר פיי טעם לדבר / ובנין דהאי חויא אויל בערמימומא וגלי טעמא דפקודא דקיבה בנין לפתאה לאדם למעבר עלוהי על דא אחענט כמדתו בקלילת רגלים

בראשית

דאילנא דעו"ר ודא פורשה בנין זשובעא דחמידו אושיף חמידו כמה דבתיב למכן פפוח הרוה את הלמאה (דברי כ"ע) בגין דמאן דרחים כסופא לא שבע כשופא כמה דכחיב ואוהב כסף לא שבע כסף (קהלח ה') ואל אישך חשוקחך , רמיו לרחימו דסוכלתמתא דכל ברגש דאפי׳ עכשין דעלמא חמידן למנדע קשטא ובריבא בעובדין דסוכלתמתא דכל ברגש דאפי׳ עכשין דעלמא חמידן למנדע קשטא ובריבא בעובדין קיבה איך יהטן בלבליא וכוכביהון והאיך אינון נסירן דין מן דין וכמה רבותהון ברש לאיסן וימכא ועידנה לאסתכלא ולעיוני בהון ודא עובא רשאי חילא בנין דטטא מן בעלד ואתרכה במויא כריבא .

אררויה פארמה בפטריך י רציו להאשה רגשין דכל פובדיהון בגישמו ארך וידר פארמה בפטריך י רציו להאשה רגשין דכל פובדיהון בגישמו אר אררוי הואינון ישורא לחילא דסוכלחטות אוינון ישורא לחילא דסוכלחטות א

דעיונל בנין דענקו נסיב אחחלת ארסודא לאבני עליהון בנינין דקשוע , והאי בניכא דיסודא דיליה נריעם, איהו כולא בריעת , והאי עוכשא יסבל בנין דאשיב דדרבא דסיערא אחרא חשיב יתיר מן דיליה על דא ברע דרבא דליה , בעלבון תאכלנה , דסיערא אחרא חשיב יתיר מן דיליה על דא ברע דרבא דליה , בעלבון תאכלנה , דמיו לעליבו וכאבא דיארע לכל אבים אשנאתהון דע"ה ואבישא דאוי בעלאא ולית דאיו לעליבו וכאבא דיארע לכל אבים אשנאתהון דע"ה ואבישא דאוי בעלא ולית דאיתרשל מילא דמוכלתנותא והוה עליב וכאיב כד בעא לאסתכלא אנדעא דקושטא דאיתרשל מילא דמוכלתנותא והוה עליב וכאיב כד בעא לאסתכלא אנדעא דקושטא דריבאן בדיבין דק"בה , ועונשא דין איהו אלא דסעיז לוות חויא לאתענגא בעינוגא דעב ובש , וקון ודרדר הלמית לך , רמיז לאחחלתוי דשיקרא דיסודא דילאן דעב ובשין בדיבין בנין דרבשין לאיהבין קושטא בכל עידן באה דעייבין חון מנדלא ארכע דעשיון דיבון לאיהו עניל , ואכלת את כשב בשדה , דקשיא ליה לפרעא שאתר רחיקא דאיהו עניל איז ולמאר דיליה עליד ולמתאר דינאק

בהמי חריא

כתנות עור רמיו לגנינה דגופה כמה דתימה ויקרם עליהם עור (יהו׳ ליו) דבתר דהתקין הילין דנפשין על קיומיפון עביד להון דיורה דגומ

בגין דגופא לית לים קיומא כלא נפשא אפי׳ רגעא חדא על דא אלערך לאחולת נפשר רכל מילהא קדם דברא גופא למיהוי ומין לעאלא לגופא בסאי רגעא דאתברא כמש דכתיב נכללא דהאי פרעא וילר ה׳ אלהי׳ את אחרם עפר אן האדאה ויפה באפיו כשמת חיים

דון דואדם היה כאחד עמנו / הם אדם תכ למיהוי כחד מכן בחילה דמרדעת דון דואדם היה כאחד עמנו / הם אדם תכ למיהוי כחד מכן בחילה דמרדעת יוכל נס

מאילמא דחיי לשלמין אמעהא הא אחחלם חילא דשוכלתנואא דקושנא ואתכלכל דעתוי ולים ביה יכלחא לאשכחא קושנא על בוריה ומדלים יוכלא ביה יקלקל מניען דגינתא על דא ניקליה דישכון מברא לבינתא ולא יחכל מניען י ורזי לעולם י

האי ואיו אהי לתפהא כמה זכסיב ותרבית לקח וחד (יחו' יים) . דישרו ארו הי פלהי מנן פדן / אתעיר בלצר תאינו לאסדבקא כליומי חייותו באלבא דעיור לעיינא ביה תדיר לאשכחא מה דאיהו עב ליבה ולחברוהי

נטיננוים וו נעינו כי נו כי נו אי מעינו אי אי עני געוויים איש איש איין איין איין איין איין איין געוויים איין אי עלבני נשל כולמון ובנין זכל כר נש דעריד כל יועי מיוסי געיוני דעיאר כל חד לפוס עודרוי אין למעד חיל לאספא הון סגיא או אין לעעד שולמעואא רדחא בעלמאי ואין לנהלא מדינין בארהנין טבין / ואין לחקא חקין טבין / האי דר כש לא יהיב לבוי לעיינא באנדעא דקושטא דעובדין דק׳בה / ועל ראא דא המיו קרא י גם את העולם נתן בלבם אבלי אשר לא יצלא האדם את המעשה אשר עשי בס את העולם נתן בלבם אבלי אשר לא יצלא האדם את המעשה אשר עשי האלהי׳ מדאש ועד סוף (קהל׳ ב׳) האי קרא עריש דק׳בה 'היב בלביהון דבני בשא למרדף כל יועיהון לאשכחא עבין דהאי עלמא ואבלי שעמא אחרא עביד קב״ה דא הלא בנין דבוודאי לא ישכת האדם סוכלתנותא למנדע עבידתוי דק״בק בקב״ה דא הלא בנין דבוודאי לא ישכת האדם סוכלתנותא למנדע עבידתוי דק״בק דלת יקבלבל בהאי עיונא טב ליה דיהא טריד בעיונא דעיזר דהאי עלמא ולא יסעא לעיונא דקוטעא י

רישבן מקדם לגן עדן / מקדם עגינים בקדמיתא ורוא דמלה האי בר כש דיתרעי לבים למפל לגינתא לאנתנא בעיונא דקשוט שינון נטיען דילה לית פורחא מתקנא קמוי אין לא יענור בקדמיתא הדרגא דכרוניא וכדרגא דלהע החרב / דנתרין דרגין אלין יחדד סוכלתנותים למקר באורחין דקשוט בנטיען אדגינתא ולא יחבל יתכון / ודא איהו דח"ק לשמור את דרך ען החיים / לנערפ אדגינתא ולא יחבל יתכון / ודא איהו דח"ק לשמור את דרך ען החיים / לנערפ

זאינון רמוין לסוכלתנוחא דמנדעה השחחא דכל ליורין וללמין דסגרין אחרין גנווייהו ודה אימי מנדעה קדמייתה דפליפת לבני נשא למהך באורחין דקשוע כמוכלתנותה בנין דפיהי סוכלתנותה דכולה קשוע ולית כה מדעם כדיבה .

להע החרב / שמא דא רמיז לילורין דעל אפי ארעא דמתכניין ומתחרבן גרו לשעתיהון וברגעא זעירא בניניהון וברגעא זעירא

בתחרבין וחייבין לעפרת כהמי להטא דחרבא לטישא דמוחי לאתנענעא ולאתגלגלא אוהיניתורת , דהאי להעא מתחי כרגעא ועירא ומתכסי לשפתר , ולהע רעח לגנינא וקיומוי צכל ילור וחרב רמיו לחורבטי ומתהפכק רמיו להפונא דוימנין ועדני לדאיםו גרים שינויין ושפוכא בהוויין דילורין דעלמא דלא קיימין באלשיהון לבלטי אבל מתחרבין מלולמיהון ומתבנין בלולמין הוחרנין , לולמא דלמחין מה הכך לאלטי אבל מתחרבין מלולמיהון ומתבנין בלולמין הוחרנין , לולמא דלמחין מה הכך לאלטי דבעידא ודבעירא לאדם , וזוד מלכא למחיל פווייתא והפעיד דלאיםין לבירין ללמי דבעידא ודבעירא לאדם , וזוד מלכא למחיל פווייתא והפעיד דל דלורין ללמי דארעא דבין ליליא הוה ונין ליליא אבד כמה דכקיב זרמקש שנה יהו בבקר כחליר יחלוף , בבקר ילין וחלף לערב ימולל ויכש (חלי'ל') , ומרגיפון כמה דבקיב כלש יחלוף , בבקר ילין וחלף לערב ימולל ויכש (חלי'ל') , ומרגיפא דא מוליפת לבני בשאלמלדע הי פוכלתנותא דק"בה וטיבו דילים דשקיל בילומין כמה דכחיב כלש יחלוף , בכקר ילין וחלף לערב ימולל ויכש (חלי'ל') אומרגיפא דא מוליפת לבני בחבנה בעליה למנדע דאיבו חכים ביובילים דשקיל בילומין כמה דכחיב כלש ואחוי יקר דיליה למנדע דאיבו חכים וכד יכולת למעבד רצוקיה בעלמאואיהו חסיד ורחשן כל בל עבידקוי בגין דעביד שיכו עם כל ילורין דיליה דבני לאחיד ומיי זריען כפוס מה דחוי לים למשכחא בהון ערפוי ומסדר פקורי הבניר כלור באחר ידיען כפוס מה דחוי לים למשכחא בהון ערפוי ומסדר פקורא האויים שילוף דינין

לגינקו

לנינחא להבחנא זיני נטיטן דילה לבית מבקסמו ולאבחגא כל מאור בין דנופין בנין לאפרשא בין יצורין דנופא לילורין רוחניין / ומנדעא דמאיקי סובלתונוס דביונה דקה מעיינא בכונדין דק׳כה למנדע קוסטא ובדיבא ובגין דמנדעא דא יהנת שיין למרטחא מעיינא בכונדין דק׳כה למנדע קוסטא ובדיבא ובגין דמנדעא דא יהנת שיין למרטחא כאה דכתיב והחבמה תחיה בגליה של דא אתקריאם גד חיים וכפי איק פין קיים שיא לאחויקים בה (משלי ג׳) / וכאה איהו מאן דשלא ידוי ואכיל אניהוחי לעלאין ר׳ אבא שאיל לר׳ וירא ואמר בנין דשמערא מן בולינא קדישל דדור מלבא

בראשית

פריש פרשקה דנרהשית והנה להשמעית כחי פירושה מן עלמה כמו מימתלי אי תויק או שמעים האי כי׳ מן יומה ואי ליהו בלישנם קדישה שמאי לם עלדה , פנא ר"ו ואמר איהו בלישנא קרישא וכולא עלמם קרן יחיה בשבתיא ובריש ירחיא , מכל ווי ללבא דלא שוי רעותיה לאפקת שפוותיה י ה"ה כר אעבר דור על אנכוי עובדין דבראשית חדי לאדא בהאי עיבו דעביד קינה לבריין דיליה וכדין פקיד לנפשיה לשבחה לקיבה נכל פרישויחים דעינוקיה דעניד בעונדין דבראשים וכדין כחיב ברכי נפשי את ה׳ (חלי׳ ק״ד) / ונגין דק״בה לית אפשר לשנחאיתים לחוד לפוס בריין דיליה כמא דכקיב זור לדור ישנח מעשיך / יודוך ה׳ כל מעשיך (שם קמיה) , על דא שמר אלהי גדלח מאד הוד והדר לבשח / אנח בנרמך רב נחדם וליח בי חילא למללא שבחך ברש אשבח לבושין דילך בנין דמלכא הדישא לם מתחוי ערטלאי בלא בריין דיליה כמא זכתיב וראית את אתורי ונו; / ואלין בריים שנתחוי ערטנתי ננש גריין זינים כשח זכנויב ורשית יתן יחארי זגו, י וחנין כריק אינון לנושי קדשים כמה דכתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו (ישעי'מ'ג) ובהון מתחוי לנביתי קשוט ולחכימיא דשמן רעותא דל בהון לאסתפלא בים / ואלניש יתהון מתחוי לנביתי קשוט ולחכימיא דשמן רעותא דל בהון לאסתפלא בים / ואלניש יתהון ביומא דברא יתהון ואינון שלימין פמא דכתיב הוד והדר פכלו / וקרא דין דכליל בגוים לקיבה ועובדוהי ושיהו לקבל קרא בראשי׳ בראוי׳ דאוף איהו כלל בגויה ק״בה ועובדוסי / עועה אור כשלמה / רמיז ליהי שור בגין דבמש דבנסורה מתחוח כולה וכדין ה"נה אשחמודע נבריין דיליה ואינון אור לבוד השהון איהו מתחוי כדממרן . בוטה שמים ביריטה / רמיו אל יהי רקיע וסמי של דהלי אררם דכים דמעל אפי ארעא עד אחה שלעותא דכונין אקרי דק שני וערים נין מיש דעל ארעא גנין פיט דבעננין דאינון בעין הקרה עלויה זהלי רקיפ ואל דא רמיו שמרו השקרם במים פליוחי ויחיר אן דא פרישואמר השם עבים רטעו י דק'בה רניב פל עננין ומנשינ יתהון לחקלין דרעותיה לשחתם מיערם בליבון ודה שהו דמוקמי חברים מפתח של נשמים ביד הק"בם / עושם מלאכיו רוחות / רמיו של חוקפא דנשיבו דרוהש ונרקין ורעמין דהוון מדכין אוירא מעיבין כמש דטוקימנא ובחילת דנענוע דרזיזם וברקין ורעמין זהוא מדכין שירש פעיבין כשי דשוקימנט ובחינע דנטנוע דנשיבו דהאי רוחא אתדבקו גושי ארעא כמא דאוקשינא ודא איהו דאתר ישד ארץ על מכונה , מן נערתך ינושון , סוקפא דנשיבו דרוחא קארי בשוש אתרה כשא דכתיב וינער בים סוף דאיהו רמיו אל אמרו ויאלך כ' את הים ברוח קדים (שמ'. דכתיב וינער ק"בה לא קארי בקל גרון כבר כש אבל נשיבו דרוחא איסו בפרא דיליה שריה אמר ק"בה יקון המים , יעלו הרים , אימן גושין דהון שאטין באי ספרט רנה שרעסדו דגורין וכבובדא דא נססן מייא לעומקא , המשלם , מכאנו אילך איל

ופרים

ציל מי הדמיוני ואשנה (שעי ע׳) והו עשי שליים שיח רעיונה להינה לשעשה וענן י שכל היה כביב אדי הנגילים שרמה (השי שליים ערין בין קביה לשעשה וענן י שכל היה כביב אדי הנגילים שרמה (השי יישריים ערין בין קביה לשעשו ועני אשר עם בריין דיליה לגרעיסון שכל בנין דליטון ענדין עובדין דרעיין לעוברוסי ברוח דאשר ברש שלהי לעשום י על דמידשה לבדיין דעובדיסון כעוברוסי י ה׳ה׳ה׳ לכון דגם ילהי לעשום י על דמידשה לבדיין דעובדיסון כעוברוסי י ה׳ה׳ה׳ לכון דגם גנש מהריכון בקיועיסון לחרין וינין חדש לשוברוסי י ה׳ה׳ה׳ לכון דגם ילבדון שעשריכון וקרוויהון עביד ה׳בה לאיסו יהיב כל עב ונעיר לון מרוקל ובקרין שרעריכון וקרוויהון עביד ק׳בה לאיסו יהיב כל עב ונעיר לון מרוקל גנקרין שרעריכון וקרוויהון עביד ק׳בה לאיסו יהיב כל עב ונעיר לון מרוקל גנקרין שרעריכון לאריה דללי ימנוק בקרבה גנקרין דמנן י שמש יהיב כל עב גנקרין שרערי על מאריה דללי ימנוק בקרבה גבולהון עובדיהון בלארחן סרילן בעלמה ואבן בעיר על מאריה דללי ימנוק בקרבה גבולהון עובדיהון בלארחן סרילן גנקרין מריזין נהיר גילו ישנדין דשעשה שויין לעובדין דמנן י שמש יהיב כל עב גנלה שירוי : ה׳היה שנדין דשמשה איין לעובדין זמנן ישריק וחרילין וחיונין ודמנן גנהיה לרחין בהיר נהירו דשמשה איין לטובדין ישריק וחרילין ווחיון דימנן גנהיה ארמין נהיר נהיה גלולי נסריים בעובדין היוריה ווחיוריה גיהים גנהי שמשה כמהן דשעהיה גנהי ביקא לא נהיר ומילו דענקים שנוריין זימנן לא שיבו בשימא לער בצר כש דעביר אביני אל ל ההיר נהירו דשעשל שנורי וחורים שינויא

יקום באשלמוחה כמה דכתיב והי׳ אור הלבנה כאור החמה וגו׳ (שעי׳ ל׳) . פרור ר׳ ז׳רא כתיבני שמש ומנן ה׳ (תלי׳ פ׳ד) האי קרא אים לאשתכלא

שמשה אוידכה יושה המו אערתה חדה בחורשה סטו לוותה וניתו חמן שתפרד משינקייפו ולה הווידעין אי נהיד לפרה בגין דלה הוו חלונין לההי מערתה שתמו קלה דצפריה ה"ר הצה וודהי שליק צפרה ועידנה מתותקנה לשנחה לק"צה ועל דם לפריא מומרין כמה דכתיב מתורת שמש עד מבוא מסולל שם ה׳ (שלי'הייג) . מנבין דפולתנא דק"נה יהיב חדוותא למאריהון כמה דכתיב כי חדות ה' היא מבווכן . אבקיב עבדו אם ה׳ בשמחה (שם ק׳) ו מה דלאו הכי פולחנא דעפוון איהו בעביבו שנין דמליקרון עלבים ועל דא כד נהיר יממא אחער הדווחא בכלעא / חלשין שתנברין לפרין מותרין וכל חיוות ברא מטמרן גו כיפיהון כמה דכתיב תורח השמש שמפון (שם קיד) / וכנין דע עידן למיקם קמוי דקיכם בללו' קמו ומשו ידייהו פקארו קים וללו ל בתר דחשלמו ללומהון חומיתו למהך צחורחם חמו עוליים דחילנין לריכין תהירו דשמשא נהיר מכין ענפיהון סומה כדהב עב חמיד ורגיג לעיינין ולפרין פוערין למצעע עורנייהו חדו לחדם מענוגה דלבהון ע שרים ר' יושי ידוי בללו וחמר לכון עלמין כמה רברבין פובדך בהאי שמשא דעבדת, דאיהו אפיה כל עב בעלמא אברי יקר כספא ודהבע לעתי דארעא נלנין זאילנין דחמידו לעיינין לסמא וחמרא ומגדנין דמקיקין לחיכא חיווה כרא ועופי שמייא ויהיב חייא לכל חי ועינונא לבני נשא , יהא רעוא קדמך דיקרברבון טוברך ויהא נהורא דשמשא כנהורא דשבעה יומין ושיהרא יקום באשלמוחה כמה דכתיב והי׳ אור הלבנה כאור החמה וגו׳ (ישפי׳ ל׳) י

אפרים טיבו דעביד קיבה עם כל בריין דעלמא דיהיב להון מיכלא ועשמי וכני להון עמין גבר כפום ארחוי וטבעוי / כדשמע ר׳ אבא ארים ידוי ובריך לאלהא דגלי פירושא דין / ברם לא חקין עבדית דמן יומי עלומי ארגלית נפשאי למקרא פרשתי דא בשנחיא וירחיא בלא רעומא דלבא על זא לא שוינא לבאי לפירושא דין די אבא ור׳ יושי בן לקוניא ור׳ וירא אולו באורחא אינון מעו לתורשא אעריב

בראשית

וכאי קדרותא לא עניד שמשל ולא חוי יסים מעלמין כמה דמוקמוהו הכריא מפולם לא ראתה חמה פנימתה של לננה / ואימו לחוד אפיסו דנהורא / וכמה דשמשא יהיב לחוד עב כדין האי מגן אנין על בעלוהי מן בישא ולא עביד ניוקא לעלמה בעידן קרנה מהן דקהים תחומים לם ינוקין ליה חציו וכליסטרפין ומסן דעקים ארחיה מניה יתנוק בחלין ברם השי ניוקא לא עביד האי מגן דהאי ניוקא איהו לחוד אפיסא דנטירו / וכעובדין דאלין תרוויהון אישן בובדוהי דק"בה דאיהו יהיב לחוד טיבו ונטיר מן בישא וכל שיבוהי ונעירו דיליה אתמשכן באורתין מחחקנין והרילין כנהורה דשמשה וכל מהן דקאמין בהנך הורחין הרילן ישכת כאי נשירו וש בוהי דק"נה ברם מאן דפקים אורחוי וסעי מאימן אורחין תרילין שיהו אדיל בין גרמוי לאינון עיבין ונשירו דקיבה כמה דכתיב כי אם עונוהיכש היו מדילים ביניכם לבין חלהיכם / ואימו זמין לכל בישא דיערע בעלמא וכל אינון בישין אינון אפיסו דעינו ולאו אינון מעוכדין דקינה דאיהו לא עניד לחוד טיבו ונטירו מן בישה וכל דה ליח שינויה בקיבה הין יוטיב לבר נש כר יהף במרחין חרילין וינחים ליה כד יסטה מחינון מורחין מתחקנן וחין יחוב לחוטבה ליה כד יתוב למיקם בהריצותה דשינוין חלין מינון לחוד בבר נש דכד חויל בהורח שישור שתקחי ישר וחריץ ומקבל טיבו ונטירו דק"בה דחחמשכן בהנך חורתין תריצין ונה יפוות אורחוי אתקרי איש כיון ולא ישכח באורחוי עיבו ושיהו וייין לכל בישה בנין דישחהר בלי נטירו דק"בה י וכד יחוב מחינון אורמין עקימין אתקרי בעל תשונה בנין דתב מחורחין עקימין למיקם באורחין תרילין דהום קאים בנוייהן מן קדמת דנא / דמיונא תניינא אית בין עובדין דקיבה לעובדא דשתשה בבין דעובדה דשמשה פריש היהו מעובדין דכל הומנין דעלמה דכל מומן שים קיומה לפבידתוי בלא גרמיה ולא ילטרך למיהוי בקיומא עם עבידתוי תדיר אנד יפתלק שן עלעה ישחפר עובדוי הנתרוי מה דלהו הכי שמשה דהיהו הנטרך לשיהוי עם האריה הדיר וכד מסתניק שמשם יסתלק נהוריה מנתרוי נרגעה מדם . וכדין אינון טובדין דק"בה דקינה דלית להון קיומו אין לא יסתכל בהון פריר לא יחקיימין כמה דכתיב השמים החדשים אשר אני מושה (ישני׳ סיו) וכתיב לעושה השמים בתבונה ונו׳ , למשה אורים בדולים ונו׳ (תלי׳ קליו) . ורוא דא רצוו בקרא דירא אלפיי את כל אשר עשה ו ראים ענינה קיומא כמה דחיתה רוחש אני את דברי ריא בן ערך / וכד יעלים הינה עינוי מעבידסוי יחומן לאין בהאי רגפא ולא יחקיימון בקיומיהון כמה דכתיב חססיר פניך יבהלון (שם קיד) למיונא הליהאה דנהורא דשיפו עובדא דשמשא יביב חדוותם בעלמם וקדרוחה דתיהו הפיסו דיליה יהיב עלים וכנין דה יחקרה עליבו בשמה דקדרוחם תודותה נשמה דנהורה במה דנהיב קוזר הלכסי (אי ליה) וכחיב ליהודים פיתה אורה ושמחה (אסת' ח') וכתיב חבמת אדם תאר פניו (קהלי ש') פנינו סחדי לניה / וכנין דקדרותה ועליכו ששתכחין כחדה ועל דה בלילים שליש פניבו בפלמת יוכד סליק לפרא יפסקלק פליבו וכד נסיר יממא אתפר חדוותם כפלמט וכדין שינון שונדין דקינה דיסנין הדמקט למסקכל. כהון פמה דבקיב כי

yddyc

22

KCIN

למיהוה שלים בגין דמאן דלא מתנור לאו שלימא איהו ודא איהו רוא דכד פקיד לי׳ לאברהם למגור א״ל ק״נה התהלך לפני והיה חמים (ראשית איהו) / ר׳ אנא ור׳ יוסי ושאר חברים אחכנשו בבי וועדא לעלעי באוריתא בי ר׳ ילאק בלילא - חמינאה דאתילד ליה ברא / א״ר ילחק סנינן מ״ט וכי פינחש לברים שלו׳ בנין דקנא לברים, ועל דא בכל אתר דאית חמן גוירו דערלא תמן שחבת האי שלו׳ בנין דקנא לברים, ועל דא בכל אתר דאית חמן גוירו דערלא תמן שחבת האי מלאך הבריח עד הכא אתא האי סבא ואמר להו שלמא עלייכו בני היכלא דמלכא הא אתית לגבייבן לדאחא מלין דתכמתא ורוין דאוריסא בגין דאמון עשרה שכינתא שרים מהית לגבייבן לגיאה רוין דמוריתא וכען אין אית רעותכון כתחבר בחדא

נהורין וחדוון ונניעו דילהון כמה דאתמר . (תוריע ייב) וביום השמיני ימול בשר ערלתו , פקודא דאלמבור כל דכורא

שמשתרי ה׳ בפעלך (תלי׳ ליב) וכתיבישמח לב מבקשי ה׳ (דיה ח׳ ייו) בנין דקיכה יהנקש לפום פורדין דיליה כמה רכחיב השכל וידוע אותי כי אני כ׳ עושה חשד ומשפע אלקס בארץ (ירמי' ט׳) , ובנין אלין תלח דמיונין דבין עונדין דק"בה לעובדין דשמשלא הכישמש ומגוה׳ / ועל רוא דאאיק ה׳ נאורך נראה אור (קלי׳ לייו) דאיהו מתפרשי׳ לתלת נחנין דאמרן , מרא בעיבו דילך נחמי כל טיבו דעלמא בנין דכל שבין דעלמה אתיין שטערר דק"בה דלית מאן דיועיב בעלמא לחוד ק"בה איהו בלמודה חושיב לעלמה בויני שבוון סניהן וכני עלמה מקכלין טיבו דין מן דין והין יסלק ק"בהטיבוי בכלל לית מאן דיוטיב בפרט , תניינא באורך נראה / ת״ת כל ברמין דפלמה לה מתחון בלה נהורה וכדין קב"ה לה השתמודע בלה יצורין דילים כמה דכתיב ורחים את אחורי ופני לא יראו וכמה דאוק מנא על דא אינון יצורין דעלמא מתקריין נהורא דק"בה דעל ידייהו אשתמודע ואתחוי לבני נשא כמא דבר נש מתחוי בלבושוהי וכדין כתיב פועה אור כשלמה (תלי׳ ק״ד) , בנין דשלימותה דעבידתה אסהיד על שלימותה דמהן דעביד יתיה / על דה מהן דחמי שלימותה דיצורין איהו יחמי בעינם דלבוי שלימותיה דה"בהואינון נהורה דיליה ו ברם קב"ה איהו נהורה דכולא בנין דמיניה נפקין כל ילורין וכל טבין דעלמא כמה דשמשא אפיק נהורה דביה יקמוה לעיני בני בשת / ודה היהו דה"ה בחורך כרחה חור / בחור יצורין בולך נחעי שור פניך דמיהוקושטא דנהורה דנהיר לכולא / תליתאה אור איהו חדוה כדאמרו / לכל ס"ח כל חדוון דעלמה לאו שלימין הינון בנין דעליבו עריב עמהון ושופש עליבו כמה דאוקמוהו חבריה מרבה נכסים מרבה דפנה בר מחדוה דסוכלתנותה דלית בה עליבו כלל על דה מהן דמשני סוכלתכותה מסנה חדוותה י ובנין דה בה לה ישתמודע לחוד בסוכלתנותא דמסתכל בר נש בשלימותא דילורין דיליה כדאמרן על דא מאן דמבקם למנדע שלימותיה דק"בה איהוישכח חדוה בלבוי כמה דכתיב ישחת לב מנקשיה׳ (ד"הא׳ י"ו) ובנין דהא׳ אשתכלותא דשלימותא דילורין ליה ליה שוף כמה דכתיב לתכונתו לין משפר (תלי׳ מ״ד) על דא לית פוף ואתריה לחדוותא דמסתכלוסא דא וכנין דא איהו שלימו דכל חדוון דעלמא וכביעא דילהון במה דכסיב כי עמך מקור חיים (שם ל"ו) חיים איהו חדוותא כמה דכתיב ותחי רוח יעקב (ראשי מיה) וכבר אוקימנא דא . ודא שיהן דאיק באורך נרמה אור דאיהו שלימו דכל

בראשית

ונרווח מלין דחכמתה / וקיף ר׳ יצחק עינוי והשתמודעיה דחיהו מלחך הנרית היל מנח איהו הנאה דהנאית של ברית דאקרי שלום ועל דא יהיב לך ה"בה שלום ועד כען אנת שליהא דק"בה לאסגאה שלמא בשלמא ולגלאה רוין דאוריתא דאתקריאת שלום כמה דכתיב ולל נתיבותיה שלום (משלי ג׳) / וכטן הוחיל דחתית לגבנה, במטותה מנקנרווח מנך חכמתא עילאק וכמה דבחיבורא קדמאק רווחנא מנך ללותא דאיהי ששתעי יקרא דק"נה אוף כען בחיבורא תרינא ארים ידך בללו וגלה לון רזין סתימין. ואוליף לון ארתי מהימנוסת ומלין דקשוע בסוד אלוה עני האי פנא ואמר, מסתפינה דלמה הית בכון מהן דלית המידודיליה למשמע רזין עלהין למה דכתיב לה יחפוץ כסיל בתבונה ובנין דלית ליה וכו למשמע רוין עילאין יתהפכון מלוי גו מעוהי למרירו כמה דאוקמוהו חבריא לא וכה נעשה לו סש המות / עני ריי לא תדחל, דכולנת חמידו דילן למשמע ארחי מהימנותא ולמהך בהון אפהח פומך וינהרוך מליך . פתרו האי סנא ארור האיש אשריעשה כשל ומסכה ושם נסתר (דנרי׳ כ״ו) ו כנר אוקימנא האי קרא, ליט איהו, מאן דעביד דמיונא לק"בה ושוי הרהורא דא גו שתרא דלבר, בנין דללם ודמיונא דרשים בנפשא גריע יתיר מן ללם דעא ואבנא ומתכא ומתכא דרשים מברא לנפשאועל דא אוהר קרא לא יהיה בך אל ור (חלי׳ פ׳׳א) בך דייקא י ברס בגין דמקני אלולא דילן אינון מאני חומר כל דא כל מלולא דילן בנשמא ישקמע אינון חכימין וידעי מנדעה ברוין פלחין ידעין להפשטה מגשמיהון בהרהורין דלביהון סנך מלין דמסחמרין בגבהי מרומה וכען אסון חבריה דלייסון לללותי אין אהון מבני היכלא דמלכא קדישת אשטמרו לכון דלא תפרשון מלוי בכדיבא ולא התלו די בוקי סריקי , פר כולהו חבריה ואמרו סנא סנולקום ללי ללוחך ולא תדחל אית בנא חילה להתעתדה בהיכלה דמלכה, והנחנה ידעין מלולה דעירין קדישין דשומעיהון פס בשמאלא איתוהי / כד שמע אליהו מלין אלין ארים ידוי בללו ואמר .

רבון פלמין אנה הוא חד בלא א שהופא ושלמין כולהו בשיהופא מתחברין , אנת הוא מלכא ולא חרכנ ב ברכבין וכל חילין דילך רכבין בריכבין תפרדים , שנה הוא עילת כולא ולך ליה עילה , אנח ג כייף הוויחך בגרמך והורת כל בר מנך בך תליא , אנת הוא ד טמיר מכולא ומתגלא בכולא , אנת הוא חד ושמך מד וכל עובדך יכנון יתך בשמהן סניאן , סידרא דעובדין דילך יסהד בך דאנת חכים , גבורן דעובדך יחוון הוקפך , טיבו דאנת עניד בפלמא אורי דטבא אנת חכים , דאנת עביד ברשיעיא אחוי דשופט ודיין אנת , שלימוחא דאנה פניד בכולא יחווה דאנת שלים ואמת , שלמא דאנת שביד בחילא דשמיא וארעה יכארון יהך דשלום אנת וכן אוקמוהו הגריא די חוחמו של הק"נה אמת ושמו שלום , ו פרישו דאנה פניד בארעל יודון יתך דמארא דרעותא אנת וברעוהך עבדת כולא וברעוסך קשני בארעל יודון יתך דמארא דרעותא אנת וברעוהך עבדת כולא וברעוסך קשני

בני הרכנה / ב אינך מורכב מחלקים נפרים כמו כל הנמלאים זולמן / ג אחה מחויב המואות בבחינת עומך ושאר הנמלאים הם מחויני המויאות בנחינת רלונך ואפשריים בנחיי עלמס / ד מעל בנחיד עומד ועלה בנחי' מעשיו / ה החותם שהוא יק'-סובע את גרואיו בו הוא המת ר"ל קיום (כת מעין נאמרים) בנחשך לכל נמלא לפי שלימותו הפך המגרעות המכבנים בהפשר / ו כנסים יורו שהוא

כנ

שכעיהון לשעמישון , מפכין וערגלאין פרישן דענדה גו ארעא אינון יקרון לך בשלא כורפא ומרגלאה דלית כוותך / בגין דכל מרפין דעלמא עבדין אישין משניין וכרין משניין לאתכם מתכין משניין ואנת באשם חדא דאיהי שמשא ובכורם חדם דאיהי ארעא תתיך זיני מתכין משניין ומרגלאין משניין , לים ודעם בפלמא דלא יקרא לך שמא רספיד יקרך / ססדוותיך מכימנין לחדא כמה דבתיג עדותיך נאמנו מקד (קלי׳ ז׳ג) י ואינון צותין י בקל מוופיתא ועלעולא רבתא כמה דכתיב תכמום בחוץ תרוכה (משלי א׳) י וכאה חולקיה מאן דאציה מלוליהון ומבין יתהנו פליה נאמר אשנבהוצי ידע שמי ונו׳ / וכמה דלית קץ' וסוף לעובדך כדין לית קץ וסוף לשוהן דילך ועל דא אתקריאת אין סוף י קדם דבראית עלמא לא הוה בעלמה ברמכך וכלהון שמהן דילך הוו סתימין בנויך והוין כלילן ה בחד שמה דמיהו אהיה נמאן דאמר ומין אנא לאתקרא בשמהן סגיאן לפוס עובדין דאנא עתיד למעבד . וכד סליק ברעותך למברא פלמא ש כגין לאשתמודע לבריין בשחויהון שלימותא דמובדיך דמחון על שלימותה דידך ולמטבה להון בההי משחמודעהה , כדין הפקים מנו סתימו דרטוחך עשר ספיראין דאינון מאני אומנוחך למעבד בהון כל פבידתך ומאכין ולכושין למלכם מלכושין ידיםן למוכדין ידיםן א או אימן כאיברין דבופא לבבי נפשא בנין דאנת בספיראין כנפשא גו גופא / ' כד יסתכלון גראך כדין אינון גראל מגרעד וכד יםתכלון גרמיהון כדין איכון גרמא מגרמיהון / מאנא רברבא אתקנים דמיהו א פלימה לעיינין דכל דמשקכל בה יתפלא לשצחר בגין מחחדקותא דמקחוי לעינוהי ועל דא אתקריאת פלא ואיהו אלף בהיפוך אחוון בגין דפליאה אוליפס הכמתה למפרה דמחן דלח יתפלה לח ישום לביה למחקר ומיון דלה יחקור לה יחכם ונגין דכל מתפלא ישהה וינועכב שמתא ועירא קדם דיתחכם לאשכחת לפליחותים פילה וסנה כמה דכתיב ואשתומש כשעה חדא (דני׳ ד׳) י על דא אתקריאת בתר פן עלם כתר לי וציר (איו׳ ליו) ו מאנא תניינא אפקית דאתקריאת הכטה דמאן דאתפלא בכתר שיהו ומין לאסתכלא בחכמה למנדע עילה ונשנה למאי דאתפלא פלוהי , וננין דאיהי ראשיחא דכל שובדין על דאאתקריאת ראשיתונה ענדית כל ענידקך בעלמה כמה דכתיב ברחשית ברה אלהים ומתרגמינן בחוכמה , הליחהם אתקריאת בינה דאיהי בן יויד היא דמאן דאוליף הכמה יעול בדא יב לוותא קרין ידיען דמקחברין בתחומה דהמציעותה להולפה ידיעה תליתהה כמה דהוהמוהו קברים מבין דבר יג מסוך דבר י ופרין ספיראן אלין כחדאשריין כמה דאוהמוס סנרים

ימי כמו לינון יצור הענע לשינית כראת הפן דעת הפילסופי יז בקול לעם ורינד יח כן הוא צרינרא קדמאה קדף האפנרא עלמא היי הוא ושמים סתים בגויה יש רוחז לכ' שנידי חיכויות הבייאה שניאר הרי"ול בעית איל למשיב לכנראים בי להראות שליוותו שהוא נראה כסמירה וביאר בזה שביהם הם אחד כי היראות בשלימות מית עלק מבטבה שאין למעלה חמת יידוע היא מפלוקת התקובלים יש אחרים שהפני הם עלם האלמליל שאינם עלם האלהות וכני השנואר בזה אלו ואלו הם דברי אלהיב חייב כי כהשר ישכינו פילת מירי לשלימות איז כי ישוב השנואר בזה אלו ואלו הם דברי אלהיב חייב כי כהשר ישכינו פילת מירי לשלימות לעיר כי ישוב השבל והמשכיל והמושל לאחדים וכאשר ישכילו את מוצם יותו למיום מירי לשלימות היא כי ישוב השבל והמשכיל והמושל לאחדים וכאשר ישכילו את מוצסיים למיום מירי לאלימות לא כי ישוב השני המוכיל והמשכיל לאחדים וכאשר ישכילו את מוצסיים כי רוע מירי לאלימות לאות כי או כן כחוב לאחר לאמים חוקר פליאה (אסף חיא פי אי) ייב כן ררץ מסיר שלימות מארק במאת מומות לי מיצוב המוכיל המוכיל והמים מארכי הישלה מיום כי מות למיום מסיר לאלימות היא כי האום בגול האמים ולהולי המכילו המוכיל המוכי כותו לאורים ביות המוכיל המוכיל מייום לאוליה מיום מיום לאחיום המיום לאחות מיום לאות מות מות לאות מות מסיר שלימים מיוי מיוחות לאלימות היא כן באוב לאחר המוכל לאחדים וכאה המיה בערבת הנגול מותיני כותוארים מסור לאוליה הכוריה הוה לאוריה שניום לאחות לאורה מוכא היום לאות מיום לאות מות לאות מות מוליה היעולה המולים לאחולי

בראשת

פבריא אם אין חבמה אין בינה וכו׳ בתרויהון עבדיה שמיא וארצא כמה דבקיב כי בתכמה יסד ארץ כונן שמים בתמנה (משלי ג') , חמשין תרעין פתחת כם דאינון רמיוין לי"ג מכילין דר' ישעעאל ול"ב מבילין דר"י הגלילי דאימון מלפין למאריהון פירושין והלכתין דאוריתא / יד וארבעה סרעין למיצל בהון מאן דבעי למנדע שלימוסך לכום שלימו דעונדך דבהון יעול לאבחנא בין הושטא לשיקרא בטובדי ידך ועם פליאה דאיהו אתחלמא דילהון כדאמרן אינון חמשין , רבעא איהי דוסד דמיסי שו שאנא חיורה כללה דכולמו בוונין בעירוכה בנין דיסורה דכל בריין וקיומא דילהון איהו חסד דבה אתחסידה עם כל בריין כטבין כבישין למברא יחהון ולקיימי יתבון כל יומי עלמה , המישהם גבורדה חיהי מחנה סומקם רחשימי דכל נוונין נה אמיים יכלחך בעלמא דעבדים כולא ברעותך ולים מאן דימחא נידך בה תקלבש למסב נוקמין מיזינון מחריכי עלמה דאתברה נחסד , שתיחהה הפארה ואיהו מאנא ירוקא כארגוון בה אנת נהיג עלמא ברחאל דלא לשילאכלה בדינא דנכורה , שניעאה נצח ואיהו מאנא ירוקא כאתרונא נה חקיים ענידתך לנלח פמינאה הוד וחיהי מחנה ירוקם כי הלמה דביפותה נה תשלים מבידתך בכל וימי שלימות במה דקחיב הוד והדר פעלו / תשיעתה יסוד וחיהו מתנם ירוהם כברתי בה עבדים יסורה לפלמין עלהין עם תתחין למיהוי מתחחדין דין בדין למעבד תולדים צויווניסון נגין לחיהו הנריח התיכון המנריח מן הקלה חל הקלה כמה דבתיב כי פל בשמים ובארץ ו ומתרגמינן דאחיד בשמיא מלצילא ובארפא מלרע ו בשיראס טלכות ומים מאכאדלבעה תכלה נה המלוך על כל עובדין דילך ותהן ערף לאבאי פילך וחשב מקמין מאינון דמחקוממין לבעלא רעותך , בריש הורמניתא דילם בלפית גילופין בהוי אוירם דכיה , דכד סליקת ברפוסך מלכוסה דה כדין אתמר פימונסך למנרח עלמה בגין דלים מלכוחה בלה עמה א והלין ספירחין מנון לבושיו משפין דיקרך שטניימהון, בטינדין דפונדך מלכש חימראכד פמשוך חיפדא לאנשי מסד וסומהא כד הפנד דינא ברשיעיא כמה דכתיב מרוצ אדום ללבושיך ונו׳ (ישפיי פיצ) , וכרין לכל פנירתה החפטף בנוון ידים ופל דה כל שינוין דפונדין מימו כמלנין וכך ליח שינוין כלל , בריך אנים דחפקים שינו דין דאיפו נרימק ליקרך מוקפך וסוכלסמתך , טינך ויקרך פליא כל ארצא הבורסך בשמים פלצילא וסוכלסנותך אושדית על כל נריין דילך , יהא רעוא קדמך דיתפסחון שיינן למחמי ביקרך ויחפקתון מורננה למשמע שמהתך דיקרון לך כל נריין דילך וספקה לבנת לפכוקבלה חכמתה ומנדעה דמושדים בכל נריין דילך ונוכה במספכלותה דה לחיי ada

שין המורכי שון א דר גם זה תכוחר שם שחספר שיני ההיקשים הם י"ד לשלשת התמומת אולם שאחרונים שלאו שפט התמומה האחרונות מתהפכות לתמונה הא׳ שמהפר מיני היקשיה הם ל׳ א והגה שינר רוחת של יושר ההליכה גבל מכחה ידונה כמו ששער העיר חיישר לכת גרחונות קרים והנה דרך בשליחית א שם בשפה א א׳ להגין ניאור תורק ה׳ ולו לנ׳ שיגרים דר"י הגלילי א נ׳ להגין שקי השורה ומשפטים של ישרא גולו יד שערים דר׳ ישתעול א נ׳ לדינת את ה׳ של פי פעולו נהבעלם אחתו ר׳ל לדינת שאח שמקר נשועל אלהים ותישהו ולו שערי ההיקשים ארכמה כאמור מספר כלם עם הכלילה המרים לדים שחר שמקר נשועל אלהים ותישהו ולו שערי ההיקשים ארכמה כאמור מספר כלם עם הכלילה המניחה לדים שלים לנים שמקר נשועל אלהים ותישהו ולו שערי ההיקשים ארכמה כאמור מספר כלם עם הכלילה המניחה כילה שלים שלים שלים לדינות איז היותים לא הכלילה במנילה במנימה ליד שמקר נשועל אלהים ותישהו ולו שערי ההיקשים ארכמה כאמור מספר כלם עם הכלילה המנימה לדים לידים

and the second second

עלא דחתי כמה דבתיב והחכמה תחיה בעליה (קהל׳ ז׳) . כד שמעו חבריא מלוחי צפלו על תכניהון ואמרו בריך רחמנא דשלחך לגלאה רוין אלין ובריך אנת דאנם שליחת דקיבה ווכאה חולקנא דוכינא למשמע דח

(פ׳ מקת) ויקדו אליך פרה ארומה / מ״ח נפקורא דפרה אדומה רמיום רוא (פ׳ מקת) ויקדו אליך פרה ארומה / מ״ח נפקורא דלא יסנסטון בנין דהאי

מיתה לש התהניד לעלמין חלהין ושין איהו להדרא בינא חייא , ולש דא בלחודא אלהין, אוף במחי דשרעא דבלו והוו עפרא זמינון אינון לאחבא ולמיהוי כמלקדמין , ועל דא פקיד ק"בה למישב מן חייא רכה וועירא , רבה מורחא , וועירא שני תולעת , ופקיד למישב רבה וועירא מן צמחי במה דשח אמר מן הארו אשר שנה שני הטונ אשריוצא בקיר (מ"א ד׳) , ופקיד למשרף יחהון, ולמעבד מנהון עפרא לשחופה אשריוצא בקיר (מ"א ד׳) , ופקיד למשרף יחהון, ולמעבד מנהון עפרא לשחופה לאיתערא דנפט לכל בשר ,כחייא כלמחי, כרבה בועירא , ופקיד למיש כסמוקה בי באש ה׳ נשפע לכל בשר ,כחייא כלמחי, כרבה בועירא , ופקיד למיש כסמוקה לאיתערא דנפט כל בשר א דמיה הוא כדרתיב , כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ופקיד למשרף ייהון ולמעבד מנהון עפרא וקיטמא לאחואה דדינא חד לחייא ולצמח לאיתערא דנפט לאסויה למיוד מיהון עפרא וקיטמא לאחואה דדינא חד לחייא ולמחש לאיתערא למבליא ולאסבא לעפרא , ופקיד למיסב מייג חיין לערבא עש עפרא למיוו למו מדיותא על חיימ לאחואה דמיסיא וצמחי דבאלו והוו עפרא עוד יחערון מעפרא למסצרי נפש בדיל לעדאה עליבו מלבוי , ואי סימא ומרידטן במי אחיון יפרימ למסצרי נפט בדיל לעדאה עליבו מלבוי , ואי סימא ואמאיידטן במי אדיוסא דג וראילו מעדר כעשלא אימרי דגרא חייא כמלקדמין ומריח דמיין חיון יפרימ הדרות דגולגולא ויחונון למיהוי דניא מייז כולא מאמי ידטן במי אדיוסא דג אינומים בדיל לעדאה עליבו מלבוי , ואי סימא ואמאיידטן במי אדיוסא דג וונהויולדת ומלורע / שנל נגין זאלון כולהון מסאדין שואמת נפט באבר חד וחולק מדרי ואנה וימא בניון שעשה ויובלא דאית בהון חירוחא ונייחא א ועידימו יגומן ואל עפרס ישוטן משלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה (חלי קיד) ידטן יגומן ואל עפרס ישוטן משלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה (חלי קיד) ידטיראידטן

כארם האניא זה הקונטרם לנית הדפום הנה מקום אתי להליג פה איזה השגות מפהשנות אשר השיג הגאון בו׳יעבן על ספר הזהר ששן ולהתיר אותש כיד ה׳ משרה עלי כי הגאון הנ״ל הרעיש העולם ומלואו צהשנותיו אשר העיר על דברי ש׳ בוהרולפי ההשקפה הראשונ׳ כנים דבריו מאד מאד אשר על כן מלא את לנכו לנאר ש׳ בוהרולפי ההשקפה הראשונ׳ כנים דבריו מאד מאד אשר על כן מלא את לנכו לנאר קונערסי הזהר הוא נזא הדברי׳ ההם מלכו ושם אותם נוסעותי ל גוף הזהר ולמען חוק את דבריו הניא הפש״ד הנדפש בס׳ יוחסין דפוש קונשענטינא ושם כאמר שנח חוק את דבריו הניא הפש״ד הנדפש בס׳ יוחסין דפוש קונשענטינא ושם כאמר שנח ואלמנותו הודו לפני ב״ד של ר׳ ילחק דמן עכו שוה דמ׳ דל נעלמו כתב מלגו בל דברי ואלמנותו הודו לפני ב״ד של ר׳ ילחק דמן עכו שוה דמ׳ דל נעלמו כתב מלגו בל דברי ואכריו אך הנאון לא כן נפשו עמו כי הוא יאמין שנוף הספר הוא באמת לרדי התבריו אד התכם רמ׳דל ז״ל שם עליו נוספות מלכו ולפי דעיתו ראוי להשים לידיי

זהר

4 I N '

יומה דאחתי הוכין דבעה בנין דבעה זוסף הוה ברמין באחריה בנין דבעה לחשלמה דרגיה דלדיק יסוד פולם ובנין דא לא שמש ערשים פד דאשתכת יושף זכוי שהל שהל מנאון הלא הביא למלרים י' בנים ע"כ ג ואשר יראה לי כי יש בוה העמער בבראה עליל שחלו בו ידי מניהים אשר הניהו (חנן בשעה דשאיל יושף לברמין על לף אכתו וכו') ג ולפי דעחי ראוי להניה מלה אתת והיא כל יומף לברמין לעל דיושף לא שמש בנימין ערשיה למנן ריל לשוא ג דאתי כמה דפירש עים שחיוראשית אני דיעקב לא שמש בנימין ערשיה למנן ג וה מוברת כי מי שהוא במידינים אין וראשית אני לבטל מופרי׳ ורביה דוסף עלמו לעד שלה משה אלא שליי

כמנהגנו היום · . (ילא קנ"ג כ׳ ד׳ה) ועל דא יוסף וגנימין חרין לדיקי הוו וכו׳ י ושם נאמר מן

שרפא במו"ש עד לא מטוישראל לקרושא דשידרא על ואת יתלוא כאון האון לאמר שדבר זם הוא ננד התלמוד דפשק הבדלה לבד מעשבת ע"ב א הנה הוהד לש העמיד זה על דין תורה אבל מדת משידות נגע בו א וכן הוא בס׳ לקושי הפרדש לרשייזיל להחמיר א ומה שאמר הגאון ותו דלא שני דלא ארליק מקשי הכי בדאיתש קסשמנא אדליק אבוקה להבדלה א הנה יתכן שוההי׳ מעשה אחר קדושה דסידרט

חכמי יון דאינון קריבין לארחי מסימנותא . (ג) ר"ם פ׳ פינחם רמ׳ו א׳ חלת אינין גרמין בישין לגרמהוכו׳ א חד.מאן דאוקיד

קרבין ציחוד אלישרא ע"כ י אמר הנאון ג"ל שהבוונה של אומק הנונרי" הישמעאלים ומהמבואר שאמונת מחמד נתחדשה בימי האמוראי הארוני ואיכוה הרשמעאלים ומהגואר שאמונת מחמד נתחדשה בימי האמוראי הארוני ואיכוה הפך המונח היותו הוהר מיוחש לרשיצי הקודם אל וה ומן דב ע"כ ק"ד אולם אני רואהי שכוונת הוהר של יון זרומי אשר מעולם המה חשי כלל הדת הפילשופית דאיהי קרינאי ציחודת לישראל כמבואר וכן נמלא בפי הוהר על פי פרה אדומה תמימה ויל דא ביחודת לישראל

קרו לני כנישתה אשננה עכ"ל / ועלואת יתפלא הגאון איה איפו מקום פכל ספרי העברי אשר יקרא לנ"הכ בשם אשננה אך השפרדיים קוראים לב"הכ בשם אשננה זהוא שם אשונש מלשון לרפת ואיך א"כ דרוש יררשנו הוהר כמין חומר אש נונה אשר בלשון ואין זה כ'א רמ"דל הושיף זה מלכו ע"כ תורף דבריו / אולם אני אומר אשר בלשון ואין זה כ'א רמ"דל הושיף זה מלכו ע"כ תורף דבריו / אולם אני אומר סק לו יהי כדברי הגאון שאו׳ שם לעו הנה מלאנו פיולא בו בתלמוד שררשו ז"ל בשם לומו למין חומר העבדי כי שם כאמר (ב"ב) ז"ל ואף ר׳ אבוהו סבר שבינה במערב לחומר ר"א מאי אוריה (פי רש"י מערב בלשון סורשי) אויר יה ע וכן מלא אפותקי דאוקה אשהם שוות יונים וררשוהו כמין חומר העברי וישם הגאון מלת אשנצה עמה׳ י (ב) בח"א י"ג א פקודא ה׳ / ומהא גדפא אהפרשו לתרין אומין אחרנין דאינון

נפחל ועיקש / כל ההשנות שהשיג הגאון המה בשנגה היולאות עלפני השליט כי היי הגאון בכזיב בלדתו אותם ובמקום שיש חילול תורה אין חולקי' כמד לרב כי קיום האמת הוא כבודו / אפם קלת בהשנות והיתרם ראיתי להעתיק פה וכלם לא ראיתי לדעתיק כי הולאת הדפוש מרובה ואש יישר בעיני חכמי הדור אויאושיף אדשנה תשובותי על רובי שאלותיו ואעלם על מככש הדפוש אחלקם בימקב ואפילם בישראל . (א) והנה כתוב הדור הוא ר"ע פ' כי תלא רפ"בו"ל ושכינהא גונה ונובה לאש ומהבי

שיות ממפחת ספרים

כה

שוית ממפחת ספרים

לשמור הברית שלא לטמא אותו י זלפיו ראוי להניה אים לך ננין אילאין והאיך מחקרין וכו׳ וכיולא בוה׳ונכון הוא מאד ליודע מבין כשרון הדברי׳

(כ׳ בוח) כאן פני הארון ה׳ דא רשכיי כו׳ , מגדף בם הנאון לאמר מי וה ראם (כ׳ בוח) כאן פני הארון ה׳ דא רשכיי כו׳ , מגדף בם הנאון לאמר מי וה ראם (כ׳ בוח) כאן כנודו יה׳ לאחר י ואשר יראה לי שהוא חסר הנסמך והראף

הפרון אדון ה׳ וכפוהו החרון הנריה והטעם כעים והשתחוו למלך ה׳ מי׳ לפלך הפרון אדון ה׳ וכפוהו המרון הנריה והטעם כעים והשתחוו למלך ה׳ מי׳ לפלך

סתרי תורה ודא ליח ליה סקומה ריל סדום י ישוב יתפלא יעמיק שאלם לתרי תורה ודא ליח ליה הפך הכחוב ואחומיך סדום ובנותיך קשובנם

לקדמתן / ואנכי לא ידעתי מה כל החרדה הואת על דנרי הוהר כלא משנה ערוכה היא צפ׳ חלק אנשי שדום אין לכם חלק לעו"הב / אך האעת יורה דרכו שאין פה שתירם צין הכתיב והמשנה והוהר ווה כי הכתוב דבר ידבר מעעם שת הישוב לארץ הלא הנשאה לעתיד והמשנה והוהר ידברו אן יושביה שהיו ביאי חורבנה שאין להם תקואה . בנידרון חומר בשנועות מבנדרי׳ וכו׳ הנאמר בר״מ הפך הנאמר במשנה / כבר התירן הר״מע ו״ל מפאנו בש׳ יונת אלם ובוילדק ויקהלל לאמר שהוא וה

יקלמודו השנון י

צל דבר פכקוני׳ המוכאים נשימש נוהר נחסיר וניתיר ונהרכנה / אשר יפלא צל דבר פכקוני׳ המוכאים נשימש נוהר נחסיר וניתיר ונהרנה / השר יפלא נכל בעיני הנאון לאור איך אלאו לנו לעקם הנחוני׳ להיות נדרשים לכל

חפליו אף כי רבו עד בלי די , הנה בכיולא בם נאמר שהם בעין אל תקרא שנהנו ויל לאמר זכן נמלא ורים כאלה בתלמוד ג׳כ , והנכון שחיול שומרים הכוונפ לא המלום והמה בותבי׳ על מספר כפי מחשבת הרעיון בהרגל הכונה י

אולם על דבר בלבול סדר הדורות הנשקף ע"פ הוסר עד כי הרשון והקדמון יפער י דבר בשם המאוחר ממנו כמה מאות שום , הנה יסכן שכאמרו ע"ר מלילם שידם כשעם היתלה כאילן גדול י והנאון כמב שאלה שמות האנשים בדורותם שהיו פתורקס גלנול נשמום של התנאים אשר כשמותה / מויתכן שנעלי ם׳ הוהר רותה׳ דבר נם ותלתו על לשונם ער שנרו"הק גלו כל מה שתלמיד ווקיק פקיר לחהש . גפיו אין פלח עם שהובה בו הדברי׳ הנחמרי׳ בספרי׳ החתרוני׳ כמו שפניה ענש בענוע מיסורי׳ בעת הלימוד וסנת איסור קלת המאכלים כמי מאתה בבורי / ומס שמיור מענין הכנוד הנגרה המוכא נם׳ המורה להרמנים ויל וקשלין דרישי ורים התריישעדהרקי' האחרוני' וקלח דברי אחרוני הפילסופי' בפי הנרשה לכל משקיף צרברי שותר ע סום דבר כל חכם יבין מדעקו שבהיות דברי הם׳ הותר כינים חוציקיים בבחינה עלמם מעירים ומעוררים היראה והאהבה כלב הלומדים / אכם מקום למבוכות כמו אלה כיכל מוכיח נכון יעשה המכולום שונות להכנים דנרין בלב שומעיג כפי הניאות למליצותיו / והנה אני לעיר הלעירים שנתלעידים כני איני קשובום עריכום ושמורום על כל שאלום הנאון ועוד נוספות עליהם ולדוגעא נעלבא שלנקי פה שמז דנר מנהם , ואם יישר בעינין חכמי כדור אדשנה השונותי ושי אם אלא שמע לרודפי לדק , דברי הדודש עוב לעמו הגעיר יצדוק דולוי .

12498